

Liahona

**Pionierserfgoed:
hoop die onze ziel verankert, p. 14**

**Alles is niet verloren: lessen uit het
leven van de profeet Joseph, p. 20**

Rechtschapen leven in een goddeloze wereld, p. 26

Vorbereiding op de tempel, pp. 56, 76, 78, 79

“Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft; ‘en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, maar het stortte niet in, want het was op de rots gefundeerd.’

Mattheüs 7:24–25

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: Alles wel
President Dieter F. Uchtdorf
- 7** Huisbezoekboodschap: Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: vergevensgezind en barmhartig

OP DE OMSLAG

Voorkant: illustratie Dan Burr. Binnenkant vooromslag: foto Robbie George/National Geographic Creative. Binnenkant achteromslag: foto Richard M. Romney.

HOOFDARTIKELEN

- 14** Pioniers: een anker voor deze tijd
Ouderling Marcus B. Nash
Lees hoe de pioniersgeest ons in deze tijd tot anker is.
- 20** De komst van het Boek van Mormon
Matthew S. Holland
Net als Joseph Smith hoef je niet volmaakt te zijn om een krachtig werktuig in de handen van de Heer te zijn.
- 26** De beloningen voor rechtschapenheid oogsten
Ouderling Quentin L. Cook
Hoe kunnen we de beloningen voor rechtschapenheid in ons gezin genieten?
- 34** Godsdienst en de overheid
Ouderling Wilford W. Andersen
Heiligen der Laatste Dagen behoren goede burgers te zijn, waar ze ook wonen.

RUBRIEKEN

- 8** Notities aprilconferentie 2015
- 10** Wat wij geloven: de organisatie van de kerk is van goddelijke oorsprong
- 12** Kerknieuws
- 38** Onder heiligen der laatste dagen
- 80** Tot we elkaar weerzien: Over lammeren en herders
President James E. Faust

42 Vol leven en energie zijn

Randal A. Wright

Leer deze gewoonte aan. Het zal je gezondheid ten goede komen, je zult meer energie hebben en meer inspiratie krijgen.

46 Steunpilaren in Hongarije

McKelle George

Het evangelie van Jezus Christus geeft de jongvolwassenen in Hongarije hoop, geloof en kracht.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt. Hint: vul aan: 'Ik kijk graag naar de tempel. ...'

48 Jezus Christus — onze Vrededorst

Ouderling Russell M. Nelson

De enige bron van ware en blijvende vrede is Jezus Christus.

51 Aangestipt

52 Klaar voor het Melchizedeks priesterschap?

Lees hier over de eed en het verbond van het priesterschap.

56 Voorbereid naar het huis van de Heer

Ouderling Kent F. Richards

Als je geestelijk volwassener wordt, zul je het verlangen krijgen om je op de tempel voor te bereiden.

60 Een manier vinden om te vergeven

Bonnie Brown

Hoe kun je iemand vergeven als je de pijn niet kunt vergeten?

62 Poster: Laat je licht stralen

63 Muziek in mijn leven

Sabrina de Sousa Teixeira

Ik overwon de angst om mijn talent te gebruiken.

64 Ik sprak met God als met een vriend

Ouderling Juan A. Uceda

Je hemelse Vader kan je beste vriend zijn. Als je tot Hem bidt, zal Hij luisteren.

66 Anna's reis

Jessica Larsen

Toen Anna in Amerika aankwam, kende ze er niemand en niemand sprak haar taal. Toen moest ze aan de raad van haar moeder denken om te bidden.

70 Mijn hemelse Vader verhoort mijn gebeden

George R.

Ik wist dat ik mijn neef door vasten en bidden kon helpen.

71 Muziek: Kom, volg Mij na

John Nicholson en Samuel McBurney

72 Tijd voor de Schriften: De gelijkenis van de talenten

Jean Bingham

74 Ons prikbord

75 Tempelkaartjes

76 Wat doen we in de tempel?

Carolyn Colton

78 Eens zal ik er ook zijn

Mary N.

Ik ging voorbereid naar de tempel.

79 Bijzondere getuige: Hoe zal het zijn als ik naar de tempel ga?

Ouderling Neil L. Andersen

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee voorbeelden.

'De komst van het Boek van Mormon', p. 20: hoewel Joseph Smith tekortkomingen had, werd hij een werktuig in de handen van de Heer doordat hij ernaar streefde om de Heiland te volgen. Wij kunnen ook een werktuig in de handen van de Heer zijn als we ernaar streven om vooruit te gaan en zoals Jezus Christus te worden. Overweeg om onder gebed enkele individuele en gezinsdoelen te stellen. U kunt de sterke eigenschappen en talenten van ieder gezinslid bespreken en hoe u uw sterke kanten kunt gebruiken om elkaar te helpen bij het bereiken uw doelen. Bespreek hoe ieder van u zijn of haar

sterke kanten kan gebruiken om het werk van de Heer te bevorderen, net als de profet Joseph Smith.

'Anna's reis', p. 66: u kunt uw gezin verhalen uit uw familiegeschiedenis laten opzoeken en bewaren. U kunt een grootouder interviewen, dagboeken van familieleden en andere documenten lezen, of een kijkje op FamilySearch.org nemen. Tijdens een volgende gezinsavond kunt u de verhalen aan elkaar vertellen en bespreken in welke zin uw voorouders helden waren. Overweeg om die verhalen aan de sectie 'Memories' [Herinneringen] op FamilySearch.org toe te voegen.

IN UW TAAL

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Barmhartigheid, 7, 20

Bekering, 39

Beproevingen, 20, 40, 66, 70

Boek van Mormon, 20

Eenheid, 14

Eerlijkheid, 38

Familie, 26, 64, 66

Gebed, 64, 66, 70

Geloof, 14, 20, 38, 40, 41, 63, 66, 70

Geluk, 26

Gezondheid, 42

Godsdienst, 34

Hoop, 14, 46

Huisbezoek, 80

Huisonderwijs, 51, 80

Jezus Christus, 48

Joseph Smith, 20

Kerkorganisatie, 10

Openbaring, 42

Optimisme, 4

Overheid, 34

Pioniers, 4, 14, 66

Priesterschap, 52

Rechtschapenheid, 26

Schriften, 20, 40

Talenten, 63, 72

Tempels, 56, 75, 76, 78, 79

Vasten, 70

Vergeving, 7, 51, 60

Voorspoed, 26

Vrede, 26, 40, 48

Werken, 4

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

ALLES wel

Als ik over het erfgoed van de pioniers nadenk, denk ik altijd met ontroering aan de lofzang ‘Komt, heil’gen, komt’ (*Lofzangen*, nr. 15). De heiligen die de lange reis naar de Salt Lake Valley maakten, zongen deze lofzang regelmatig onderweg.

Ik weet maar al te goed dat alles niet wel met deze heiligen was. Ze kregen met ziekte, hitte, vermoeidheid, koude, angst, honger, pijn, vertwijfeling en zelfs de dood te maken.

Maar hoewel ze er alle redenen toe hadden om uit te roepen dat niet alles wel was, ontwikkelden ze een houding die we nu alleen maar kunnen bewonderen. Ze keken verder dan hun problemen naar eeuwige zegeningen. Ze waren dankbaar in hun omstandigheden. Hoewel de omstandigheden op het tegendeel wezen, zongen ze met alle overtuiging van hun ziel: ‘Alles wel!’

Als onze lof voor de pioniers ons niet tot nadenken stemt, is die zinloos. Ik wil het over enkele van hun eigenschappen hebben die mij inspireren als ik bij hun offers en toewijding stilsta.

Medeleven

De pioniers zorgden voor elkaar, ongeacht hun maatschappelijke, economische of politieke achtergrond. Ze hielpen elkaar, zelfs als ze daardoor langer onderweg waren, hinder ondervonden, offers moesten brengen of hard moesten werken.

In deze prestatiegerichte en bevooroordeelde wereld zijn persoonlijke of groepsdoelen vaak belangrijker dan

de zorg voor anderen of het versterken van Gods koninkrijk. In de huidige maatschappij kan het bereiken van bepaalde ideologische doelen een maatstaf van onze waarde lijken.

Doelen stellen en bereiken kan geweldig zijn. Maar als men anderen gaat verwaarlozen, negeren of kwetsen om bepaalde doelen te bereiken, kan de prijs van dat succes te hoog zijn.

De pioniers zorgden voor de mensen in hun gezelschap, maar dachten ook aan diegenen die hen volgden door gewassen te zaaien voor de huifkarrenkonvoeien die later kwamen.

Ze kenden de kracht van familie en vrienden. En ze werden sterk omdat ze op elkaar vertrouwden. Vrienden werden familie.

De pioniers herinneren ons eraan dat we de verleiding moeten weerstaan om onszelf te isoleren, en dat we in plaats daarvan anderen moeten helpen, en medeleven en liefde voor elkaar moeten ontwikkelen.

Werken

‘Komt, heil’gen komt, geen werk noch strijd gevreesd.’

Die zin werd de lijfspreuk van de vermoeide reizigers. Het is moeilijk voor te stellen hoe hard die geweldige mensen hebben gewerkt. Het wandelen zelf was een van de makkelijkste dingen die ze deden. Ze moesten allemaal hun steentje bijdragen om voedsel te bereiden, huifkarren te repareren, voor dieren te zorgen, zieken en

zwakken te verzorgen, water te zoeken en te halen, en zich tegen het weer en de gevaren van de wildernis te beschermen.

Ze werden elke ochtend wakker met duidelijk omschreven doelen die iedereen begreep: God en hun naaste dienen en de Salt Lake Valley bereiken. Elke dag waren die doelen duidelijk voor hen; ze wisten wat ze moesten doen en dat hun dagelijkse vooruitgang belangrijk was.

In onze tijd — waarin zoveel van onze verlangens binnen handbereik zijn — is het verleidelijk om af te dwalen of de moed op te geven als het pad wat hobbelig of de helling wat steil lijkt. In dergelijke situaties kunnen we gemotiveerd worden als we aan die mannen, vrouwen en kinderen denken die zich niet door ziekte, tegenspoed, pijn of zelfs de dood van hun gekozen pad lieten afbrengen.

De pioniers merkten dat hun lichaam, verstand en geest door het doen van moeilijke taken werden gesterkt; hun begrip van hun goddelijke aard werd vergroot; en hun medeleven voor anderen nam toe. Die gewoonte schonk hun kracht en was hen nog lang na hun tocht over de vlakten en bergen tot zegen.

Optimisme

Toen de pioniers zongen, brachten ze een derde les ten gehore: 'Maar uw reis blij volbracht.'

Een van de grootste tegenstellingen van deze tijd is dat we met zoveel gezegend zijn en toch ongelukkig kunnen zijn. De wonderen van voorspoed en technologie overweldden en overladden ons met bescherming, ontspanning, onmiddellijke voldoening, en comfort. En toch zien we zoveel ongelukkige mensen om ons heen.

De pioniers, die zoveel opgaven, moesten het zelfs zonder de eerste levensbehoeften stellen, behoeften waar ze naar snakten. Ze begrepen dat geluk niet uit toeval voortvloeit. We worden zeker niet gelukkig als al onze wensen uitkomen. Geluk is geen gevolg van externe omstandigheden. Het komt vanuit ons binnenste — ongeacht wat er om ons heen plaatsvindt.

De pioniers wisten dat, en met die instelling wisten ze uit elke situatie en beproeving geluk te halen — zelfs uit de beproevingen die er diep inhakten en hen tot in het diepst van hun ziel raakten.

Beproevingen

Soms kijken we terug naar wat de pioniers doorstonden en zeggen we opgelucht: 'Gelukkig leef ik niet in die tijd.' Maar ik vraag me af of die moedige pioniers niet hetzelfde zouden hebben gedacht als ze ons hadden kunnen zien.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Ukunt samen eerst 'Komt, heil'gen, komt' (*Lofzangen*, nr. 15) zingen. Vertel eventueel over een ervaring waarin u of iemand die u kent de beginselen medeleven, werk of optimisme toepaste. Als de Geest u daartoe aanzet, kunt u getuigen van de zegeningen die uit het toepassen van deze beginselen voortvloeien en de leden die u bezoekt, beloven dat ze vergelijkbare zegeningen kunnen ontvangen.

Hoewel de tijden en omstandigheden veranderd zijn, zijn de beginselen voor het ondergaan van beproevingen en voor een succesvolle, zorgzame en voorspoedige samenleving onder God niet veranderd.

We kunnen van de pioniers leren dat we in God moeten geloven en op Hem moeten vertrouwen. We kunnen leren dat we medeleven voor elkaar moeten ontwikkelen. We kunnen leren dat werk en vlijt ons niet alleen materieel, maar ook geestelijk tot zegen zijn. We kunnen

JONGEREN

Een verslag bijhouden

President Uchtdorf vergelijkt onze tijd met die van de pioniers. Je hebt misschien niet over de vlakten getrokken, maar je lijkt meer op de pioniers dan je denkt! Jij kunt ook medeleven tonen, hard werken en optimistisch zijn. En net zoals wij weten dat de pioniers die eigenschappen hadden, dankzij de verslagen die ze bijhielden, kan jouw nageslacht jou dankzij je dagboek leren kennen.

Neem een paar minuten de tijd om in je dagboek wat over jezelf te schrijven. Je kunt over geestelijke zaken schrijven, zoals hoe je jouw getuigenis hebt ontvangen of hoe je een bepaalde beproeving met de hulp van je hemelse Vader hebt overwonnen. Je kunt ook je achterachterkleinkinderen (die je dagboek misschien ooit lezen) vertellen hoe je dagelijkse leven eruit zag. Wat doe je op school? Hoe ziet je kamer eruit? Wat is de beste herinnering aan je familie?

Door dagelijks een klein beetje te schrijven, ga je niet alleen beter begrijpen dat je hemelse Vader jou in je dagelijks leven helpt, net zoals Hij de pioniers hielp, maar laat je ook een erfgoed voor je nageslacht na.

leren dat we in elke situatie gelukkig kunnen zijn.

De beste manier om de pioniers te eren en onze dankbaarheid voor hen te uiten, is door de volgende zaken in ons leven te integreren: trouw aan Gods geboden, medeleven en liefde voor onze naaste, en de vlijt, het optimisme en de vreugde die de pioniers zo goed tot uiting brachten.

Door dat te doen, overschrijden we de grenzen van de tijd, nemen we die edele pioniers bij de hand en zingen we samen: 'Alles wel! Alles wel!' ■

KINDEREN

Het voorbeeld van de pioniers volgen

President Uchtdorf vertelt over een paar manieren waarop de pioniers lieten zien dat ze van hun hemelse Vader hielden. Jij kunt hun voorbeeld volgen. Hier zijn een paar ideeën om je op weg te helpen:

MEDELEVEN

- Schrijf een lief briefje of maak iets lekkers voor iemand die verdrietig is.
- Help een klasgenootje met zijn of haar huiswerk.

WERK

- Stel een doel. Doe deze maand dagelijks iets om je doel te bereiken.
- Help je ouders om het eten klaar te maken.

OPTIMISME

- Maak een lijstje met tien fijne dingen in je leven.
- Glimlach naar iedereen die je tegenkomt.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te bepalen wat u het beste kunt bespreken. Hoe zal meer begrip van het leven en de taken van de Heiland ons geloof in Hem vergroten en hoe zal het hen over wie u waakt en bij wie u op huisbezoek gaat tot zegen zijn? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: vergevengezind en barmhartig

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over goddelijke eigenschappen van de Heiland.

Als we begrijpen dat Jezus Christus vergevengezind en barmhartig is jegens ons, kan dat ons helpen anderen te vergeven en barmhartigheid te tonen. 'Jezus Christus is ons Voorbeeld', heeft president Thomas S. Monson gezegd. 'Zijn leven was een erfenis van liefde. Hij genas de zieken, beurde de verdrukten op en redde de zondaren. Uiteindelijk benam de woedende menigte Hem het leven. En toch weerklinken vanaf Golgotha de woorden: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" — de ultieme uiting van mededogen en liefde.'¹

Als wij anderen hun overtredingen vergeven, zal onze hemelse Vader ons ook vergeven. Jezus vraagt ons: 'Wees dan barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is' (Lukas 6:36). 'Vergeving voor onze zonden is voorwaardelijk',

heeft president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, gezegd. 'We moeten ons bekeken. [...] Hebben we niet allemaal wel eens deemoedig een beroep gedaan op barmhartigheid en gesmeekt om genade? Hebben we niet met heel onze ziel verlangd naar barmhartigheid, vergeving te ontvangen voor de vergissingen en zonden die we hebben begaan? [...] Laat de verzoening van Christus uw hart veranderen en genezen. Heb elkaar lief. Vergeef elkaar.'²

Aanvullende Schriftteksten

Mattheüs 6:14–15; Lukas 6:36–37; Alma 34:14–16

NOTEN

1. Zie Thomas S. Monson, 'Liefde — de kern van het evangelie', *Liahona*, mei 2014, 91.
2. Zie Dieter F. Uchtdorf, 'De barmhartigen krijgen barmhartigheid', *Liahona*, mei 2012, 70, 75, 77; cursivering in origineel.
3. Jeffrey R. Holland, 'The Peaceable Things of the Kingdom', *Ensign*, november 1996, 83.

geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

'We dienen te vergeven zoals ook ons vergeven wordt', heeft ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd.³ Het verhaal van de verloren zoon toont ons beide kanten van vergeving: één zoon wordt vergeven en de andere zoon heeft moeite om te vergeven.

De jongste zoon kreeg zijn erfenis, verkwistte die al snel en werkte als varkenshoeder toen er een hongersnood kwam. In de Schriften staat dat hij 'nadat hij tot zichzelf gekomen was' naar huis terugkeerde en tegen zijn vader zei dat hij het niet waard was een zoon van hem te zijn. Maar zijn vader vergaf hem en liet een gemest kalf slachten voor een feest. De oudste zoon kwam van het werk op de akker terug en werd boos. Hij herinnerde zijn vader eraan dat hij vele jaren had gediend, de geboden nooit had overtreden. Hij zei: 'U hebt mij nooit een bokje gegeven om [...] vrolijk te zijn'. De vader antwoordde: 'Kind, jij bent altijd bij mij en al het mijne is van jou. Wij zouden dan vrolijk en blij moeten zijn, want deze broer van jou was dood en is weer levend geworden. En hij was verloren en is gevonden' (zie Lukas 15:11–32).

Ter overweging

Hoe komt vergeving degene die vergeeft ten goede?

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2015

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Met dit artikel (en de conferentienotities in volgende uitgaven) kunt u recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene aprilconferentie van 2015 nader bestuderen en toepassen.

PROFETISCHE BELOFTE

Waardevolle tempelzegeningen

‘Gaan we naar de tempel, worden we herinnerd aan de verbonden die we daar sluiten, dan zijn we beter in staat om [onze] verleidingen te overwinnen en onze beproevingen te verdragen. In de tempel kunnen we gemoedsrust vinden.

‘De zegeningen van de tempel zijn van onschatbare waarde. Eén waar ik elke dag van mijn leven dankbaar voor ben, is de zegening die mijn geliefde echtgenote, Frances, en ik ontvingen toen we aan een heilig altaar knielden en de verbonden

sloten die ons voor de eeuwigheid verbinden. Er is wat mij betreft geen grotere zegening dan de vrede en troost die ik ontvang omdat ik weet dat zij en ik weer herenigd zullen worden.

‘Moge onze hemelse Vader ons zo zegenen dat we de geest van aanbidding in de tempel hebben, zijn geboden gehoorzamen, en nauwkeurig de voetsporen van onze Heer en Heiland, Jezus Christus volgen.’

President Thomas S. Monson, ‘De zegeningen van de tempel’, *Liahona*, mei 2015, 93.

LEERSTELLIG ACCENT

HOEKSTENEN VAN GODSDIENSTVRIJHEID

‘Nu wij in deze laatste dagen het pad van geestelijke vrijheid bewandelen, moeten we begrijpen dat nauwgezet gebruik van onze keuzevrijheid alleen mogelijk is als we godsdienstvrijheid hebben. [...]

‘Er zijn vier hoekstenen van godsdienstvrijheid waar wij ons als heiligen der laatste dagen op moeten verlaten en die we moeten beschermen.

‘De eerste is de vrijheid om te geloven. Niemand mag bekritiseerd, vervolgd of aangevallen worden door burgers en evenmin door de overheid om wat hij of zij met betrekking tot God gelooft. [...]

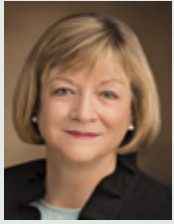
‘De tweede hoeksteen van godsdienstvrijheid is de vrijheid om anderen te vertellen over ons geloof en onze overtuiging. [...]

‘De derde hoeksteen [...] is de vrijheid om een godsdienstige organisatie te stichten, een kerk, om in vrede met anderen te aanbidden. [...]

‘De vierde hoeksteen [...] is de vrijheid om ons geloof na te leven — vrije geloofsuitoefening, niet alleen thuis en in de kerk, maar ook in het openbaar.’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Keuzevrijheid in stand houden en godsdienstvrijheid beschermen’, *Liahona*, mei 2015, 112.

'HET GEZIN: EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD'

'In de proclamatie worden drie beginselen besproken die volgens mij vooral standvastige verdedigsters behoeven. [...]

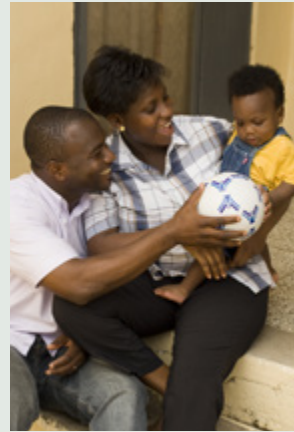
'Laten we bijdragen aan de opbouw van Gods koninkrijk door moedig pal te staan en het huwelijk, het ouderschap en het gezin te verdedigen. Het is belangrijk voor de Heer dat we moedige, standvastige, onwrikbare strijdsters zijn, die zijn plan verdedigen en de komende generaties over zijn waarheden leren.'

Bonnie L. Oscarson, algemeen jongevrouwenpresidente, 'Verdedigsters van de Proclamatie over het gezin', *Liahona*, mei 2015, 15, 16.

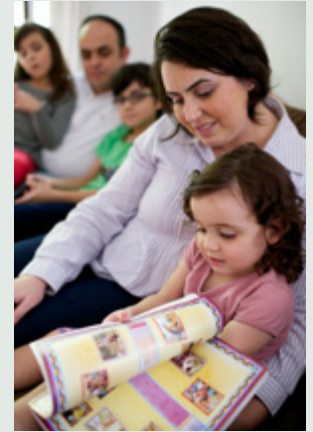
Zie Cheryl A. Esplin, 'Ons huis met licht en waarheid vullen', 8, en Carole M. Stephens, 'God geeft ons een gezin', 11, voor meer artikelen over het huwelijk en het gezin, afkomstig uit de algemene vrouwenbijeenkomst van de aprilconferentie 2015.

1. Het huwelijk tussen een man en een vrouw.

2. De taken van ouders.

3. De heiligheid van het gezin.

GOEDE VERHALEN UIT DE CONFERENTIE

Wat trekt nu meer onze aandacht dan een goed verhaal? Hierna volgen drie van de vele verhalen die er in de conferentie zijn vertaald.

- Welke soort aarde bent u in de gelijkenis van de zaaier? Hoe kan die constatering uw leven veranderen? — Zie Dallin H. Oaks, 'De gelijkenis van de zaaier', 32.
- Wat droeg er zoal toe bij dat een jonge moeder weer geloof kreeg in het evangelie van Jezus Christus? — Zie Rosemary M. Wixom, 'Terug naar het geloof', 93.
- Wat leren we uit het aangrijpende verhaal over de twee broers die hoog in een ravijn onder een uitstekende richel kwamen vast te zitten over de verzoening van Jezus Christus? — Zie Jeffrey R. Holland, 'Genade en gerechtigheid zijn thans in liefde vereend', 104.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

DE ORGANISATIE VAN DE KERK IS VAN GODDELIJKE OORSPRONG

Nieuwe leden van de kerk horen vaak termen die ze niet eerder gehoord hebben: priesterschapssleutels, aanstellingen, handoplegging, doop voor de doden, JM/JV, ZHV enzovoort. Ook horen ze bekende termen in een andere betekenis: diaken, patriarch, bisschop, raadgevers, avondmaal, roeping, ontheffing, getuigenis, verordening en vele andere.

Als u zich in die situatie bevindt, maak u dan geen zorgen. Hoe vaker u naar de kerk gaat, de Schriften en lesmaterialen bestudeert, en met kerkleden omgaat, hoe beter u die termen gaat begrijpen. Aarzel ook niet om leden uit uw wijk of gemeente

te vragen. Ze zijn graag bereid dingen uit te leggen die u niet helemaal begrijpt.

Dergelijke termen zijn belangrijk omdat ze de leer, het beleid, de gebruiken en de organisatie van de kerk weergeven, die in de Schriften voorkomen en door openbaring aan hedendaagse profeten zijn gegeven. De Heiland leidt zijn kerk in deze tijd door zijn wil aan het Eerste Presidium (de president van de kerk en zijn twee raadgevers) en het Quorum der Twaalf Apostelen te openbaren. De kerk is tegenwoordig in wezen net zo georganiseerd als toen de Heer die organiseerde toen Hij op aarde was (zie Geloofsartikelen 1:6). Net zoals in bijbelse tijden hebben wij profeten, apostelen, leden van de Zeventig, zendelingen die twee aan

twee uitgaan, bisschoppen en andere plaatselijke leiders.

Allen die in de kerk een taak vervullen, doen dat op vrijwillige basis. Ze worden door inspiratie van hun leiders geroepen (gevraagd om te dienen). Op enig moment zult u een roeping krijgen — een taak, een gelegenheid om te dienen. Als u die roeping gewillig aanvaardt en naar beste kunnen vervult, zal de Heer uw inzet voor zijn kinderen zegenen. Wat uw achtergrond ook is, u kunt waardevolle geestelijke gaven bijdragen. Als kerklid maakt u deel uit van het 'lichaam van Christus' (zie 1 Korinthe 12). Uw bijdrage is belangrijk voor het functioneren van de kerk. ■

Zie voor meer informatie Moroni 6; Leer en Verbonden 20; en 'Church Organization' (kerkorganisatie) op lds.org/topics.

FUNDAMENT VAN APOSTELN EN PROFETEN

'Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God,

'gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is.'

Efeze 2:19–20

Leiders en leidsters in uw wijk zijn werkzaam in een presidium (president/presidente en twee raadgevers/raadgeefsters):

De bisschop en zijn twee raadgevers vormen de bisschop en presideren de wijk.

Het ZHV-presidium dient de vrouwen in de wijk en sterkt mede hun gezinsleden.

Het quorumpresidium ouderlingen en de groepsleiders hogepriesters dienen de mannen in de wijk en sterken mede hun gezinsleden.

Het jeugdwerkpresidium werkt met de kinderen, en de jongemannen- en jongevrouwenpresidioms dienen de jongeren tussen 12 en 18 jaar.

Het zondagsschoolpresidium houdt toezicht op zondagsschoolklassen en bevordert de evangeliestudie en het evangelieonderwijs in de wijk.

KERKNIEUWS

Ga naar news.lds.org voor meer nieuws en evenementen van de kerk.

LDS Charities: 30 jaar humanitaire hulp

Onze naasten dienen is geen nieuw beginsel. In alle bedelingen heeft de kerk zich het lot van de armen en behoeftigen aangetrokken.

Dertig jaar geleden, op 27 januari 1985, leidde dat ertoe dat de leden van de kerk een vastendag hielden die zes miljoen euro opbracht om de slachtoffers van de hongersnood in Ethiopië te helpen. Dat was eigenlijk het begin van LDS Charities. Datzelfde jaar vastten de leden opnieuw voor slachtoffers van de hongersnood en dat leverde vijf miljoen euro op. Door die vastendagen kwam het humanitaire werk in een stroomversnelling.

In de dertig jaar na die vastendagen heeft de kerk 1,2 miljard euro aan hulp voor mensen in nood geschonken. Dergelijke hulp omvat voedsel,

onderdak, medische hulpgoederen, kleding en andere hulpgoederen. Daarnaast heeft LDS Charities hulp op de lange termijn geboden, in de vorm van rolstoelen, inentingen, schoon water, voedingsleer, oogzorg en zorg voor pasgeboren baby's en moeders. De kerk werkt samen met andere gerenommeerde humanitaire instanties om zoveel mogelijk met de donaties tot stand te brengen.

President Thomas S. Monson heeft vaak gezegd dat de leden van de kerk, de verantwoordelijkheid hebben om de hongerigen, daklozen en onderdrukten te helpen. De leden van de kerk hebben de handschoen opgenomen. Zonder veel tamtam of formele dankbetuiging hebben ze miljoenen uren vrijwilligerswerk en honderden miljoenen aan donaties bijgedragen. Naast

de bijdragen aan het fonds voor humanitaire hulp op het specificatiebladje, hebben de leden ook aan LDS Philanthropies bijgedragen, zendingen vervuld, vrienden en burens geholpen, vrijwilligerswerk verricht in welzijnsfaciliteiten en de gemeenschap, en hebben ze een bijdrage geleverd aan honderdduizenden betrouwbare organisaties.

Door dat doen, vervullen ze wat de Heiland heeft gezegd over de zorg voor de armen en behoeftigen:

‘Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. [...]

‘Voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan’ (Matthëus 25:40). ■

Tempels bieden tijd voor het gezin

Om gezinnen de kans te bieden samen naar de tempel te gaan, is er elke week in de doopruijnt van de tempel tijd voor gezinnen vrijgemaakt zodat zij doop voor de doden kunnen verrichten zonder lang te hoeven wachten. Neem contact op met uw tempel voor de tijden en om een afspraak te maken. ■

Hulp voor het gezin

Er zijn nu lessen voor de gezinsavond beschikbaar die ouders kunnen gebruiken om met hun kinderen over pornografie te praten.

Die lessen zijn te vinden op **overcomingpornography.org/resources**, en omvatten 'My body is from God', 'The Spirit can help me choose good media', 'What should I do if I see pornography?' 'The Savior desires to forgive and heal the wounds of pornography' en 'Sexual intimacy is sacred and beautiful.'

Deze hulpmiddelen bevatten gespreksideeën en hoeven niet in een bepaalde volgorde te worden besproken. ■

LDS.org verbetert functies

Naast de nieuwe witte achtergrond en de blauwe menu's heeft LDS.org eerder dit jaar functionele verbeteringen aangebracht.

De taalkeuzetoets is vervangen door een toets om land en taal te kiezen, waardoor leden eenvoudiger plaatselijk materiaal op hun landelijke informatie-website kunnen vinden.

Landelijke informatie-website hebben nu dezelfde navigatiemenu's als LDS.org: Schriften, Leringen, Informatiebronnen en Nieuws. Daardoor kunnen de leden plaatselijk materiaal en hulpmiddelen van de kerk opzoeken zonder LDS.org te openen, en kunnen ze tijdens het zoeken tussen plaatselijk materiaal en materiaal op LDS.org kiezen. ■

Mijlpalen van de gezinsavond

In 2015 viert de gezinsavond twee belangrijke gebeurtenissen.

Honderd jaar geleden moedigden president Joseph F. Smith (1838–1918) en zijn raadgevers de leden van de kerk aan om één avond per week te reserveren om samen te leren en te groeien. Ze beloofden dat wie dat zouden doen, meer liefde thuis en meer gehoorzaamheid aan de ouders zouden ervaren. Het concept van de gezinsavond was niet helemaal nieuw, maar de aanmoediging van het Eerste Presidium op 27 april 1915 gaf het gebruik een wijdverbreide impuls.

Vijftig jaar geleden heeft president David O. McKay (1873–1970) opnieuw nadruk op de gezinsavond gelegd. In januari 1965 gaf hij opdracht voor het eerste gezinsavond-lesboek, met wekelijkse lessen die thuis gegeven konden worden. In 1970 werd de maandagavond de vaste avond voor de gezinsavond.

Nu, honderd jaar na de invoering en vijftig jaar na de hernieuwde nadruk, blijft de gezinsavond belangrijk voor de leden van de kerk. ■

Ouderling
Marcus B. Nash
van de Zeventig

Pioniers

EEN ANKER VOOR DEZE TIJD

Gedenk de pioniers, hun verhalen en de blijvende, reddende, verlossende macht van God die uit hun geloof en hoop voortvloeiende.

Isaac Bartlett Nash werd door de kracht van zijn geloof in God gemotiveerd om zijn vaderland, Wales, achter te laten, de Atlantische Oceaan en de vlakten over te steken en zich bij de heiligen in Salt Lake City te voegen.

In 1832 woonde Weltha Bradford Hatch — een voorouder van mijn vrouw, Shelley — met haar man, Ira, in het kleine dorpje Farmersville (New York, VS) nabij het Senecameer. Toen de zendingen Oliver Cowdery en Parley P. Pratt bij de familie Hatch aanklopten, kocht Weltha een exemplaar van het Boek van Mormon en las het meteen. Ze was ervan overtuigd dat het waar was en wilde zich laten dopen.

Haar man drong er echter bij haar op aan om te wachten vanwege de toenemende vervolging en omdat ze zwanger was. Kort na de bevalling liet Weltha zich dopen — nadat men een gat in het ijs van de rivier gekapt had waarin de verordening verricht werd!¹

De boodschap van het evangelie intrigeerde Ira. Hij wilde er meer over weten en kreeg ook het gevoel dat hij een bijdrage aan de bouw van de Kirtlandtempel moest leveren. Daarom reisden hij en Weltha naar Kirtland (Ohio, VS) om de profeet Joseph Smith te ontmoeten. Toen ze daar aankwamen, kregen ze te horen dat de profeet met een groep mannen in een nabijgelegen bos bomen aan het hakken was.

Toen ze het bos bereikt hadden, zette een van de mannen zijn bijl tegen een boom, stapte op hen af en zei: 'Broeder Hatch, ik kijk al drie dagen naar uw komst uit; het

geld dat u bij u hebt, wordt gebruikt voor het maken van het spreekgestoelte in de tempel.'

Die man was Joseph Smith. Ira liet zich uiteraard dopen en ging samen met Weltha terug naar huis; ze pakten hun spullen en voegden zich bij de heiligen in Kirtland.²

Isaac Bartlett Nash, een van mijn voorouders, werd in Wales lid van de kerk, stak de Atlantische Oceaan en de vlakten over en voegde zich bij de heiligen in Salt Lake City. Na zijn aankomst hoorde hij een van de presiderende ouderlingen van de kerk het gebruik van tabak met de volgende woorden afkeuren: 'Er zijn in deze bijeenkomst ouderlingen die tabak in hun mond hebben, hoewel zelfs een zwijn niet op dit walgelijke onkruid kauwt.' Isaac haalde de pruimtabak stilletjes uit zijn mond, gooide die op de grond en zei tegen de tabak: 'Blijf daar tot ik je kom halen.' Hij is nooit teruggegaan.³

Wat bracht Weltha ertoe om zich in een bevroren rivier te laten dopen in plaats van tot de zomer te wachten? Wat motiveerde Ira om van New York naar Ohio te reizen en vervolgens geld voor de bouw van een tempel te schenken, gebouwd door een kerk waarvan hij nog geen lid was? Wat gaf Isaac de kracht om zijn vaderland achter te laten, de Atlantische Oceaan over te steken, over de vlakten te trekken, en daarna ook nog eens tabak op te geven?

Weltha Bradford Hatch liet zich in een bijt in een bevroren rivier dopen in plaats van tot de zomer te wachten omdat ze overtuigd was van de waarheid van het Boek van Mormon.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd: ‘De kracht die onze voorgangers in het evangelie voortstuwde, was de kracht van hun geloof in God. Diezelfde kracht maakte de uittocht uit Egypte, de doortocht door de Rode Zee, de lange tocht door de wildernis, en de vestiging van Israël in het beloofde land mogelijk.’⁴

Geloof is een beginsel van kracht en actie.⁵ Het ‘is niet volmaakte kennis van dingen hebben’ (Alma 32:21). Het is eerder een ‘verzekering’ van de Geest (zie Gids bij de Schriften, p. 257, Hebreeën 11:1) die ons aanzet tot handelen (zie Jakobus 2:17–26; 2 Nephi 25:23; Alma 34:15–17), tot het volgen van de Heiland, en het onderhouden van zijn geboden, zelfs in tijden van opoffering en beproeving (zie Ether 12:4–6).⁶ Zo zeker als de zon ’s ochtends opkomt, geeft geloof ons hoop — de verwachting dat er goede dingen in het verschiet liggen (zie Moroni 7:40–42) — en de kracht van de Heer om ons te steunen.⁷

Als geloof de kracht was die de pioniers

voortstuwde, was het de hoop die uit hun geloof voortkwam die hen verankerde. Moroni schreef:

‘Alle dingen [worden] door geloof vervuld —

‘daarom mag hij die in God gelooft met zekerheid hopen op een betere wereld, ja, zelfs een plaats ter rechterhand Gods, welke hoop voortvloeit uit geloof en een anker vormt voor de ziel der mensen, dat hen zeker en standvastig maakt, te allen tijde overvloedig in goede werken, en hen ertoe leidt God te verheerlijken’ (Ether 12:3–4).

Door hun sterke geloof in Christus werden de pioniers ertoe bewogen om te handelen, met de hoop dat er betere dingen in het verschiet lagen — niet alleen voor zichzelf, maar ook voor hun nageslacht. Dankzij die hoop waren ze zeker en vastberaden, en verheerlijkten ze God in al hun ontbering. De getrouwen zagen de macht van God op wonderlijke manieren.

Hoe kunnen die pioniers ons in deze tijd tot anker zijn? Ik geef u drie suggesties.

De pioniers gedenken

Gedenk de pioniers, hun verhalen en de blijvende, reddende, verlossende macht van God die uit hun geloof en hoop voortvloeide. De pioniers maken ons duidelijk wie we als verbondsvolk zijn en bevestigen dat onze God — met wie we een verbond gesloten hebben en die niet verandert (zie Mormon 9:19) — ons in tijden van moeilijkheden en beproeving zal zegenen, net zoals Hij hen zegende.

Alma onderwees: '[God] zal al zijn beloften die Hij u doet, vervullen, want Hij heeft ook zijn beloften die Hij onze vaders deed, vervuld' (Alma 37:17). Als we dat weten, worden we door de pioniers geïnspireerd om net als zij in geloof te handelen en door hoop verankerd te zijn.

Dit is het anker dat we in deze moreel, geestelijk en materieel woelige wereld zoeken: een levend, motiverend geloof in Christus en de hoop die ons in zijn wegen verankert.

Het verhaal van de handkargroepen van Willie en Martin is een symbool van het geloof en de hoop van de eerste pioniers geworden. Het is een wonder dat slechts tweehonderd van die duizend handkarpioniers stierven.⁸ De mensen die hen met de hulp van God vol geloof en hoop te hulp schoten, waren de redding van de handkargroepen.⁹

Na hun vertrek uit de Salt Lake Valley kregen de redders met dezelfde vroege, zware en meedogenloze winterstormen te maken die de handkargroepen teisterden. Door de erbarmelijke weersomstandigheden wankelde het geloof van enkele redders. Ze verloren de hoop en keerden terug.

Reddick Allred daarentegen bemande drie weken lang een reddingspost in gevaarlijk winterweer. Toen een andere redder broeder Allred probeerde over te halen om terug te keren, weigerde Reddick:

'Ik sloeg zijn voorstel af en [...] raadde hem aan te blijven, want het leven van de

groep hing van ons af', schreef hij in zijn dagboek. 'Hij stelde vervolgens voor [...] dat zij, aangezien ik de leider van de post was, op mij zouden vertrouwen en dat ik de Heer moest vragen wat we moesten doen. Ik maakte echter bezwaar omdat [de Heer] ons al verteld had wat [we] moesten doen.'¹⁰

Zo'n onwrikbaar geloof in tijden van beproeving brengt standvastige mannen en vrouwen voort en geeft te midden van eventueel desoriënterende stormen betrouwbare, stabiele leiding. Een van de vruchten van een dergelijk geloof is dat wie het bezit anderen kan verzorgen, kan redden en tot zegen kan zijn. Stel u zich het warme gevoel eens voor dat hij moet hebben gevoeld toen hij het handkarrenkonvooi zijn post zag binnenkomen. Stel u voor hoe blij het konvooi was toen ze hem zagen!

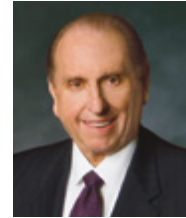
Gedenk hun eenheid

Bedenk dat de pioniers over het algemeen eensgezind waren. Geschiedkundigen hebben gezegd dat de volksverhuizing van de heiligen der laatste dagen naar het westen anders was dan andere volksverhuizingen in het Amerikaanse westen.

'Er waren letterlijk dorpen die op pad gingen, dorpen waarvan de inwoners een ernst, solidariteit en discipline bezaten die nooit eerder op het pad naar het westen vertoond waren. [...]

'Weinig mensen die naar Californië of Oregon trokken, waren bezorgd om diegenen die na hen kwamen. [...] Maar de mormonen wel. Het eerste wat de pioniers deden, was een goed kampeerterrein, hout, water en gras vinden, afstanden afmeten en mijlpalen plaatsen. Zij en de konvooien die hen volgden leverden grote inspanningen om bruggen te bouwen en de steile rivieroeveren uit te graven. Ze maakten vlotten en veerboten en lieten ze voor toekomstige konvooien achter.'¹¹

De reden van dat verschil was dat de leden van de kerk Zion kwamen vestigen. In de praktijk is Zion dat 'ieder mens zijn

DE WERELD HEEFT PIONIEREN NODIG

'Kunnen we op de een of andere manier de moed en de doelgerichtheid opbrengen die de pioniers uit een voorgaande generatie kenmerkte? Kunnen u en ik werkelijk pioniers zijn? Ik weet zeker dat we dat kunnen. Wat heeft de huidige wereld pioniers hard nodig!

Thomas S. Monson, 'De huidige wereld heeft pioniers nodig', *Liahona*, juli 2013, 5.

'Het geld dat u bij u hebt, wordt gebruikt voor het maken van het spreekgestelte in de tempel', zei de profeet Joseph Smith toen hij Ira Hatch voor het eerst ontmoette. Ira was onder de indruk van de profeet, liet zich dopen en verhuisde met zijn vrouw van New York naar Kirtland (Ohio).

broeder als zichzelf [acht], en deugd en heiligheid voor [het] aangezicht [van de Heer betracht]' (LV 38:24). Zion — een gemeenschap van mensen die één van hart en zin zijn, in rechtvaardigheid leven, zonder armen onder hen (zie Mozes 7:18) — kwam tot stand omdat 'eenieder het welzijn van zijn naaste [nastreefde] en alle dingen [deed] met het oog alleen gericht op de eer van God' (LV 82:19). En zo hoort het ook.

Die gemeenschapszin en de gedeelde verantwoordelijkheid zorgden voor een eensgezinde inspanning om Gods profeet te volgen. Dat is een van de belangrijkste oorzaken van het succes van de pioniers, en een groot deel van het erfgoed dat zij aan ons hebben nagelaten. Ze fluisteren dat ook wij door de macht van de Heer voorspoedig zullen zijn als we eensgezind, met gemeenschapszin en gedeelde verantwoordelijkheid de profeet van de Heer volgen.

De pioniersgeest doorgeven

Het is onze taak om de instelling die de voeten van de pioniers voortbewoog aan onze

kinderen en kleinkinderen door te geven. Het verhaal van de familie Muñoz uit Otavalo (Ecuador) leert ons hoe we dat kunnen doen. In maart 2013 sprak ik met broeder Juan José Muñoz Otavalo, zijn vrouw, Laura, en een van hun zonen, Juan Amado, om meer over hun geschiedenis in de kerk te weten te komen. Ik kwam te weten dat broeder Muñoz een van de eerste bekeerlingen in Otavalo was.

Als kind kreeg broeder Muñoz een Spaanstalig exemplaar van het Boek van Mormon. Hij kon het niet lezen, maar voelde dat er kracht van uitging als hij het vasthield. Hij verborg het thuis, want hij wist dat zijn broers het stuk zouden maken.

Van tijd tot tijd nam hij het boek uit zijn schuilplaats, gewoon om het vast te houden en zijn kracht te voelen. Hij kreeg met aanzienlijke problemen en verzet te maken, maar werd toch lid van de kerk en een van de eerste zendelingen uit Otavalo. Later trouwde hij met een teruggekeerde zendinge en samen stichtten ze een trouw evangeliegericht gezin. Hij was een trouwe leider in de kerk en hielp mee met de vertaling van

het Boek van Mormon en de tempelverordeningen in het Quichua, zijn moedertaal.

Juan Amado, een teruggekeerde zending, kreeg tranen in de ogen toen we naar het geloofsverhaal van broeder Muñoz luisterden. Toen zijn vader klaar was, zei deze goede zoon: 'Ik heb altijd waardering gehad voor de eerste pioniers die met hun handkar over de vlakten in Noord-Amerika trokken. Hun geloof en toewijding hebben me heel mijn leven geïnspireerd en diep geraakt. Maar tot vandaag wist ik niet dat we in Otavalo ook pioniers hadden, en dat ze mijn ouders zijn! Dat maakt me erg gelukkig.'

Broeder en zuster Muñoz leren ons dat we een pionierserfgoed van geloof doorgeven door pionier te *zijn* — door het evangeliepad te effenen, aan te geven en te bewandelen, zodat anderen het kunnen volgen. Als we voortdurend geloof in de Heer oefenen en onze ziel met hoop in Hem verankeren, worden we 'zeker en standvastig [...], te allen tijde overvloedig in goede werken, en [...] ertoe [gebracht] God te verheerlijken' (Ether 12:4). Dan zullen we net als Reddick Allred diegenen helpen die op het levenspad verloren zijn, en zij — inclusief toekomstige generaties — zullen van ons de kracht en gemoedsrust van zo'n leven leren.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd:

'Aan de meesten van ons wordt niet gevraagd om ons geloof en onze moed te tonen door onze bezittingen in huifkarren en handkarren te leggen en zo'n tweeduizend kilometer te lopen. Wij hebben nu met andere problemen te maken — wij moeten andere bergen beklimmen, rivieren doorwaden en valleien als een roos laten bloeien (zie Jesaja 35:1). [...]

'Wij worstelen met ons leven in een wereld doordrenkt van zonde en geestelijke onverschilligheid, waar het erop

Pioniers zoals Juan José Muñoz Otavalo en zijn vrouw, Laura, uit Otavalo in Ecuador leren ons dat we een pionierserfgoed doorgeven door het evangeliepad te effenen, te tonen en te bewandelen, zodat anderen het kunnen volgen.

lijkt dat genotzucht, oneerlijkheid en hebzucht overal te vinden zijn. De wildernis van deze tijd bestaat uit verwarring en tegenstrijdige boodschappen.'

Ouderling Ballard voegde daaraan toe dat we Gods geboden niet lichtzinnig mogen opvatten. 'We hebben het geloof en de kracht van hedendaagse pioniers nodig om de verleidingen van het kwaad in de wereld te weerstaan.'¹²

Laten wij ons voornemen om een pionier te zijn en de weg voor anderen te effenen die door een wereld vol zonde, verwarring en twijfel gekweld worden. Laten we de pioniers en hun verhalen gedenken, en onthouden dat ze kwamen om Zion eensgezind op te bouwen. Laten we vervolgens de taak op ons nemen om iedereen om ons heen — vooral de opkomende generatie — dat geloof bij te

brenghen. Laten we dat doen door ons eigen 'levend offer' (Romeinen 12:1) van een leven dat door geloof in de Heer, Jezus Christus, gemotiveerd wordt en verankerd is in de hoop van goede dingen die dankzij Hem tot stand komen.

Pionier zijn, betekent dat we 'niet moede [worden] goed te doen' (LV 64:33). Weltha Hatch vond het ongetwijfeld niet bijzonder om in een bevroren rivier gedoopt te worden. Isaac Nash vond het evenmin gedenkwaardig om zijn pruimtabak op de grond te gooien. En Reddick Allred deed gewoon wat de Heer hem opdroeg.

Al die kleine en eenvoudige dingen hebben iets groots teweeggebracht! Laten we dus onthouden dat er geen kleine dingen zijn als we grote inspanningen leveren. Als we het evangelie naleven, de profeet volgen, geloof boven twijfel verkiezen en de kleine dingen doen die geloof en zielverankerende hoop tot stand brengen, zijn we pioniers die de weg voor anderen effenen. ■

Uit de toespraak 'Pioneers—Anchors for the Future', gehouden op 24 juli 2013 tijdens de Sons of Utah Pioneers Sunrise Service in Salt Lake City (Utah, VS).

NOTEN

1. Zie *Wandering Home: Stories and Memories of the Hatch Family* (1988), 3.
2. Zie *Wandering Home*, 3.
3. Isaac Bartlett Nash, *The Life-Story of*

4. Gordon B. Hinckley, 'The Faith of the Pioneers', *Ensign*, juli 1984, 5.
5. Zie *Lectures on Faith* (1985); Hebréeën 11:4–40; Jakob 4:6; Ether 12:7–22.

6. Zie ook *Lectures on Faith* (1985), 69.
7. Zie Gids bij de Schriften, 'Geloof'; zie ook Alma 57:19–27; 58:10–13; Mormon 9:8–21; Moroni 7:33–37; Leer en Verbonden 27:17.
8. Zie Andrew D. Olsen,

9. Zie Olsen, *The Price We Paid*, 473–474.
10. In Olsen, *The Price We Paid*, 160.

11. Wallace Stegner, *The Gathering of Zion: The Story of the Mormon Trail* (1964), 11.
12. M. Russell Ballard, 'Het geloof en de kracht van de pioniers — toen en nu', *Liahona*, juli 2013, 20, 21.

De komst van het

BOEK VAN MORMION

*Net als Joseph Smith hoef je geen
volmaakt leven te leiden om een krachtig
werktuig in Gods handen te zijn.*

Matthew S. Holland

Dit is het tweede artikel in een tweedelige serie over de profeet Joseph Smith. Het eerste artikel, 'Het pad naar Palmyra', is in de Liahona van juni 2015 verschenen.

Niet alleen Joseph Smiths pad naar Palmyra was vol moeilijkheden, verdriet en beproevingen, dat gold ook voor zijn inspanningen om het Boek van Mormon uit te brengen — een krachtoer die hem op een bepaald moment tot radeloze wanhoop bracht.

Op de avond van 21 september 1823 was Joseph rusteloos. Er was drie jaar verstreken sinds die grootse godsverschijning, waarbij hij God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, van aangezicht tot aangezicht zag in antwoord op zijn oprechte smeekbede welke kerk de ware was. Sinds dat tijdstip was hij 'vaak in vele domme fouten [vervallen], en vertoonde [hij] de zwakheid der jeugd en de gebreken der menselijke natuur' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:28).

De toen zeventienjarige Joseph was zich bewust van die tekortkomingen en smeekte 'om vergeving voor al [zijn] zonden en dwaasheden' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:29). Daarop verscheen er een engel naast zijn bed, beschreef Joseph, 'en hij zei dat de Heer me mijn zonden vergeven had'.¹

De engel, die zich Moroni noemde, vertelde Joseph dat er een 'op gouden platen geschreven' boek met 'de volheid van het eeuwigdurend evangelie' was verborgen in een heuvel nabij zijn woning in Palmyra (New York). Bij dat boek lagen 'twee in zilveren bogen gevatte stenen [...], aan een borstplaat bevestigd, de zogenaamde Urim en Tummim', die 'God [...] had toebereid met het doel het boek te vertalen'. (Geschiedenis van Joseph Smith 1:34, 35).

Die nacht bezocht Moroni de in toenemende mate verbouwereerde Joseph nog tweemaal, waarbij hij alles nauwkeurig herhaalde wat hij eerder had gezegd. Telkens voegde hij er een waarschuwing aan toe, 'zeggende', aldus Joseph, 'dat Satan zou trachten mij ertoe te verleiden (gezien de armelijke omstandigheden van het gezin van mijn vader) om de platen te verkrijgen met het doel rijk te worden. Dat verbood hij mij, zeggende dat ik bij het verkrijgen van de platen geen ander doel voor ogen moest hebben dan God te verheerlijken en niet mocht worden beïnvloed door enige andere beweegreden dan de opbouw van zijn koninkrijk; anders zou ik ze niet kunnen verkrijgen' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:46).

De volgende dag was Joseph uitgeput van de gebeurtenissen van de nacht ervoor. Zijn vader liet hem van het werk op de akker naar huis gaan om uit te rusten. Op weg daar naartoe verscheen Moroni voor de vierde keer aan Joseph. De engel gaf Joseph de opdracht om naar zijn vader terug te keren en hem van het visioen te vertellen, wat Joseph ook deed. Daarna begaf hij zich naar de nabijgelegen heuvel (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:49–50).

Bij de heuvel aangekomen, wrikte Joseph een in de grond verborgen stenen kist open waarin de platen lagen en deed hij een poging ze eruit te nemen. Daarbij werd hij door een hevige schok achterwaarts geworpen en van zijn kracht ontdaan. Toen hij uitriep waarom hij de platen niet kon oppakken, zei Moroni: ‘Omdat je de geboden van de Heer niet nagekomen bent.’²

Ondanks de expliciete waarschuwing van de engel, koesterde Joseph de gedachte dat de platen wellicht een oplossing voor de financiële ellende van zijn familie konden bieden.³ Daarom stelde Moroni een proefperiode van vier jaar in waarin Joseph volwassener kon worden en zijn hart en verstand erop kon voorbereiden zijn roeping met de vereiste zuiverheid van doel te benaderen.

Toen Joseph van zijn werk op de akker naar huis ging om uit te rusten, verscheen Moroni voor de vierde keer aan hem.

Obstakels voor het vertaalwerk

Vier jaar later was Joseph er eindelijk klaar voor. Er waren echter forse obstakels die de vertaling van de platen in de weg stonden. Joseph was pasgetrouwd en moest de kost voor Emma en zichzelf verdienen, maar ook nog eens voor andere familieleden, die zijn bijdrage nog steeds hard nodig hadden. Wat Joseph nog meer zorgen baarde, waren de enorme tegenwerking vanuit de gemeenschap en de hebzucht die in de openbaarmaking en het verlies van de platen dreigden uit te monden.

Toen een bende uit Palmyra eiste dat Joseph hun de platen toonde of dat hij anders met pek en veren besmeurd zou worden, wist hij dat hij vertrekken moest.⁴ Daarom legde Joseph laat in het jaar 1827 de platen onderin een ton met bonen, pakte hij enkele spullen in, leende vijftig dollar van zijn vriend en medegelovige van het eerste uur Martin Harris, en toog met zijn zwangere vrouw ruim 160 kilometer zuidwaarts naar Harmony (Pennsylvania) om bij Emma's ouders in te trekken. Hij hoopte dat de verandering hun dagelijkse arbeid lichter zou maken en hen van de heersende hebzucht en vijandigheid in Palmyra zou vrijwaren.

De omstandigheden verbeterden die winter enigszins, zodat Joseph enkele tekens uit het Boek van Mormon kon vertalen. In april verhuisde Martin Harris naar Harmony om Joseph als schrijver bij te staan, waarna het vertaalwerk echt kon beginnen. Medio juni — zo'n vijf jaar na die enerverende dag waarop Joseph voor het eerst naar de heuvel Cumorah werd geleid om de platen te verkrijgen — hadden ze 116 vertaalde manuscriptpagina's geproduceerd.⁵

Op dat punt smeekte Martin Joseph of hij het manuscript naar Palmyra mee mocht nemen om het aan zijn vrouw, Lucy, te tonen, die begrijpelijkerwijs wilde zien waaraan haar man zoveel tijd en bezittingen besteedde. Toch kreeg Joseph na navraag bij de Heer tot twee keer toe de boodschap dat hij Martin het manuscript niet mocht meegeven.⁶

Vertwijfeld wilde Martin aan de scepsis en de steeds scherpere eisen van zijn vrouw tegemoetkomen. Weer viel hij Joseph ermee lastig. Joseph legde de kwestie met bezwaard gemoed voor de derde maal aan de Heer voor. De Heer antwoordde Joseph dat Martin het manuscript mocht meenemen op voorwaarde dat hij het alleen aan vijf daartoe aangewezen personen zou laten zien en het daarna onverwijld terug zou brengen. Met de nodige aarzeling gaf Joseph hem het manuscript, maar liet Martin eerst een schriftelijke verbintenis ondertekenen dat hij zou doen wat de Heer had opgedragen.⁷

Martin Harris bleef bij het hek voor het huis van de familie Smith staan, ging op de omheining zitten, trok zijn hoed over het hoofd en bleef daar maar zitten.

Dat zette een reeks gebeurtenissen in werking die Joseph dieper in de put bracht dan hij ooit zou meemaken. Niet lang na het vertrek van Martin beviel Emma van een jongetje. Zij en Joseph noemden hun eerste kind Alvin, een troostrijk eerbetoon aan Josephs dierbare overleden broer, die vijf jaar eerder gestorven was. Helaas vulde de kleine Alvin geen leegte op, maar vergrootte die toen hij op de dag van zijn geboorte, 15 juni 1828, stierf.

Alsof dat nog niet genoeg was, viel de lange en zware bevalling en het schrijnende verlies van haar kind Emma zo zwaar, dat ze zelf op het randje van de dood zweefde.

geen oog dicht. Alleen dankzij de schragende hand van een bezorgde medepassagier (een 'vreemdeling') die zich over hem ontfermde, wist hij zijn ouders' huis te bereiken, waarvoor hij vanaf de halte van de koets nog zo'n 32 kilometer in het holst van de nacht te voet moest afleggen.⁹

Nadat Joseph aangekomen was en wat genuttigd had, werd Martin ontboden. Hij zou zich voor het ontbijt bij de familie Smith voegen, maar kwam pas tegen de middag opdagen. Hij liep langzaam, bleef bij het hek voor het huis staan, ging op de omheining zitten, trok zijn hoed over het hoofd en bleef daar maar zitten.¹⁰

'Alles is verloren!'

Uiteindelijk ging Martin naar binnen. Zonder iets te zeggen pakte hij zijn bestek op om te eten. Maar voordat hij een hap nam, riep hij uit: 'O, ik heb mijn ziel verloren!'¹¹

Daarop sprong Joseph op en riep uit: 'Martin, ben je dat manuscript kwijt? [H]eb je je eed verbroken en mij en jezelf onder veroordeling gebracht?'

Martin antwoordde somber: 'Ja, het is weg, en ik weet niet waar het is.'¹² (Martin had de manuscriptpagina's ook aan anderen dan de vijf getoond, 'en door list en bedrog', vertelde Joseph later, 'waren ze aan hem ontfoetseld'.¹³)

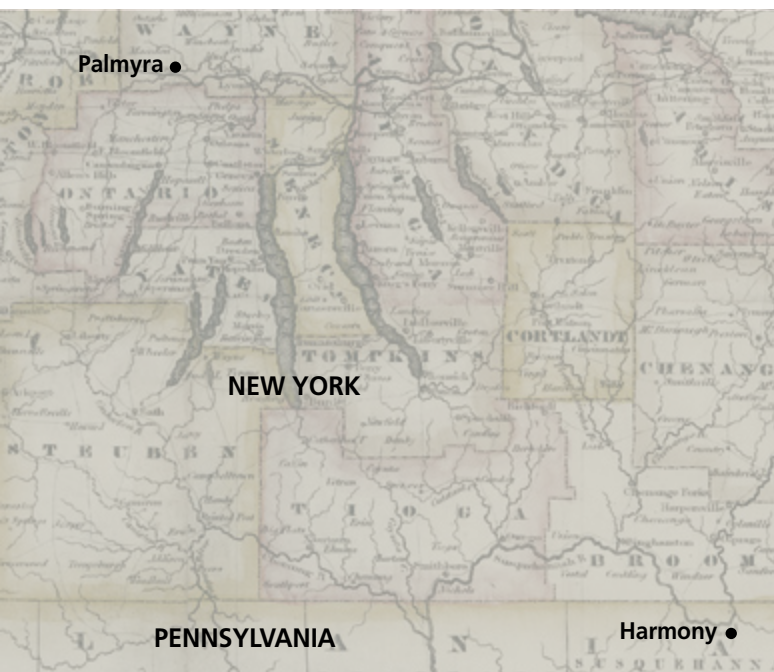
Joseph jammerde het uit: 'Alles is verloren! [A]lles is verloren! Wat moet ik doen? Ik heb gezondigd. Ik heb Gods toorn uitgelokt.' Daarop 'vulde het huis zich met snikken en kreunen, en het bitterste geklaag', waarbij Joseph van allen het meest verontrust was.¹⁴

Het vertaalwerk werd een tijdlang gestaakt, en de platen en uitleggers werden Joseph tot 22 september ontnomen — een schrijnende herinnering aan zijn eerdere proefperiode. Hij onderging ook deze strenge berisping van de Heer:

'En zie, hoe dikwijls hebt u de geboden en de wetten van God overtreden en bleef u gehoor geven aan de overredingen van mensen.

'Welnu, zie, u had de mens niet meer moeten vrezen dan God. Want hoewel de mensen de raadgevingen van God als niets achten en zijn woorden verachten —

'toch had u getrouw moeten zijn; en Hij zou zijn arm hebben uitgestrekt en u hebben beschermd tegen al de brandende pijlen van de tegenstander; en Hij zou in alle tijden van nood bij u zijn geweest' (LV 3:6–8).

Twee weken lang maakte Joseph zich zorgen over Emma en verzorgde hij haar tot ze aan de beterende hand was, terwijl hij zijn eigen verdriet om de kleine Alvin moest zien te verwerken. Toen Emma eindelijk voldoende hersteld leek, kon Joseph zich weer met Martin en het manuscript bezighouden.⁸

Emma merkte Josephs onrust op en moedigde hem aan naar Palmyra terug te gaan om poolshoogte te nemen omtrent Martin en het manuscript. Zichtbaar somber gestemd nam hij een postkoets naar het noorden. Tijdens de reis kreeg Joseph geen hap door de keel en deed hij

Stel je voor hoe moeilijk een dergelijke openbaring voor hem geweest moet zijn. Joseph had pas zijn eerstgeboren zoon verloren. Hij had bijna zijn vrouw verloren. En zijn beslissing om Martin het manuscript te geven, werd ingegeven door een oprecht verlangen om een vriend te helpen die hem in een heilig werk bijstond. Ja, hoe ten einde raad Joseph ook was en hoe afhankelijk van Martin Harris hij ook dacht te zijn, hij had één ding over het hoofd gezien dat God ten volle van zijn discipelen verwacht: vertrouw altijd op de arm van de Heer en niet op de arm van het vlees. Tot Josephs eeuwigdurende verdienste leerde hij deze les op zo'n grondige en ingrijpende wijze, dat hij die fout nooit meer heeft gemaakt. En niet lang nadat hij de platen en uitleggers weer had teruggekregen, begon hij op godsdienstig gebied bijdragen te leveren in een tempo dat de wereld sinds de bediening van Jezus Christus niet

Gedurende de vertaling van het Boek van Mormon predikten Joseph en Oliver, ontvingen ze en tekenden ze openbaringen op, en lieten ze zich dopen.

gezien had. Vanaf het voorjaar van 1829 vertaalde Joseph, nu met Oliver Cowdery aan zijn zijde, in hooguit 65 werkdagen het verbluffende aantal van 588 pagina's van het Boek van Mormon.¹⁵ Dat is werkelijk bliksemsnel vergeleken met zijn eerdere inspanningen. In dat opzicht is het vermeldenswaard dat de vertaling van de King Jamesbijbel, verricht door 47 geleerden die werkten met talen die ze al kenden, zeven jaar in beslag heeft genomen.¹⁶

Daarnaast deden Joseph en Oliver gedurende deze monumentale productie nog meer: ze predikten, ontvingen en tekenden openbaringen op, namen deel aan de herstelling van het Aäronisch en Melchizedeks priesterschap, lieten zich dopen, deden hun taken thuis en trokken naar Fayette (New York) om het manuscript gepubliceerd te krijgen. Het grootste wonder van dit alles zit hem echter niet in hoe snel dingen tot stand kwamen, maar in de veelheid van wat in dat uiterst veeleisende tijdsbestek tot stand werd gebracht.

Een opmerkelijk, complex boek

Volgens één recent wetenschappelijk resumé heeft Joseph in die 65 werkdagen van vertaling effectief het volgende geproduceerd: 'Niet alleen is er sprake van meer dan duizend jaar aan geschiedenis [in het Boek van Mormon] waarbij zo'n tweehonderd personen bij naam en bijna honderd specifieke plaatsen genoemd worden, maar het verhaal zelf wordt gepresenteerd als het werk van drie voornaamste samenstellers/historici, namelijk Nephi, Mormon en Moroni. Deze personen vermelden op hun beurt dat ze hun kronieken op tientallen reeds bestaande kronieken gebaseerd hebben. Het resultaat is een complexe mengeling en opbouw van meerdere genres, uiteenlopend van direct verhalend tot ingevoegde redevoeringen en brieven plus Schriftuurlijk commentaar en poëzie. Het vergt aanzienlijk geduld om alle details aangaande chronologie, geografie, genealogie en bronverslagen uit te werken, maar het Boek van Mormon is in dat alles opmerkelijk consistent. De chronologie wordt vrijwel zonder haperingen behandeld, ondanks verschillende flashbacks en elkaar tijdelijk overlappende verhaallijnen; [...] en de vertellers houden zowel de volgorde als familiebetrekkingen van de 26 Nephitische kroniekschrijvers en 41 Jareditische koningen (inclusief rivaliserende geslachten) correct aan. De complexiteit is zodanig dat men zou denken dat de auteur op basis van schema's en kaarten werkte, hoewel de vrouw van Joseph Smith [...] uitdrukkelijk ontkende dat hij op voorhand iets uitgeschreven had wat hij ofwel uit het hoofd kende of raadpleegde tijdens het vertalen. Ze beweerde juist dat Joseph steeds begon te dicteren zonder naar het manuscript te kijken of de laatste passage aan hem te laten voorlezen.'¹⁷

En dan hebben we het nog niet eens over de aanwezigheid van, onder meer, uiterst verfijnde literaire structuren en treffende overeenkomsten met oude gebruiken en communicatievormen die in het boek en de vertaling ervan te vinden zijn.¹⁸

Joseph en Oliver namen in het voorjaar van 1829 deel aan de herstelling van het Aäronisch priesterschap in de Susquehanna Valley.

In het licht daarvan moet men zich wel afvragen hoe iemand — vooral iemand die vrijwel geen formele opleiding had genoten — een dergelijke prestatie kon leveren? Naar mijn idee heeft Joseph Smith het Boek van Mormon in elk geval niet verzonnen, omdat hij het niet verzonnen zou kunnen hebben. Maar die logica, hoe sterk die ook mag lijken, is uiteindelijk niet het doorslaggevende bewijs van de waarheid en echtheid van het boek. Evenmin is daar mijn getuigenis op gebaseerd. Wel heb ik er een extra bevestiging door gekregen van wat de Geest mij nog niet zo lang geleden als voltijdzending heeft geleerd. In de zegenrijke zalen van het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo en in de groene heuvels en dalen van Schotland heb ik keer op keer een geestelijk getuigenis ervaren dat Joseph Smith door God geroepen was, dat hij Gods werktuig in deze laatste dagen was, en dat hij een boek had voortgebracht dat al lang vóór zijn geboorte bestond, een boek dat waar is en zijn weerga niet kent — de ongevenaarde sluitsteen van een gelukkig, godvruchtig leven.

Ik verklaar eveneens dat Joseph Smiths leven een gloeiend getuigenis is van wellicht de overkoepelende boodschap van het boek zelf. Aan het begin van het Boek van Mormon verklaart Nephi: ‘Zie, ik, Nephi, zal u tonen dat de tedere *barmhartigheden* des Heren zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken’ (1 Nephi 1:20; cursivering toegevoegd). Aan het einde van het boek smeekt Moroni: ‘Zie, ik wil u aansporen dat wanneer gij deze dingen leest [...] gij zult bedenken hoe *barmhartig* de Heer jegens de mensenkinderen is geweest vanaf de schepping van Adam tot op het

tijdstip dat gij deze dingen ontvangt’ (Moroni 10:3; cursivering toegevoegd).¹⁹

Van begin tot eind tonen het getuigenis en de geschiedenis van het Boek van Mormon aan dat God heel graag wil samenwerken met hen die zich — ondanks hun zonden en onvolmaaktheden — met oprecht berouw en geloof tot Hem wenden, zodat Hij ze kan genezen en zegenen.

Stel je vertrouwen op God

Net als Joseph Smith hoef je geen volmaakt leven te leiden om een krachtig werktuig in Gods handen te zijn. Fouten, mislukkingen en verwarring maakten deel uit van Josephs leven en zending, en dat zal ook voor die van jou gelden. Maar wanhoop niet. Laat je niet verleiden tot de gedachte dat ‘alles verloren is’. Alles is niet verloren en zal nooit verloren zijn voor wie op de God van barmhartigheid vertrouwen en leven.

Je heb een Broer die over je waakt en klaarstaat om je te redden en je werk veel meer kan bevorderen met armen die veel sterker zijn dan jouw armen — ja, veel sterker zelfs dan alle andere armen van het vlees bij elkaar. Die armen zijn er om je ‘in alle tijden van nood’ (LV 3:8) te steunen en te zegenen, hoe eenzaam en ontmoedigd je je ook mag voelen. Als je dus voorwaarts gaat met je leven, vertrouw dan op die armen en ‘wees sterk en moedig, wees niet bevreesd en schrik niet [...] terug, want het is de Heere, [je] God, Die met [je] meegaat. Hij zal [je] niet loslaten en [je] niet verlaten’ (Deuteronomium 31:6).

Joseph is daar achter gekomen en heeft de wereld veranderd. Dat kun jij ook. ■

NOTEN

1. In: *Histories, Volume 1: 1832–1844*, deel 1 uit de serie *Histories van The Joseph Smith Papers*, (2012), 14; zie ook josephsmithpapers.org.
2. In: *Histories, Volume 1: 1832–1844*, 83.
3. Zie Oliver Cowdery, ‘A Remarkable Vision’, *The Latter-day Saints Millennial Star* 7 (november 1840): 175.
4. Zie Martin Harris. In: *Tiffany’s Monthly*, juni 1859, 170.
5. Zie *Histories, Volume 1: 1832–1844*, 244; zie ook Gospel Topics, ‘Book of Mormon Translation’, lds.org/topics.
6. Zie *Histories, Volume 1: 1832–1844*, 245.
7. Zie *Histories, Volume 1: 1832–1844*, 245–246.
8. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1853), 118.
9. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 119–120.
10. Zie Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 120.
11. In: Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 121.
12. In: Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 121.
13. In: *Histories, Volume 1: 1832–1844*, 247.
14. In: Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches*, 121–122.
15. Zie John W. Welch, ‘How Long Did It Take Joseph Smith to Translate the Book of Mormon?’ *Ensign*, januari 1988, 47.
16. Zie ‘King James I of England’, kingjamesbibleonline.org/King-James.php.
17. Grant Hardy, *Understanding the Book of Mormon: A Reader’s Guide* (2010), 6–7.
18. Zie Terryl L. Givens, *By the Hand of Mormon: The American Scripture that Launched a New World Religion* (2002), 156.
19. Zie Grant Hardy, *Understanding the Book of Mormon*, 8.

DE BELONINGEN VOOR rechtschapenheid oogsten

Ouderling
Quentin L. Cook
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

*Het goede zal niet onthouden worden
aan wie in oprechtheid wandelen.*

De wereld is letterlijk in beroering (zie LV 45:26). Veel van onze uitdagingen liggen op geestelijk vlak. Er zijn maatschappelijke problemen die we als individu wellicht niet kunnen oplossen. Toch zijn er voor ons individueel *wel* praktische beloningen weggelegd, zelfs nu rechtschapenheid over de hele wereld in verval raakt.

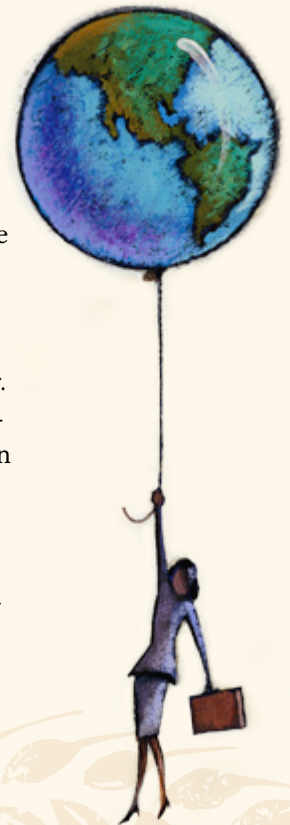
Het idee van ‘beloningen voor rechtschapenheid’ ligt in de wereld onder vuur. Mensen ertoe bewegen voor rechtschapenheid te kiezen is een eeuwenoude uitdaging. ‘De natuurlijke mens is een vijand van God’ (Mosiah 3:19). Er is altijd ‘een tegenstelling in alle dingen’ geweest (2 Nephi 2:11).

Het verschil is dat sceptici in het ‘grote en ruime gebouw’ (1 Nephi 8:31) tegenwoordig luider, kritischer en intoleranter zijn dan ik ooit eerder meegeemaakt heb. Zij geven blijk van hun afbrokkelende geloof nu ze het in veel kwesties belangrijker vinden wat er over hen zal worden gezegd dan wat God over hen zal zeggen. Er was een tijd dat de meeste mensen inzagen dat ze naar Gods geboden geoordeeld zouden worden, niet naar de heersende opvattingen of dominante denkbeelden van de dag. Sommigen trekken zich meer aan van de spot van anderen dan het oordeel van God.

De strijd tussen goed en kwaad is niet nieuw. Maar tegenwoordig concludeert een veel hoger percentage mensen ten onrechte dat er geen morele, rechtvaardige norm is die voor alle mensen geldt.

Toch heeft De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen trouwere leden dan ooit. Leden van de kerk, en anderen met soortgelijke morele waarden, vertegenwoordigen samen een eiland van geloof in een zee van twijfel en ongelof. We weten, zoals de profeet Alma verklaarde, dat ‘goddeloosheid [...] nooit geluk betekend’ heeft (Alma 41:10) en dat het plan van de Vader voor zijn kinderen een ‘plan van geluk’ is (Alma 42:8, 16).

Ik wil graag enkele suggesties doen die u en uw gezin meer inzicht in en uitzicht op de beloningen voor rechtschapenheid bieden.

***Als we niet
opletten, zorgt
de wereld er
soms voor dat
we ons richten
op zaken die
ons van diepe
geestelijke
toewijding
weerhouden.***

De beloning van een geestelijke instelling

‘Hoe plaats ik materiële zaken in het juiste perspectief als ik naar geestelijke vooruitgang streef?’

Wij kunnen niet ontkennen dat we deel van deze wereld uitmaken. De materiële aspecten van het dagelijks leven vormen een specifieke uitdaging. De maatschappij neigt ernaar alles door de lens van wereldse beloningen te zien.

Het voorwoord van de Leer en Verbonden legt nadruk op dat probleem. Het waarschuwt ons voor gevaren, geeft ons aanwijzingen om ons nu en in de toekomst voor te bereiden en te beschermen, en geeft ons belangrijke inzichten over dit onderwerp: ‘Zij zoeken niet de Heer om zijn gerechtigheid te vestigen, maar ieder mens wandelt op zijn eigen weg, en naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is en wiens wezen dat van een afgod is’ (zie LV 1:16).

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd dat onze afgoden uit titels, diploma’s, bezittingen, huizen, meubels en andere materiële voorwerpen kunnen bestaan. Hij zei dat we afgoden creëren wanneer we die anderszins waardige doeleinden zodanig verheffen dat onze aanbidding van de Heer afneemt, en onze inspanningen verzwakken om zijn gerechtigheid te vestigen en het heilswerk onder de kinderen van onze Vader tot stand te brengen.¹

De wereld richt zich op stoffelijke, dagelijkse economische kwesties, maar wij moeten ons op geestelijke zaken richten.

Soms zorgt de lens van de wereld ervoor dat we ons richten op zaken die niet zozeer onder streven naar grote rijkdom vallen, maar die ons wel van diepe geestelijke toewijding weerhouden.

Jaren geleden viel mijn oog op een interessante uitstalling met diverse unieke taferelen. De verschillende taferelen waren uitgebeeld onder een groot spandoek met de tekst: ‘Als Christus vanavond terugkwam, naar wie zou Hij dan toegaan?’ Voor zover ik me kan herinneren, waren de taferelen als volgt:

- Een zieke, bejaarde vrouw in bed en een verpleegkundige die haar verzorgt.
- Een blijde jonge moeder met een pasgeboren baby.
- Een gezin met hongerige, huilende kinderen.
- Een welgesteld gezin.
- Een leuk maar bescheiden gezin met veel kinderen samen aan het zingen.

We weten niet op welke dag of welk uur de Heiland terugkomt. We weten wel dat we als christenen voor de armen en behoeftigen en voor de weduwen en wezen moeten zorgen. Het spandoek had echter juistere woorden met de woorden: ‘Als Christus vanavond terugkwam, wie zou Hem dan met een gerust hart kunnen begroeten?’

Mijn tweede gedachte was dat de scènes ons alles vertelden over de fysieke omstandigheden van de mensen, maar niets over hun geestelijke toestand en toewijding aan Christus.

De doop is het ijkpunt waaraan we ons leven en onze toewijding aan de Heiland en zijn evangelie kunnen afmeten. Op nieuwe en zeer jonge leden na, heeft onze doop jaren geleden plaatsgevonden.

De grote profeet Alma spreekt ons met de volgende woorden treffend aan: ‘En nu zie, ik zeg u, mijn broeders: indien gij een verandering van hart hebt ondergaan, en indien gij gestemd waart het lied der verlossende liefde te zingen, zou ik willen vragen: kunt gij nu zo gestemd zijn?’ (Alma 5:26).

Daarna vervolgt Alma zijn indringende boodschap, die relevant is voor deze tijd. In wezen vraagt hij de

We moeten ons leven nadrukkelijker op geestelijke zaken richten.

heiligen of ze, als ze nu zouden sterven, gereed zijn om God te ontmoeten. Alma beklemtoont vier eigenschappen die we nodig hebben om schuldeloos voor God te staan:

Ten eerste, zijn wij 'ootmoedig genoeg [...] geweest?' In zekere zin houdt dit een terugkeer naar de vereisten voor de doop in: ons verootmoedigen en een gebroken hart en een verslagen geest hebben.

Ten tweede, zijn wij 'van hoogmoed ontdaan?' Alma spreekt zich uit tegen de Heilige onder de voeten treden en in hoogmoed opgeblazen zijn — tegen ons hart op de ijdelheden van de wereld zetten en veronderstellen dat wij beter zijn dan anderen.

Ten derde, zijn wij 'van afgunst [...] ontdaan?' Voor wie rijkelijk gezegend maar niet dankbaar zijn omdat zij alleen letten op wat anderen hebben, kan afgunst uitermate funest zijn. De 'welvaartsafgunst'² is toegenomen nu roem en rijkdom voor velen in de maatschappij de plaats van geloof en gezin als voornaamste ambitie hebben vervangen.

Ten vierde, bespotten of vervolgen wij onze broeders en zusters? In de huidige wereld zouden we dat waarschijnlijk pesten noemen (zie Alma 5:27–30, 53–54).

Kan er iets relevanter zijn voor de problemen van onze tijd dan deze boodschap over ootmoed, hoogmoed, afgunst en vervolging? In vrijwel de hele wereld gaan de gesprekken vooral over materiële, dagelijkse economische kwesties. De terugkeer naar christelijke beginselen, die gericht zijn op onze voorbereiding om God te ontmoeten en op de toestand van onze geest, komt echter maar weinig aan de orde. We moeten ons leven nadrukkelijker op geestelijke zaken richten.

De beloning van een rechtschapen gezin

'Moeten we ons gezin wel in een gebied grootbrengen waar maar weinig leden van de kerk zijn en waar we door zoveel kwaad, onenigheid en weerstand tegen rechtschapenheid omringd worden?'

Mijn vrouw, Mary, en ik hadden die zorgen toen we onze kinderen eind jaren zestig in het gebied bij de baai van San Francisco in Californië (VS) grootbrachten. Er woonden daar toen relatief weinig heiligen der laatste dagen. Hoewel de mensen in grote meerderheid fantastisch waren, was het gebied bij de baai een plek geworden waar veel drugs werd gebruikt en allerlei overspelig en zondig gedrag plaatsvond.

De verandering in de maatschappij was dusdanig dat een bezorgde ringpresident aan de leiders van de kerk vroeg of hij kerkleden wel kon adviseren om in dat gebied te blijven. Ouderling Harold B. Lee (1899–1973), die toen al geruime tijd lid van het Quorum der Twaalf Apostelen was, kreeg de opdracht om de kwestie te behandelen. Hij legde uit dat de Heer de bouw van een tempel in ons gebied niet had aangekondigd om vervolgens de leden te zien vertrekken. Hij gaf ons de volgende eenvoudige maar indringende raad mee:

1. Zion opbouwen in ons hart en bij ons thuis.
2. Een licht zijn voor onze burens en omwonenden.
3. Ons richten op de verordeningen en de beginselen van de tempel.

We stelden de raad van ouderling Lee op prijs en probeerden er in ons gezin naar te leven.

Willen we Zion in ons hart en bij ons thuis opbouwen, dan moeten we onze godsdienst thuis beleven door dagelijks gezinsgebed en Schriftstudie, en wekelijks

gezinsavond te houden. In die context kunnen wij onze kinderen onderwijzen en opvoeden. Dat doen we liefdevol en vriendelijk, zonder onterechte kritiek op onze kinderen en huwelijkspartner.

Waar we ook wonen en zelfs als we alles goed doen, zullen sommige kinderen onverstandige keuzes maken die tot verboden paden voeren. Daarom is het belangrijk dat we onze jonge mensen vooraf helpen bepalen wat ze gaan zeggen of doen als anderen onbetamelijk of immoreel gedrag voorstellen.

Onze kinderen gingen naar scholen waar slechts twee of drie mormoonse leerlingen waren. Aan het begin van elk schooljaar en voor schoolactiviteiten bespraken we op de gezinsavond geschikte antwoorden als zij in verdachte situaties terecht zouden komen. We vroegen hoe ze zouden reageren op vrienden die beweerden: 'Stel je niet aan, iedereen doet het', 'Je ouders komen er toch niet achter' of 'Eén keertje is niet zo erg.'

We spraken over rekenschap verschuldigd zijn aan de Heer.

We wezen erop dat we het voorbeeld van Christus volgen wanneer we ons fatsoenlijk kleden, nette en gepaste taal gebruiken en pornografie mijden, wat we nu al aan kinderen in de jeugdwerkleeftijd moeten leren zodat ze een rein leven kunnen leiden.

We spraken over Joseph in Egypte, die wegvluchtte toen hij met de ongepaste avances van Potifars vrouw te maken kreeg (zie Genesis 39:7–12).

Al onze kinderen maakten ten minste één keer iets mee waarbij deze voorbereiding vruchten afwierp, maar doorgaans namen hun vrienden ze in bescherming omdat ze van hun normen en geloofsovertuiging afwisten.

Toen onze dochter, Kathryn, ging studeren, belde ze haar moeder geregeld op. Mary vertelde haar dan wat ze zo aan de Heiland bewonderde. Mary haalde zijn voorbeeld en karakter voortdurend aan om Kathryn te helpen met het probleem waarover ze belde.

Ik geloof dat we bijna overal ter wereld rechtschapen kinderen kunnen grootbrengen als ze een stevig fundament in Jezus Christus en in zijn evangelie hebben. Nephi

*We kunnen
bijna overal
ter wereld
rechtschapen
kinderen groot-
brengen als
ze een stevig
fundament in
Jezus Christus
hebben.*

beschreef het onderricht aan zijn gezin en het volk als volgt: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26).

Als we dat doen en onze kinderen onverstandige keuzes maken, weten ze dat niet alles verloren is en dat ze hun weg naar huis terug kunnen vinden. Ik verzeker u dat u en uw gezin gezegend zullen worden als u ieder gezinslid door geloof in de Heer Jezus Christus sterkt.

Als we de raad van ouderling Lee opvolgen om een licht te zijn voor de mensen om ons heen, kunnen we niet maskeren wie we zijn. Ons gedrag dient onze waarden en geloofsovertuiging te weerspiegelen. Waar mogelijk horen we aan het openbare leven deel te nemen.

Als we een tempelaanbeveling waardig zijn, tempelverordeningen ontvangen en trouw aan onze verbonden zijn, krijgen we de focus en visie om op het verbondspad te blijven. Als onze jongeren waardig leven en zich voor de doden laten dopen, zal hun leven op orde zijn.

We moeten onze energie richten op het versterken van ons gezin door over Christus te spreken, ons in Hem te verheugen, Hem te prediken en over Hem te profeteren, zodat we de beloning van een rechtschapen en eeuwig gezin deelachtig mogen worden.

Voor wie ongehuwd zijn maar rechtschapen leven, is onze leer geruststellend: 'Getrouwe leden die door omstandigheden in dit leven niet in de zegeningen van een eeuwig huwelijk en het ouderschap delen, zullen alle beloofde zegeningen in de eeuwigheid ontvangen als ze de verbonden nakomen die zij met God hebben gesloten.'³

De beloning van geluk

'Wat moet ik mijn kinderen bieden om later een gelukkig en succesvol leven te leiden?'

Liefde is de sleutel tot geluk in deze wereld.

Lucifer schotelt ons vals geluk en een illusie van geluk voor die niet met rechtschapenheid stroken en die ons zullen misleiden als we niet waakzaam zijn. Veel van onze hedendaagse problemen ontstaan omdat de wereld een verkeerde definitie van geluk najaagt. Het Boek van Mormon laat ons weten dat dit een probleem van alle tijden is. Ook weten wij welke zegeningen uit naleving van de geboden voortvloeien.

Koning Benjamin zegt: 'Voorts wil ik dat gij nadenkt over de gezegende en gelukkige toestand van hen die de geboden Gods onderhouden. Want zie, zij worden gezegend in alle dingen, zowel stofelijke als geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, waardoor zij bij God kunnen wonen in een staat van nimmer eindigend geluk. O bedenkt, bedenkt dat deze dingen waar zijn, want de Here God heeft het gesproken' (Mosiah 2:41).

Ik heb jarenlang een onderzoeksproject gevolgd dat in de jaren dertig van de vorige eeuw begon. Aanvankelijk waren er 268 mannen aan een gerenommeerde universiteit bij het onderzoek betrokken. Zij werden hun leven lang periodiek gevolgd. Later deden ook vrouwen aan het onderzoek mee. Het onderzoek besloeg ongeveer zeventig jaar. Het doel van het oorspronkelijke onderzoek was zoveel mogelijk kennis over succes en geluk te vergaren.

Het onderzoek liet zien dat eindcijfers en gemiddelde schoolcijfers geen later succes of geluk in het leven voorspelden. Op één gebied was er wel een sterk verband, namelijk of men als kind uit een gelukkig gezin kwam. Gelukkige, succesvolle volwassenen gaven doorgaans te kennen dat in het

bijzonder hun moeder liefde en genegenheid uitte en geen strenge, zware straffen oplegde. Beide ouders toonden hun genegenheid voor elkaar en stonden voor hun kinderen klaar, met wie ze een warme en hartelijke band hadden waarbij gevoelens geuit konden worden. De ouders zorgden voor een stabiel gezinsklimaat en hielden kennelijk rekening met de autonomie van hun kinderen.

Het in 2012 gepubliceerde eindverslag over het onderzoek vermeldt onder meer: 'Of iemand in het leven succes heeft, lijkt niet zozeer af te hangen van financiële en maatschappelijke voordelen als wel van een beschermde en liefdevolle kindertijd.' Een fijne kindertijd heeft meer invloed op succes dan intelligentie, sociale klasse of atletisch vermogen. Het onderzoek wijst ook uit dat 'wat er in de kindertijd goed gaat de toekomst veel beter voorspelt dan wat er fout gaat'.⁴

Het onderzoek als geheel duidt aan dat zelfs wanneer er behoorlijke problemen zijn en sommige dingen heel erg misgaan, de meeste kinderen veerkrachtig zijn, en dat het vertrouwen dat door een liefdevolle band met ouders, met name de moeder, is ontstaan, tot blijvend, levenslang geluk kan leiden. Wat mij trof, maar niet verbaasde, was dat de bevindingen van het onderzoek volledig strookten met

wat de Schriften en de kerk ons over het gezin leren. De kerk beklemtoont het belang van gezinsavonden, gezinsgebed, uitingen van liefde, saamhorigheid en gezinstradities, stuk voor stuk activiteiten die volgens het onderzoek gelukkige, succesvolle volwassenen voortbrengen.

Nephi begint het Boek van Mormon met een uiting van dankbaarheid voor 'goede ouders' (1 Nephi 1:1). De werkelijke les is dat we bepalen wat voor ouder we zélf zijn, zodat ons nageslacht met vreugde kan melden dat ook zij uit goede ouders geboren zijn.

Het belangrijkste wat u kunt doen is uw kinderen en anderen die u opvoedt duidelijk maken dat u van ze houdt. Liefde is de sleutel tot geluk.

De beloning van voorspoed in het land

'Als gezin lukt het ons niet om welgesteld te worden. Komt dat omdat we niet rechtschapen genoeg zijn?'

De Schriften zijn duidelijk: de geboden onderhouden maakt ons voorspoedig in het land. Maar laat me u verzekeren dat uw voorspoed in het land niet bepaald wordt door uw banksaldo. De betekenis ervan strekt veel verder.

De profeet Alma sprak de volgende woorden tot zijn zoon Helaman: 'Voor zoverre gij de geboden Gods onderhoudt, [zult] gij voorspoedig [...] zijn in het land; en gij dient ook te weten dat voor zoverre gij de geboden Gods niet onderhoudt, gij van zijn tegenwoordigheid zult worden afgesneden' (Alma 36:30).

De Geest bij ons hebben is dan ook het voornaamste element van voorspoed in het land. Als we de geboden onderhouden, zijn daar specifieke beloften aan verbonden (zie Efeze 6:1-3). In afdeling 89 van de Leer en Verbonden staat bijvoorbeeld de belofte dat naleving van het woord van wijsheid onze gezondheid ten goede zal komen en ons grote schatten aan kennis zal opleveren.

Laten we er één leerzaam aspect van het woord van wijsheid uitlichten: geen alcoholische dranken

Ware voorspoed in deze wereld komt door een balans in het onderhouden van ons gezin terwijl we daarnaast de Heiland liefhebben en dienen.

De ultieme beloning voor rechtschapenheid is 'vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld'.

nuttigen. Uit het eerder genoemde langdurige onderzoek is gebleken dat alcoholmisbruik een op de drie Amerikaanse gezinnen treft, een rol speelt bij een kwart van alle opnames in ziekenhuizen en een belangrijke oorzaak is van overlijden, echtscheidingen, een slechte gezondheid en verminderde prestaties.

Uit een langlopend onderzoek onder actieve kerkleden in Californië is gebleken dat vrouwen gemiddeld 5,6 jaar en mannen 9,8 jaar langer leven dan vergelijkbare vrouwen en mannen in Amerika. De artsen die het onderzoek deden, gaven aan dat naleving van het woord van wijsheid daar in elk geval mee te maken had. Het woord van wijsheid naleven maakt ons voorspoedig in het land.⁵

In een gesprek dat ik tijdens een vliegreis naar een tempelwijding met president Gordon B. Hinckley (1910–2008) had, vertelde hij opgewekt dat de kerk de financiële middelen had om meer tempels te bouwen omdat de heiligen der laatste dagen voorspoedig waren in het land. Zij hadden als getrouwe tiendebetalers de middelen verschaft om tempels te bouwen.

Voorspoed en rijkdom zijn niet noodzakelijkerwijs synoniem. Een veel betere evangeliedefinitie van voorspoedig zijn in het land is voldoende hebben voor onze behoeften terwijl we de overvloedige zegen van de Geest in ons leven hebben. Wanneer we in het onderhoud van ons gezin voorzien en de Heer liefhebben en dienen, zullen we als beloning de Geest bij ons hebben en voorspoedig zijn in het land.

De beloning van vrede

De ultieme beloofde beloning voor rechtschapenheid wordt duidelijk uiteengezet in Leer en Verbonden 59:23:

'Maar leert dat wie de werken van gerechtigheid doet, zijn [of haar] loon ontvangen zal, ja, vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld.'

Ruim 35 jaar geleden gaf president Kimball te kennen dat de kerk vooral zou groeien door de vele 'goede vrouwen die in groten getale tot de kerk zouden worden aangetrokken'. Hij verklaarde: 'Dat zal gebeuren omdat de vrouwen van de kerk rechtschapen en welbespraakt door het leven gaan en omdat zij — in positieve zin — als anders gezien worden dan de vrouwen van de wereld.'⁶

Dat is werkelijk gebeurd en dat zal in de toekomst blijven gebeuren.

De Here God is inderdaad een zoon en een schild en Hij zal genade en eer geven. Niets wat goed is zal onthouden worden aan wie in oprechtheid wandelen (zie Psalmen 84:12). Ik bid dat u de beloningen voor rechtschapenheid mag oogsten als u onze Heer en Heiland Jezus Christus trouw blijft volgen. ■

Naar een toespraak, 'The Rewards of Righteousness', op 2 mei 2014 in de vrouwenconferentie aan de BYU gehouden.

NOTEN

1. Zie Spencer W. Kimball, 'The False Gods We Worship', *Ensign*, juni 1976, 2–6.
2. Zie Lane Anderson, *Deseret News*, 'The Instagram Effect: How the Psychology of Envy Drives Consumerism', 15 april 2014, C7.
3. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.3.3. President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, bevestigde dat in de algemene aprilconferentie van 2014 opnieuw in zijn toespraak 'Het getuigenis', *Liahona*, mei 2014, 94–97.
4. George E. Vaillant, *Triumphs of Experience: The Men of the Harvard Grant Study* (2012), 108–109.
5. Zie James E. Enstrom en Lester Breslow, 'Lifestyle and Reduced Mortality among Active California Mormons, 1980–2004', *Preventive Medicine* 46 (2008), 135.
6. Zie Spencer W. Kimball, 'The Role of Righteous Women', *Ensign*, november 1979, 103–104; zie ook *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), 245–246.

A man and a woman are walking away from the camera on two parallel railway tracks. They are holding hands, symbolizing partnership and support. The tracks lead towards a bright sunset on the horizon, creating a sense of journey and hope. The sky is filled with soft, golden clouds, and the overall atmosphere is warm and inspiring.

*Godsdienst en overheid bewegen
zich langs verschillende maar
parallele sporen. Ze leveren
het meest op en zijn het
effectiefst wanneer ze elkaar
beschermen en bevorderen.*

Ouderling
Wilford W. Andersen
van de Zeventig

Godsdienst en de overheid

Godsdienst en overheid hebben iets weg van twee echtlieden die soms op gespannen voet met elkaar staan, maar toch niet zonder elkaar kunnen leven. Godsdienst en overheid hebben allebei hun onafhankelijkheid nodig om te floreren, maar de geschiedenis leert dat een volledige scheiding voor geen van beide gunstig is. Ze bewegen zich langs verschillende maar parallelle sporen. Ze leveren het meest op en zijn het effectiefst wanneer ze elkaar beschermen en bevorderen.

Overheden spelen een essentiële rol in de bescherming en handhaving van godsdienstvrijheid en in de bevordering van de rol van kerken in de samenleving. De meeste overheden in de wereld erkennen tegenwoordig gelukkig ten minste een zekere mate van godsdienstvrijheid, en verzekeren hun burgers van het recht om te aanbidden en hun godsdienst volgens de stem van hun eigen geweten uit te oefenen. Dat is niet altijd het geval geweest.

Vele generaties hebben het verstikkende verlies van vrijheid gezien dat ontstaat wanneer de overheid een staatsgodsdienst oplegt. Anderen hebben het morele verval meegemaakt dat met een algeheel overheidsverbod op elke vorm van godsdienst gepaard gaat. We zijn dankbaar dat de grondwetten van landen in toenemende mate een maatschappij voorzien waarin geloofsovertuiging en -uitoefening, hoewel van de staat gescheiden, van vervolging gevrijwaard dienen te blijven.¹

De door de hemel geïnspireerde overheid die in het Boek van Mormon beschreven wordt, bood die vrijheid van godsdienstige overtuigingen en gebruiken aan het volk:

‘Welnu, indien iemand God wilde dienen, had hij het recht daartoe; of liever gezegd, indien hij in God geloofde, had hij het recht Hem te dienen; maar indien hij niet in Hem geloofde, was er geen wet om hem te straffen. [...]

‘Want er was een wet dat de mensen moesten worden berecht volgens hun misdaden. Er was evenwel geen wet tegen iemands geloof’ (Alma 30:9, 11).

Als gelovigen behoren we dankbaar te zijn voor de bescherming die de overheid biedt, omdat we daardoor vrij zijn om onze religieuze overtuigingen in praktijk te brengen.

De essentiële rol van religie

Het is voor sommigen wellicht minder duidelijk dat godsdienst en moraal een essentiële rol spelen in de handhaving en bevordering van goed en effectief overheidsbestuur. De enige echte oplossingen voor veel ernstige problemen waarmee onze huidige wereld te maken heeft, zijn van geestelijke, niet van politieke of economische aard. Racisme, geweld en door haat gevoede misdaden zijn bijvoorbeeld geestelijke problemen, waarvoor de enige werkelijke oplossing ook geestelijk is. Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd:

‘Veel morele vooruitgang in de westerse samenleving is gestoeld op godsdienstige beginselen en mede door prediking vanaf de kansel officieel beleid geworden. Voorbeelden zijn de afschaffing van de slavenhandel in Engeland en de zogeheten Emancipation Proclamation in [de Verenigde Staten, waardoor slaven hun vrijheid verkregen]. Hetzelfde geldt voor de burgerrechtenbeweging in de afgelopen halve eeuw.’²

DE CRUCIALE INVLOED VAN GODSDIENSTIGE OVERTUIGING

‘Onze samenleving wordt niet op de eerste plaats door de wet en de handhaving daarvan bijeengehouden, maar vooral door hen die het niet-

afdwingbare vrijwillig gehoorzamen, omdat zij zich aan normen van rechtschapen en correct gedrag willen houden. Godsdienstige overtuiging op het gebied van goed en kwaad is van cruciale invloed en wekt die vrijwillige naleving bij tal van onze burgers op.’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Strengthening the Free Exercise of Religion’, toespraak gehouden op The Becket Fund for Religious Liberty Canterbury Medal Dinner, New York City, 16 mei 2013, 1; beschikbaar op mormonnewsroom.org.

Samenlevingen zijn voor de vestiging van morele orde voor een groot deel van godsdienst en kerken afhankelijk. De overheid kan nooit genoeg gevangenissen bouwen om de criminelen in onder te brengen die een samenleving zonder moraliteit, karakter en geloof zelf voortbrengt. Die eigenschappen worden beter ontwikkeld door godsdienstuitoefening dan door de uitvaardiging van wetten of grootschalige inzet van politie. De overheid kan de instelling, verlangens en hoop die aan het hart van de mens ontspruiten onmogelijk bedwingen. Toch zijn dat de zaadjes die uitgroeien tot het gedrag dat de overheid moet reguleren.

De Franse historicus en staatsman Alexis de Tocqueville schreef: ‘Despotisme kan zonder geloof heersen, maar vrijheid kan dat niet.’³ En zelfs despotisme kan niet eindeloos zonder geloof heersen. Zoals Boris Jeltsin, de eerste president van de Russische Federatie, eens opmerkte: ‘Je kunt wel een troon van bajonetten bouwen, maar daar zit je niet echt goed op.’⁴

In de Bergrede stelde Jezus de wet die in boeken geschreven is tegenover de wet die in het hart geschreven is.

‘U hebt gehoord dat tegen de ouden gezegd is: U zult niet doden; en: Wie doodt, zal door de rechtbank schuldig bevonden worden.

‘Maar Ik zeg u: Al wie ten onrechte boos is op zijn broeder, zal schuldig bevonden worden door de rechtbank’ (Mattheüs 5:21–22).

Overheden handhaven de wet die in boeken geschreven is, godsdienst leert en stimuleert naleving van de wet die in het hart geschreven is. Wie zich aan de laatstgenoemde houden, zullen de eerstgenoemde zelden of nooit overtreden. In de Leer en Verbonden staat: ‘Wie de wetten van God nakomt, hoeft de wetten van het land niet te overtreden’ (58:21).

Maar wanneer het hart geen zeggenschap meer heeft, zullen de wetboeken en het rechtssysteem van de overheid uiteindelijk vastlopen. Een beschaafde samenleving ontstaat alleen wanneer de meerderheid van de bevolking moreel juist handelt omdat men dat zelf belangrijk acht, niet omdat de wet of de politie dat afdwingt.

De overheid houdt toezicht op het gedrag van haar burgers. Zij probeert mensen fatsoenlijk en moreel gedrag voor te schrijven. Godsdienst, daarentegen, streeft ernaar dat mensen zich fatsoenlijk en moreel *willen* gedragen. President Ezra Taft Benson (1899–1994), kabinetslid onder

de Amerikaanse president Dwight D. Eisenhower, lichtte dat uiterst belangrijke onderscheid als volgt toe:

‘De Heer werkt van binnenuit. De wereld daarentegen werkt op de mens in. De wereld haalt de mensen uit het slop. Christus haalt het slop uit de mensen, waarna zij zichzelf uit het slop halen. De wereld tracht de mens te vormen door zijn omgeving te veranderen. Christus verandert de mens, die vervolgens zijn omgeving verandert. De wereld tracht het gedragspatroon van de mens te vormen, maar Christus kan de aard van de mens veranderen.’⁵

Uiteindelijk zullen alle vrije overheden op de vrijwillige goedheid en steun van hun burgers moeten bouwen. De legendarische staatsman en politiek filosoof Edmund Burke heeft gezegd: ‘In het eeuwige bestel der dingen ligt besloten dat mensen met een onbeheerste geest niet vrij kunnen zijn. Ze worden door hun begeerten geketend.’⁶

In dat opzicht dient goed overheidsbestuur godsdienst te beschermen en godsdienstvrijheid te bevorderen. En goede godsdienst stimuleert goed burgerschap en naleving van de wetten van het land.

Een goede overheid hoeft geen partij te kiezen. Zij hoort de ene godsdienst niet boven een andere te bevorderen of te verkiezen. De vertegenwoordigers ervan moeten vrij kunnen geloven en handelen volgens de stem van hun eigen geweten. Volgens hetzelfde principe dient goede

Ons wordt aangeraden ons een zorgvuldig oordeel over politieke kwesties en kandidaten te vormen en te stemmen op iemand van wie wij geloven dat hij of zij integer zal handelen.

godsdienst zich niet voor of tegen een specifieke politieke partij of kandidaat uit te spreken. De gelovige leden ervan moeten vrij en zelfs met aanmoediging kunnen deelnemen aan het politieke proces en de in hun ogen beste partij of kandidaat hun steun kunnen geven.

Laat uw stem horen

Hoewel de kerk als instelling herhaaldelijk haar politieke neutraliteit heeft bevestigd en verklaard, worden heiligen der laatste dagen aangemoedigd zich wel in te laten met het politieke proces en hun stem aan het publieke debat toe te voegen. Onze godsdienst stimuleert ons om goede burgers te zijn, waar we ook wonen.

In *Handboek 2: de kerk besturen* staat: ‘Overeenkomstig de wetten van hun respectieve overheden wordt de leden aangeraden zich zorgvuldig een oordeel over politieke kwesties en kandidaten te vormen en te stemmen op iemand van wie zij geloven dat hij of zij integer en intelligent zal handelen. De leden van de kerk hebben de plicht uit te zien naar, te stemmen op en steun te geven aan politici die eerlijk, goed en verstandig zijn (zie LV 98:10).’⁷

Op een dag zal de Heiland wederkomen. Hij heeft het recht om te heersen en te regeren als de Koning der koningen *en* als onze grote Hogepriester. Dan zullen de scepter van de overheid en de macht van het priesterschap samenvallen.

Tot die grote dag moeten godsdienst en overheid het pad van de menselijke geschiedenis hand in hand bewandelen — met wederzijds respect voor elkaars onafhankelijkheid, met wederzijdse waardering voor elkaars essentiële bijdrage. ■

NOTEN

1. Zie W. Cole Durham jr., Silvio Ferrari, Cristiana Cianitto, Donlu Thayer, red., *Law, Religion, Constitution: Freedom of Religion, Equal Treatment, and the Law* (2013), 3–5.
2. Dallin H. Oaks, ‘Strengthening the Free Exercise of Religion’, toespraak gehouden op The Becket Fund for Religious Liberty Canterbury Medal Dinner, New York City, 16 mei 2013, 1; beschikbaar op mormonnewsroom.org.
3. Alexis de Tocqueville, *Democracy in America*, 2 delen (1835–1840), 1:306.
4. Boris Jeltsin. In: Donald Murray, *A Democracy of Despots* (1995), 8.
5. Ezra Taft Benson, ‘Born of God’, *Ensign*, november 1985, 6.
6. Edmund Burke, *A Letter from Mr. Burke, to a Member of the National Assembly; in Answer to Some Objections to His Book on French Affairs*, 2de uitgave (1791), 69.
7. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 21.1.29.

IK WILDE NIET SPIEKEN

In mijn eerste jaar aan de universiteit was ik vaak teleurgesteld in mijn klasgenoten. Velen van hen spiekten namelijk tijdens hun examens. Sommigen smokkelden hun notities het klaslokaal binnen. Sommigen sms'ten de antwoorden naar anderen. Een paar studenten keken zelfs van hun buurman af.

Diegenen die spiekten, behaalden altijd een hoger cijfer dan ik. Maar toch kwam ik niet in de verleiding om met hen mee te doen. Ik prentte me altijd in dat het beter was om een eerlijke één dan een gestolen tien te behalen.

Als ik spiekte, zou ik geen goed voorbeeld voor hen zijn. Ik zou hen dan door mijn levenswijze niet over het evangelie van Jezus Christus kunnen vertellen. Ik zou hun niet kunnen laten zien dat de kerk waar is.

Op een middag ging ik naar de kassierster van de universiteit om te vragen hoeveel schoolgeld ik nog moest betalen. Ik moest al mijn schoolgeld betalen zodat ik de daaropvolgende week mijn eindexamens kon afleggen. Onderweg vroeg ik me af waar ik het benodigde geld vandaan moest halen. Een zelfstandige studente als ik heeft het niet al te breed.

In het kantoor vroeg ik de kassierster hoeveel ik nog moest betalen.

'Je hoeft niets meer te betalen', zei ze.

Ik schrok en vroeg haar of ze het zeker wist of dat ze een grapje maakte.

'Ja, ik weet het zeker en ik maak geen grapje', zei ze. 'De studiebegeleidster heeft een studiebeurs van een senator voor je geregeld. Je bent nu een beursstudent.'

Ik was erg blij toen ik dat hoorde. Ik bedankte haar en rende naar het kantoor van de studiebegeleidster om haar te bedanken.

'Je hoeft mij niet te bedanken', zei de begeleidster toen ik haar vertelde hoe dankbaar en blij ik was. 'Ik was alleen maar een tussenpersoon.'

Toen ik wegging, moest ik aan een tekst denken die ik altijd graag met anderen deel: 'En gezegend is hij die ten laatsten dage getrouw aan mijn naam wordt bevonden, want hij zal verhoogd worden om te wonen in het koninkrijk dat vanaf de grondlegging der wereld voor hem is bereid. En zie, Ik ben het [Jezus Christus] die het heeft gezegd' (Ether 4:19).

Door het goede te doen, had ik mijn getrouwheid aan de geboden van mijn hemelse Vader getoond — zelfs in een situatie waarin het normaal was om oneerlijk te zijn. Ik weet dat Hij me nooit in de steek laat als ik standvastig in het geloof blijf.

Ik ben blij dat ik nu kan studeren zonder me over betalingen zorgen te maken. Dit heeft me ook aangemoedigd om het goede te blijven doen, niet omwille van de beloningen en zegeningen die ik zou ontvangen, maar omdat ik mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, mijn voorbeeld, liefheb. ■

Joanna Mae Rangga,
Zuid-Leyte (Filipijnen)

Mijn klasgenoten die spiekten, behaalden altijd een hoger cijfer dan ik. Maar toch kwam ik niet in de verleiding om met hen mee te doen.

Ik wilde mijn moeders bruidsjurk erg graag dragen als ik op een dag zou trouwen.

DE BRUIDSJURK VAN MIJN MOEDER

Ik zag de bruidsjurk van mijn moeder voor het eerst toen ik klein was. Hij was zorgvuldig in een doos opgeborgen, en ik weet nog dat mijn moeder hem voorzichtig uitpakte zodat ik hem kon zien. Hij was zo mooi! Ik wilde die jurk erg graag dragen als ik op een dag zou trouwen.

Mijn moeder borg hem voorzichtig op en beloofde dat ik hem dan mocht lenen. Ze zei dat de jurk een bijzonder geschenk van mijn vader was. Ze leek zo verliefd en mooi op haar trouwfoto's. Mijn ouders, die geen lid van de kerk waren, waren geweldige mensen.

Ik leerde de kerk kennen toen ik mijn toekomstige echtgenoot ontmoette. Die ontmoeting was bijzonder, want hoewel hij minderactief was, vertelde hij me toch over het eerste visioen. Ik vond het een verbazingwekkend verhaal, maar was nog niet klaar om het te geloven.

Na zestien maanden verkering werden mijn dromen werkelijkheid toen ik mijn moeders trouwjurk met zijn

lange sleep aantrok en naar het altaar ging waar mijn verloofde stond. Ik was ook erg verliefd. Veel mensen zeiden dat ik als twee druppels water op mijn moeder leek toen zij trouwde.

De jaren gingen voorbij en we kregen twee zonen. Toen mijn man probeerde om terug naar de kerk te gaan, was ik ertegen. Hoewel ik geen actief lid was van de kerk waar ik van huis uit lid was, zag ik een andere kerk ook niet direct zitten.

Dat veranderde uiteindelijk na negentien jaar huwelijk. Mijn man ging terug naar de kerk en een paar weken later begon ik met hem mee te gaan. Mijn getuigenis groeide snel en ik werd gedoopt en bevestigd. Kort daarna was het mijn grootste verlangen om in de tempel aan mijn man verzegeld te worden.

Op de dag van onze verzegeling droeg ik opnieuw mijn moeders jurk. Een bevriend kerklid had de jurk versteld zodat ik hem in de tempel kon dragen. Sindsdien draag ik hem daar altijd.

Toen mijn vader overleden was en mijn moeder op sterven lag, was ze nog steeds niet bereid om de herstelde kerk te aanvaarden. Maar ik vertelde haar veel mooie dingen over de herstelling. Ik vertelde haar ook dat als ze door de sluier ging, ze de boodschap van het ware evangelie zou horen. Ik beloofde haar dat ik in haar plaats een jaar later onze jurk zou dragen, zodat zij de tempelverordeningen kon ontvangen en aan mijn vader verzegeld kon worden. En dat heb ik gedaan.

Mijn jurk is nu oud en ik weet dat ik hem op een dag zal moeten vervangen. Tot die dag blijf ik hem met liefde dragen — liefde voor mijn man, voor mijn moeder en vader, voor mijn familieleden die ik plaatsvervangend in de tempel gediend heb, voor het ware evangelie, voor mijn heilige verbonden, en voor mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. ■

Angélica Flores Algaba,
Querétaro (Mexico)

DE HEER STELDE ME GERUST

Onze dochter Carlie was al een paar dagen ziek en ik dacht dat ze alleen maar verkouden was. Maar toen de symptomen verergerden, begon ik me af te vragen of het iets ernstigs was.

Toen we bij de dokter waren, werd mijn vrees bewaarheid — Carlie had diabetes type 1. Ze begon in een diabetische coma te raken en moest snel naar het ziekenhuis gebracht worden. Ik bad in stilte dat ik kalm mocht blijven en dat de dokters haar zouden kunnen helpen.

Toen we op de spoedafdeling aankwamen, gingen de dokters en verpleegsters snel aan de slag om haar te redden. Ik smeekte mijn hemelse Vader om troost en gemoedsrust.

Op een rustig moment gaven mijn man en zijn vader Carlie een zalving. In de zegen verzekerde mijn man haar dat haar hemelse Vader wilde dat ze het overleefde. Ik begon me gerust te voelen.

Nadat ik enkele uren had toegekeken hoe de dokters verschillende tests op Carlie uitvoerden en nagingen of ze vooruitging, was ik uitgeput. Haar kamer werd rond één uur 's nachts minder hectisch. Ik wist niet wat ik moest verwachten, ik kon niet slapen en voelde me alleen.

Ik pakte het Boek van Mormon dat mijn zus mee naar het ziekenhuis had genomen en bad dat de Schriften me de geruststelling zouden geven die ik nodig had. Het boek viel open op Alma 36:3. Toen ik die tekst las, voelde het alsof de Heer tot mij sprak: 'Ik weet dat wie ook hun vertrouwen in God stellen, zullen worden geschraagd in hun beproevingen en in hun moeilijkheden en in hun benauwingen, en ten laatste zullen worden verhoogd.'

Ik voelde voor de tweede keer die avond gemoedsrust. Ik wist dat onze hemelse Vader met ons begaan was. Hij wilde dat ik wist dat Hij er was en dat ik op Hem moest vertrouwen.

Ik dacht na over wat er die dag gebeurd was, en zag in dat de Heer ons gezegend had. Ik had de ingeving gekregen om met Carlie naar de dokter te gaan. We waren veilig bij het ziekenhuis aangekomen. De priesterschapsdragers waren snel gekomen om haar een zalving te geven.

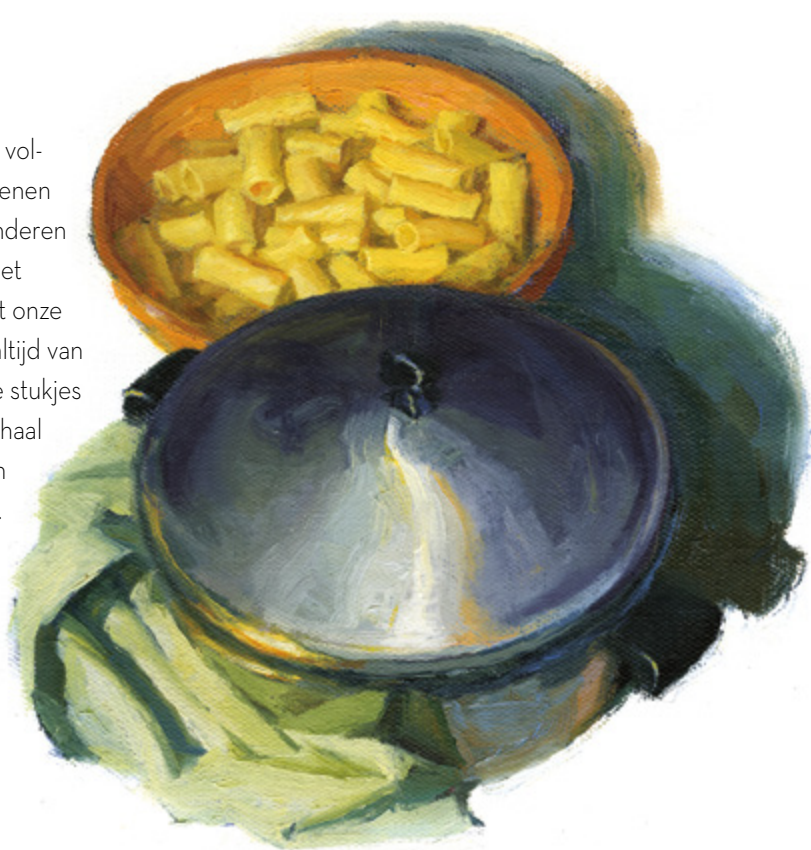
Sinds die dag is het een gewoonte geworden om Carlies suikerspiegel te meten en tussendoortjes bij de hand te houden. We hebben geleerd dat het in de hand houden van diabetes het lichaam kan beïnvloeden. Carlies ziekte blijft een beproeving, maar we hebben geleerd om dagelijks op onze hemelse Vader te vertrouwen.

Ik wil die dag in het ziekenhuis niet nog eens meemaken, maar ik zal er altijd dankbaar voor zijn. Ik heb die dag veel geleerd, mijn geloof geoefend en me dankbaar gevoeld. Ik ontdekte toen dat onze hemelse Vader met al zijn kinderen begaan is en dat Hij ons echt steunt in onze beproevingen. ■
Trisha Tomkinson Riggs, Arizona (VS)

Toen we op de spoedafdeling aankwamen, gingen de dokters en verpleegsters snel aan de slag om Carlies leven te redden.

Negen volwassenen en acht kinderen moesten het stellen met onze karige maaltijd van acht kleine stukjes kip, een schaal rijst en een kom pasta.

ACHT STUKJES KIP

Toen mijn man tijdelijk werkloos was, was het voor ons gezin met vijf kinderen moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. De dag vóór de uitzending van de algemene oktoberconferentie in 2013 keken we onze voorraad na en besloten tussen twee conferentiebijeenkomsten in een eenvoudige lunch van gebakken kip en rijst klaar te maken.

De dag brak aan en we waren er helemaal klaar voor. Onze andere familieleden, mijn ouders, zussen en hun gezinnen, kwamen een half uur vóór de uitzending in het ringgebouw bij elkaar.

Het was een vreugde en een zegen om de boodschappen voor deze tijd van de profeten, zieners en openbaarders te horen. Toen ik naar de raad luisterde en me in de geweldige sfeer van vrede en liefde van mijn hemelse Vader koesterde, voelde ik de geruststelling dat alles in orde zou

komen, dat de geestelijke en stofelijke behoeftes van mijn familie opgelost zouden worden, en dat als ik geloof bleef oefenen en de Heiland de teugels in handen liet nemen, we van armoede en andere tegenspoed bevrijd zouden worden.

Ik genoot van de fijne geest van die sabbatdag en was het eten helemaal vergeten. Het was pas na de morgenbijeenkomst dat ik besepte dat we met zijn zeventienen waren. Negen volwassenen en acht kinderen moesten het stellen met onze karige maaltijd van acht kleine stukjes kip, een schaal rijst en een kom pasta die een van mijn zussen meegebracht had.

De achtjarige Henry sprak het gebed over de maaltijd uit, waarin hij vroeg dat iedereen die eraan deelnam voldaan zou zijn. Vervolgens sneed ik elk stukje kip in kleinere stukjes en gaf die aan de kinderen terwijl mijn

zus pasta en rijst op hun bord schepte. Ik kon mijn tranen niet bedwingen toen ik na het verdelen van de kip, pasta en rijst besepte dat we voor iedereen een kleine portie hadden en dat er zelfs een portie over was. We aten allemaal — en waren voldaan.

Ik vertelde mijn ouders en man dat ik zeker wist dat de Heiland vijf broden en twee vissen verdeeld had en er een menigte van 'vijfduizend mannen, de vrouwen en de kinderen niet meegeteld', mee gevoed had (zie Mattheüs 14:14–21). Sommige critici en ongelovigen beweren dat dit wonder metaforisch, overdreven of onmogelijk was. Maar voor mij en mijn familie is het een waargebeurd verhaal.

Onze hemelse Vader hoorde het gebed van een gelovig kind dat Hem bedankte en vroeg dat iedereen die aan de maaltijd zou deelnemen gevoed zou worden en voldaan zou zijn.

Toen we terug naar de kapel gingen voor het vervolg van de algemene conferentie was ik erg gelukkig. Ik had het gevoel dat ik bij de menigte was die door Jezus gevoed was, die wilde blijven en leren van Hem die belooft dat als wij luisteren en gehoor geven, we nooit meer honger of dorst zullen hebben (zie Johannes 6:35).

We gingen rustig met onze kinderen in de kapel zitten en bereidden ons voor om naar de uitverkoren dienstknechten van onze hemelse Vader te luisteren. We zullen die ervaring nooit vergeten. ■
Abigail Almeria, Cebu (Filipijnen)

VOL
LEVEN & ENERGIE
ZIJN

Randal A. Wright

Stel je eens voor dat een vriend je advies vraagt over hoe hij persoonlijke openbaring kan ontvangen. Als je hem maar één advies kon geven, wat zou dat dan zijn?

Als nieuwe algemeen autoriteit voelde ouderling Marion G. Romney (1897–1988) zich onbekwaam voor zo'n belangrijke roeping. Hij vroeg zijn vriend ouderling Harold B. Lee (1899–1973) van het Quorum der Twaalf Apostelen om raad. De raad die hij toen kreeg, verraste ouderling Romney en motiveerde hem tegelijkertijd. Ouderling Lee zei: 'Als je een succesvol algemeen autoriteit wil zijn, zul je geïnspireerd moeten worden. Je zult openbaring moeten ontvangen. Ik geef je één goede raad: *ga vroeg naar bed en sta vroeg op*. Als je dat doet, zullen je lichaam en geest de nodige rust krijgen en in die vroege uurtjes van de ochtend zul je meer inspiratie en inzicht ontvangen dan op enig ander tijdstip van de dag.'

Jaren later keek toenmalig president Romney op die ervaring terug en zei: 'Sinds die dag heb ik die raad opgevolgd, en ik weet dat het werkt. Telkens als ik een ernstig probleem heb of een opdracht van creatieve aard krijg waarvoor ik ingevingen van de Geest hoop te ontvangen, krijg ik altijd meer hulp in de vroege uurtjes van de ochtend dan op enig ander tijdstip van de dag.'¹

Toen ik dit verhaal voor het eerst las, was ik ook verrast door het advies dat ouderling Lee gaf. Ik zou vroeg opstaan nooit met openbaring geassocieerd hebben. Maar nu weet ik dat er een rechtstreeks verband tussen die twee

bestaat. Ik heb ook ontdekt dat bezigheden die gewoonlijk met het ontvangen van openbaring geassocieerd worden, zoals gebed, Schriftstudie, vasten, tempelbezoek en dienstbetoon, veel meer invloed hebben als ik vroeg naar bed ga en vroeg opsta.

Voorbeelden uit de Schriften

Geïnspireerde mannen en vrouwen van alle leeftijden hebben die goddelijke raad over nachtrust toegepast. 'Abraham *stond 's morgens vroeg op* en ging naar de plaats waar hij voor het aangezicht van de Heere had gestaan' (Genesis 19:27; cursivering toegevoegd). 'Mozes *stond vroeg in de morgen op*, klom de berg Sinäi op, *zoals de Heere hem geboden had*, en hij nam de twee stenen tafelen in zijn hand' (Exodus 34:4; cursivering toegevoegd). 'Daarop *stond Jozua 's morgens vroeg op* en de priesters droegen de ark van de Heere' (Jozua 6:12; cursivering toegevoegd).

Hoe begon de Heer tijdens zijn aardse bediening aan zijn dag? Markus schreef: 'En 's morgens vroeg, *nog diep in de nacht, stond Hij op*, ging naar buiten en begaf Zich naar een eenzame plaats, en bad daar' (Markus 1:35). Maria, een trouwe volgeling, volgde zijn voorbeeld en leerde ons op die manier een belangrijke les: 'Op de eerste dag van de week ging Maria Magdalena *vroeg, toen het nog donker was*, naar het graf, en zij zag dat de steen van het graf afgenomen was' (Johannes 20:1). In de vroege ochtend werd zij de eerste sterveling die de herrezen Heer zag.

Welke gewoonte zal je meer gezondheid, energie en inspiratie geven, als je je er consequent aan houdt?

.....

Zegeningen van vroeg opstaan

Grote leiders in deze tijd gebruiken de vroege uur-tjes ook om openbaring te ontvangen. Een tijdje geleden hoorde ik een lid van het eerste Quorum der Zeventig in een ringconferentie zeggen dat hij vroeg opstaat. Na de bijeenkomst sprak ik even met hem over zijn ochtendroutine en vroeg hem hoeveel leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf een soortgelijke routine hadden. Hij antwoordde: ‘Allemaal!’ Het was een krachtig moment en de Geest getuigde tot me dat vroeg naar bed gaan en vroeg opstaan inderdaad een invloed op het ontvangen van openbaring kan hebben.

Er zijn ook andere zegeningen beloofd aan hen die deze raad van de Heer over nachtrust opvolgen. Denk eens na over deze ongelofelijke beloftes: ‘Houdt op langer te slapen dan nodig is; gaat vroeg naar bed, opdat u *niet vermoeid* zult zijn; staat vroeg op, opdat uw lichaam en uw geest *versterkt* zullen worden’ (LV 88:124; cursivering toegevoegd). *Versterkt* betekent onder andere krachtiger en intenser gemaakt worden of, met andere woorden, ‘vol leven en energie zijn’.

De filosoof Aristoteles noemde enkele andere voordelen van vroeg opstaan op: ‘Het is goed om voor de dageraad op te staan, want die gewoonte draagt bij tot gezondheid, rijkdom en wijsheid.’² De Amerikaanse politicus Benjamin Franklin verwerkte die gedachte later in zijn bekende spreuk: ‘Vroeg naar bed en vroeg weer op brengt gezondheid, rijkdom en wijsheid volop.’³ De meeste mensen plaatsen gezondheid, rijkdom en wijsheid bovenaan hun verlanglijstje.

Gezondheid

De gemiddelde leeftijd van een Amerikaanse algemeen directeur is 55 jaar.⁴ Zou het je verbazen als ik je vertelde dat er een internationale organisatie was met een algemeen directeur van 97 jaar aan het hoofd? En als ik je vertelde dat

hij op zijn leeftijd nog steeds de hele wereld afreisde om toespraken te houden, leiders instructie te geven, met overheidsfunctionarissen te spreken en interviews te geven? En als ik je vertelde dat zijn twee onderdirecteurs actieve mannen van 79 en 87 waren? Dat was de situatie tegen het einde van het bestuur van president Gordon B. Hinckley (1910–2008) als president van de kerk. Het lijkt erop dat vroeg opstaan tot de hoge ouderdom van onze kerkleiders bijdraagt.

Ernest L. Wilkinson, voormalig president van de Brigham Young University, zei dat vroeg opstaan de gezondheid bevordert. Over president David O. McKay (1873–1970), die toen president van de kerk was, zei hij: ‘Een van de zaken die tot de goede, wijze en energieke oude dag van president McKay bijgedragen hebben, is ongetwijfeld het feit dat hij als jongeman al de gewoonte aangekweekt had om vroeg naar bed te gaan en vroeg op te staan, meestal voor zonsopgang, wanneer zijn verstand helder en zijn lichaam vol energie was om aan het werk van de dag te beginnen.’⁵

Er zijn ook verbanden tussen vroeg opstaan en mentale en emotionele gezondheid gelegd. Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Wie zich verslagen en onderdrukt voelt, kan in de vroege uurtjes van de dag redding vinden.’⁶

Wijsheid

Het verband tussen slaapgewoontes en wijsheid is niet slechts een theorie. Een studie van de Brigham Young University heeft uitgewezen: ‘Studenten die gewoonlijk laat gaan slapen en de volgende dag laat opstaan, behalen lagere cijfers dan studenten die vroeg gaan slapen en opstaan. Hoe later de studenten opstonden, hoe lager hun cijfers meestal waren. Van alle bestudeerde factoren bleken de tijden waarop ze tijdens de week en in het weekend opstonden de grootste invloed

op hun cijfers te hebben. Elk uur dat ze tijdens de week later dan het gemiddelde opstonden, kwam overeen met een daling van 3,25 procent van hun cijfers.⁷

Onlangs hield ik een enquête onder 203 mormoonse studenten over hun slaapgewoontes. Gemiddeld stonden die studenten doordeweeks om half acht op en in het weekend om kwart over negen. Doordeweeks gingen ze gemiddeld om middernacht en in het weekend om één uur 's nachts slapen. Die studenten gaan rechtstreeks in tegen de onderzoeksresultaten die een verband leggen tussen vroeg opstaan en kennisverwerving. Misschien is het te simpel om te geloven dat er een verband bestaat tussen vroeg opstaan en hogere cijfers. Lijken we op de Israëlieten die 'wegens de eenvoud van het middel' weigerden het tegengif van de Heer aan te nemen toen ze door slangen gebeten waren? (1 Nephi 17:41; zie ook Helaman 8:14–15).

Sta even stil bij de raad van president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, over wijsheid vergaren: 'Ik moedig onze kinderen aan om hun belangrijke studie 's morgens vroeg te doen, als ze nog helder en fris zijn, in plaats van 's avonds tegen de vermoeidheid te moeten vechten. Ik heb geleerd dat er kracht schuilt in het gezegde, "de morgenstond heeft goud in de mond".⁸ Misschien is dat een van de redenen dat onze vol-tijdzendingen vroeg naar bed gaan en vroeg opstaan.

Andere zegeningen

Ouderling Joe J. Christensen, emeritus lid van de Zeventig, heeft samen met zijn vrouw, Barbara, nog meer zegeningen genoemd die we ontvangen als we de raad van de Heer betreffende nachtrust opvolgen: 'Er moet een goede reden zijn voor het gebod om vroeg naar bed te gaan en vroeg op te staan [zie LV 88:124]. [...] De wereld is 's morgens vroeg mooier. Het leven is veel rustiger. Er kan veel meer in een kortere periode gedaan worden.'⁹ In een haardvuuravond aan de Brigham Young University

zei ouderling Christensen verder: 'Sommigen onder jullie krijgen niet voldoende nachtrust. Sommigen hebben de gewoonte om laat naar bed te gaan en veel langer te slapen dan hun lichaam nodig heeft, waardoor ze persoonlijke openbaring kunnen mislopen.'¹⁰

President Hinckley gaf de gehoorzamen nóg een belofte: 'Als je om tien uur naar bed gaat en om zes uur opstaat, komt alles goed met je.'¹¹

De raad van de Heer over slaapgewoontes opvolgen, kan iets kleins lijken, maar 'de Heer [kan] met kleine middelen grote dingen [teweegbrengen]' (1 Nephi 16:29). Ik weet dat vroeg opstaan ons veel zegeningen, waaronder openbaring, brengt. Het is onvoorstelbaar hoeveel meer ik op een dag kan doen als ik vroeg naar bed ga en vroeg opsta. De voordelen van die zelfbeheersing zijn veel groter dan de vereiste inspanning. Als we de eerste strijd van de dag tegen de matras winnen, hebben we veel meer kans om in de loop van de dag meer overwinningen te behalen. We hebben dan ook meer kans om vol leven en energie te zijn. ■

De auteur woont in Texas (VS).

NOTEN

1. Zie Joe J. Christensen, *To Grow in Spirit: A Ten-Point Plan for Becoming More Spiritual* (1989), 27–28.
2. Aristoteles, in *Wit and Wisdom of Socrates, Plato, Aristotle*, red. N. B. Sen (1967), 100.
3. *Selections from the Writings of Benjamin Franklin*, red. U. Waldo Cutler (1905), 16.
4. Zie *Forbes* magazine, 'Emerging Culture, Worldwide Success', 25 oktober 2012.
5. Ernest L. Wilkinson, *Lifting One's Sights*, Brigham Young University Speeches of the Year (1 oktober 1963), 4.
6. Russell M. Nelson, 'Joy Cometh in the Morning', *Ensign*, november 1986, 70.
7. *Journal of American College Health* 49 (2000): 125–130.
8. Boyd K. Packer, *Teach Ye Diligently* (1975), 205.
9. Joe J. en Barbara K. Christensen, *Making Your Home a Missionary Training Center* (1985), 33.
10. Joe J. Christensen, 'Resolutions' (haardvuuravond aan de Brigham Young University, 9 januari 1994), 5, speeches.byu.edu.
11. Gordon B. Hinckley, in Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 166–167.

Steunpilaren in Hongarije

McKelle George

De Hongaarse jongvolwassene Krisztian Eszther* zegt dat het evangelie haar geloof sterkt — niet alleen in God maar ook in een optimistisch en zinvol leven. ‘Hongaren staan te vaak stil bij ons duistere verleden in plaats van onze stralende toekomst’, zegt ze. Dat verleden waar Eszther op doelt, is een bepaalde periode in de geschiedenis van Hongarije (1949–1956). In die periode werden de woorden van het Hongaarse volkslied — *Isten, áldd meg a magyart*, ofwel ‘God zegene de Hongaren’ — nooit gezongen.

Het evangelie komt naar Hongarije

De kerk werd in 1988 in Hongarije officieel erkend, een jaar nadat ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen een toewijdingsgebed op de Gellértberg, met uitzicht over Boedapest, had uitgesproken. In 1990 werd er een zendingsgebied in Boedapest geopend, in een land dat veertig jaar geen godsdienstvrijheid gekend had. Tegenwoordig is Gods invloed er sterk, in het bijzonder in het hart van de mormoonse jongvolwassenen.

Instituutscentra

Instituutcentra spelen een grote rol om jongvolwassenen in Midden- en Oost-Europa te sterken. In de nacht voordat ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen Midden-Europa bezocht, werd hij door een krachtige openbaring uit zijn slaap gewekt. Hij voelde dat de kracht van de kerk in dat deel van de wereld bij de jongvolwassenen zou berusten. Nu zijn instituutcentra een laagdrempelige plek waar jongvolwassenen komen om te leren, activiteiten te doen en vriendschap met gelijkgestemden te sluiten. ‘Hier kunnen we ons ontspannen zonder onze normen op het spel te zetten’, zegt Eszther.

Eszther ontmoette de zendelingen in haar woonplaats Újfehértó en nam deel aan de gratis lessen Engels die zij gaven. De zendelingen nodigden haar al snel uit voor gemeenteactiviteiten. ‘Vanaf het begin ben ik naar elke spelletjesavond, gezinsavond en dansavond gegaan’, zegt ze. ‘Drie weken voordat ik achttien werd, heb ik me laten dopen. Nu weet ik dat ik een dochter van God ben en dat mijn hemelse Vader zijn dochter nooit alleen laat.’

Hongarije heeft met oorlog en onderdrukking te maken gehad, maar de jongvolwassenen van de kerk zijn met hoop vervuld.

Activiteiten voor jongvolwassenen

Eszther woont nog steeds de activiteiten voor jongvolwassenen in haar gemeente in Nyíregyháza bij. Er zijn nog geen wijken of gemeenten voor jongvolwassenen in Hongarije, maar ‘we komen wel bij elkaar’, zegt Eszther. ‘We zijn naar het bloemenfestival, een kikkerfestival en de dieren-tuin geweest.’

Zoals ouderling Perry had voorgesteld, zijn de jongvolwassen leden in Hongarije een bron van licht voor iedereen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

** In Hongarije komt de achternaam vóór de voornaam.*

MEER OVER ESZTHER***Hoe zit het met daten in Hongarije?***

Jongvolwassen leden zorgen voor gelegenheden om elkaar te ontmoeten. Dat is wel eens moeilijk omdat ze aan twee verschillende kanten van het land kunnen wonen.

Hoe vaak ga je naar de tempel?

Ik ben een van de gelukkigste leden, omdat ik één keer per jaar naar de Freibergtempel (Duitsland) kan gaan.

Is een opleiding belangrijk in Hongarije?

Ja, maar dat was moeilijk te geloven, omdat mijn ouders meerdere diploma's hebben en ons gezin toch moeite had om rond te komen. Nu zie ik de voordelen wel, en ik ben in januari 2014 aan een studie begonnen.

HONGARIJE IN CIJFERS

Aantal inwoners: 9.877.365 (per 2014)

Landoppervlakte: 93.030 vierkante kilometer

Hongarije telt veel natuurlijke warmwaterbronnen en heeft 450 openbare badgelegenheden

14 klinkers in de Hongaarse taal

DE KERK IN HONGARIJE

5050 heiligen der laatste dagen

22 wijken en gemeenten

1 ring (gesticht in 2006)

6 centra voor familiegeschiedenis

1 zendingsgebied (Boedapest)

OVER HONGARIJE

Hoofdstad: Boedapest

Taal: Hongaars (*Magyar*)

Jezus Christus — onze Vredevorst

*Ieder die de Vredevorst oprecht
zoekt, kan vrede vinden.*

**Ouderling
Russell M. Nelson**

van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

We kunnen alle moeilijkheden van het sterfelijk leven beter doorstaan als we ons richten op de Heer en op het eeuwige leven. Onvolmaakte mensen delen de planeet aarde met andere onvolmaakte mensen. We leven in een gevallen wereld, die door een buitensporige schuldenlast, oorlogen, natuurrampen, ziekten en de dood wordt geplaagd.

We krijgen allemaal met zorgen te maken. Wat de oorzaak van onze zorgen ook is, ieder van ons verlangt naar innerlijke vrede.

Mijn boodschap houdt verband met de enige bron van ware en blijvende vrede, Jezus de Christus — onze Vredevorst.¹

Jezus heeft gezegd: 'Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen.'²

Hij kan vrede brengen aan hen wier leven door oorlog is verwoest. Als het gezinsleven door militaire dienstplicht wordt verstoord, draagt het gezin oorlogsherinneringen met zich mee. Mijn oorlogsherinneringen stammen uit de Koreaanse Oorlog.

De oorlogen in deze tijd worden met geavanceerdere middelen gevoerd, maar zijn nog even ontwrichtend voor gezinnen. Zij die lijden, kunnen zich tot de Heer wenden. Zijn boodschap van vrede op aarde en welbehagen onder de mensen geeft troost.³

Wie zich niet goed voelt, kan vrede krijgen.

Van sommigen is het lichaam gewond. Andere mensen hebben geestelijke pijn omdat zij dierbaren missen of ander emotioneel trauma hebben opgelopen. Broeders en zusters, uw ziel kan vrede vinden als u aan uw geloof in de Vredevorst werkt.

'Hebt gij ook mensen onder u die ziek zijn? Brengt hen hierheen. Hebt gij ook mensen onder u die lam zijn, of blind of kreupel of verminkt [...] of die op enigerlei wijze lijdende zijn? Brengt hen hierheen en Ik zal hen genezen.'⁴

'Ik zie dat uw geloof voor Mij voldoende is dat Ik u genees.'⁵

Wie lijdt, kan vrede krijgen. Of verdriet nu komt door een vergissing of een zonde, de Heer vereist uitsluitend ware bekering. De Schriften smeken ons: 'Ontvlucht de begeerten van de jeugd [en roep] de Heere aan [...]

uit een rein hart.⁶ Dan kan zijn ‘balsem in Gilead’ zelfs een ziel die ziek is van zonde genezen.⁷

Denk eens aan de verandering die in John Newton plaatsvond, die in 1725 in Londen was geboren. Hij bekeerde zich van zijn zondige leven als slavenhandelaar en werd predikant in de Anglicaanse kerk. Na die grote verandering van hart schreef John de tekst van de lofzang ‘Amazing Grace’.

*Geweldige genade! Hoe zoet zijn de woorden
Die een zondaar als mij hebben gered.
Eens was ik verloren, maar nu ben ik terecht.
Ik was blind, maar nu zie ik pas echt.⁸*

‘Er [zal] blijdschap [...] zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert.’⁹

Wie zwaar belast is, kan vrede krijgen:

‘Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

‘Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; ‘want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.’¹⁰

Wie rouwt, kan vrede krijgen. De Heer heeft gezegd: ‘Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.’¹¹ Wanneer iemand die ons dierbaar is, heengaat, dan kunnen we door de influisteringen van de Geest met de vrede van de Heer vervuld worden.

‘Het zal geschieden dat zij die in Mij sterven, de dood niet zullen smaken, want die zal zoet voor hen zijn.’¹²

‘Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.’¹³

‘Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven,

‘en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid.’¹⁴

Ieder die de Vredevorst oprecht zoekt, kan vrede vinden.

Het is zijn heerlijke boodschap van redding die onze zendelingen aan de hele wereld brengen. Zij verkondigen het evangelie van Jezus Christus zoals Hij dat door de profeet Joseph Smith heeft teruggebracht. Zendelingen verkondigen deze woorden van de Heer, die levens veranderen: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht.'¹⁵

Ieder die besluit de weg van de Meester te bewandelen, kan vrede krijgen. Zijn liefdevolle uitnodiging luidt heel kort: 'Kom dan en volg Mij.'¹⁶

Wij zingen de Vredevorst lof toe¹⁷, want Hij zal wederkomen. Dan zal 'de heerlijkheid van de Heere [...] geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien.'¹⁸ Hij, de millenniaanse Messias, zal als Koning der koningen en Heere der heren regeren.¹⁹

Door Jezus Christus te volgen, worden wij tot Hem en onze hemelse Vader teruggeleid, om bij Hen en ons gezin te wonen. Door alle problemen van het sterfelijk leven te doorstaan, mits we getrouw aan onze verbonden blijven, mits we tot het einde toe volharden, komen wij in aanmerking voor de grootste van Gods gaven, het eeuwige leven.²⁰ In zijn heilige tegenwoordigheid kan ons gezin voor altijd bijeen zijn.

God zegene u, geliefde broeders en zusters. Mogen u en uw dierbaren altijd de zegeningen van de Heer, onze Vredevorst, genieten. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de kerstmeditatie van 2013.

NOTEN

1. Zie Jesaja 9:6; 2 Nephi 19:6.
2. Mattheüs 19:14.
3. Zie Lukas 2:14.
4. 3 Nephi 17:7.
5. 3 Nephi 17:8; zie ook Mattheüs 13:15; 3 Nephi 18:32; Leer en Verbonden 112:13.
6. 2 Timotheüs 2:22; zie ook 3 Nephi 9:13.
7. Zie Jeremia 8:22; zie ook 'Dacht gij aan 't gebed?' *Lofzangen*, nr. 96; 'There Is a Balm in Gilead', *Recreational Songs* (1949), 130.
8. 'Amazing Grace', *Olney Hymns* (1779), nr. 41; zie ook Johannes 9:25.
9. Lukas 15:7; zie ook vs. 10.
10. Mattheüs 11:28-30.
11. Mattheüs 5:4; zie ook 3 Nephi 12:4; Leer en Verbonden 101:14.
12. Leer en Verbonden 42:46.
13. Johannes 14:27.
14. Johannes 11:25-26.
15. Johannes 14:15.
16. Lukas 18:22.
17. Zie 'We'll Sing All Hail to Jesus' Name', *Hymns*, nr. 182.
18. Jesaja 40:5.
19. Zie Openbaring 19:16.
20. Zie Leer en Verbonden 14:7.

DETAIL, VROUW RAAKT DE ZOOM VAN HET BOVENKLEED VAN DE HEILAND AAN, JUDITH A. MEHR

AANGESTIPT

Wat kan ik als veertienjarige leraar nu echt betekenen als huisonderwijzer?

Volgens de Schriften is het doel van huisonderwijzers ‘elk lid thuis bezoeken, en hen aansporen om overluid en in het verborgen te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen’ (LV 20:51). Huisonderwijzers dienen ‘over de [mensen aan wie zij zijn toegewezen] te waken, en bij hen te zijn en hen te versterken’ (LV 20:53). Zij moeten ‘waarschuwen, uitleggen, aansporen en onderwijzen, en allen uitnodigen om tot Christus te komen’ (LV 20:59).

Stel jezelf nu de vraag: kan ik die dingen doen? Het antwoord is jazeker. Vraag je collega wat je kunt betekenen. Hij kan je onder andere leren afspraken te maken, je getuigenis te geven en les te geven. Dan zul je zelf inzien hoe je de mensen die je bezoekt tot zegen kunt zijn. Je zult ook met meer vertrouwen de gaven gebruiken die God je heeft gegeven om deze en vele andere priesterschapstaken in je verdere leven te vervullen. ■

Waarom moet ik iemand vergeven die mij pijn heeft gedaan?

Velen van ons hebben het moeilijk met het gebod om alle mensen te vergeven. Maar de Heer heeft gezegd dat we hen moeten vergeven, anders begaan wij de grotere zonde (zie LV 64:9–11). Dat lijkt in eerste instantie

misschien niet logisch, maar de Heer probeert ons te helpen om meer op Hem te lijken en meer vreugde te ervaren. Als we onze lasten bij Hem neerleggen en onze boosheid, bitterheid en pijn loslaten, zullen we vrede in dit

leven en grote zegeningen in de eeuwigheid ontvangen. Dat kan de nodige tijd, tranen, perioden van vasten, gebed, gesprekken met priesterschapsleiders en tempelbezoeken vergen, maar het zal dat alles waard zijn.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd:

‘We moeten onze grieven laten varen. Een van de doelen van het sterfelijk leven is te leren hoe we

dergelijke dingen kunnen loslaten. *Zo wil de Heer het.*

‘Bedenk dat de hemel vol mensen is die één ding gemeen hebben: zij hebben vergiffenis ontvangen. En zij vergeven.’ (‘De barmhartigen krijgen barmhartigheid’, *Liahona*, mei 2012, 77.) ■

Voor meer informatie over vergeving, zie Gordon B. Hinckley, ‘Vergeving’, Liahona, november 2005, 81–84; James E. Faust, ‘De genezende kracht van vergiffenis’, Liahona, mei 2007, 67–69.

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van
deze maand:

**Verordeningen
en verbonden**

KLAAR VOOR HET MELCHIZEDEKS PRIESTERSCHAP?

*'Daarom, allen die het priesterschap
ontvangen, ontvangen deze eed en dit
verbond van mijn Vader, die Hij niet
kan verbreken' (LV 84:40).*

Anders dan bij het Aäronisch priesterschap, dat je zonder eed ontvangt, wordt het Melchizedeks priesterschap ontvangen met een eed van onze hemelse Vader en met een verbond tussen jou en Hem. De volgende ideeën geven je meer inzicht in Leer en Verbonden 84:33–44, waarin de Heer de eed en het verbond van het priesterschap openbaart.

WAT IS DE EED VAN ONZE HEMELSE VADER?

‘De mogelijkheden van de eed en het verbond volledig benutten, resulteert in de grootste van alle gaven Gods: het eeuwige leven. Dat is het doel van het Melchizedeks priesterschap. Als we de verbonden naleven die we met het priesterschap ontvangen en we ze hernieuwen in tempelceremonies, wordt ons middels een eed door onze hemelse Vader, Elohim, beloofd dat wij de volheid van zijn heerlijkheid zullen ontvangen, en zullen leven zoals Hij.’

Zie President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Geloof en de eed en het verbond van het priesterschap’, Liahona, mei 2008, 61.

WAT IS JOUW DEEL IN HET VERBOND?

‘Het verbond dat de man sluit, is dat hij zijn roeping in het priesterschap grootmaakt [zie LV 84:33], dat hij zal leven naar ieder woord dat uit de mond Gods uitgaat en dat hij de geboden zal onderhouden.’
President Joseph Fielding Smith (1876–1972), ‘Magnifying Our Callings in the Priesthood’, Conference Report, april 1970, 59.

WAT BETEKENT VERNIEUWING VAN JE LICHAAM?

‘Ik heb die belofte in mijn eigen leven en in dat van anderen in vervulling zien gaan. Een vriend van mij is zendingpresident geweest. Hij vertelde mij dat hij tijdens zijn zending aan het eind van de dag nauwelijks nog de trap op kon naar zijn bed en dat hij zich afvroeg of hij wel de kracht zou hebben voor de volgende dag. Maar ’s morgens ondervond hij dan dat zijn kracht en zijn moed weer terug waren. U hebt het ook gezien in het leven van bejaarde profeten die hernieuwd leken te worden elke keer dat ze opstonden om te getuigen van de Heer Jezus Christus en het herstelde evangelie. Dat is een belofte aan hen die zich in geloof dienstbaar maken in hun priesterschapstaken.’

President Henry B. Eyring, ‘Geloof en de eed en het verbond van het priesterschap’, Liahona, mei 2008, 62.

WAT HOUDT HET IN OM DE HEER TE ONTVANGEN?

‘Mannen die het priesterschap waardig ontvangen, ontvangen de Heer Jezus Christus, en wie de Heer ontvangen, ontvangen God de Vader. En wie de Vader ontvangen, ontvangen alles wat Hij heeft. Er vloeien uit deze eed en dit verbond ongelooflijke zegeningen toe aan waardige mannen, vrouwen en kinderen, waar ook ter wereld.’

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Verbonden’, Liahona, november 2011, 88.

Tekstenreeks: de Heer ontvangen

Het priesterschap ontvangen is één manier waarop je de Heer ontvangt. Lees de volgende verzen voor nog twee manieren: Johannes 13:20 en Leer en Verbonden 112:20.

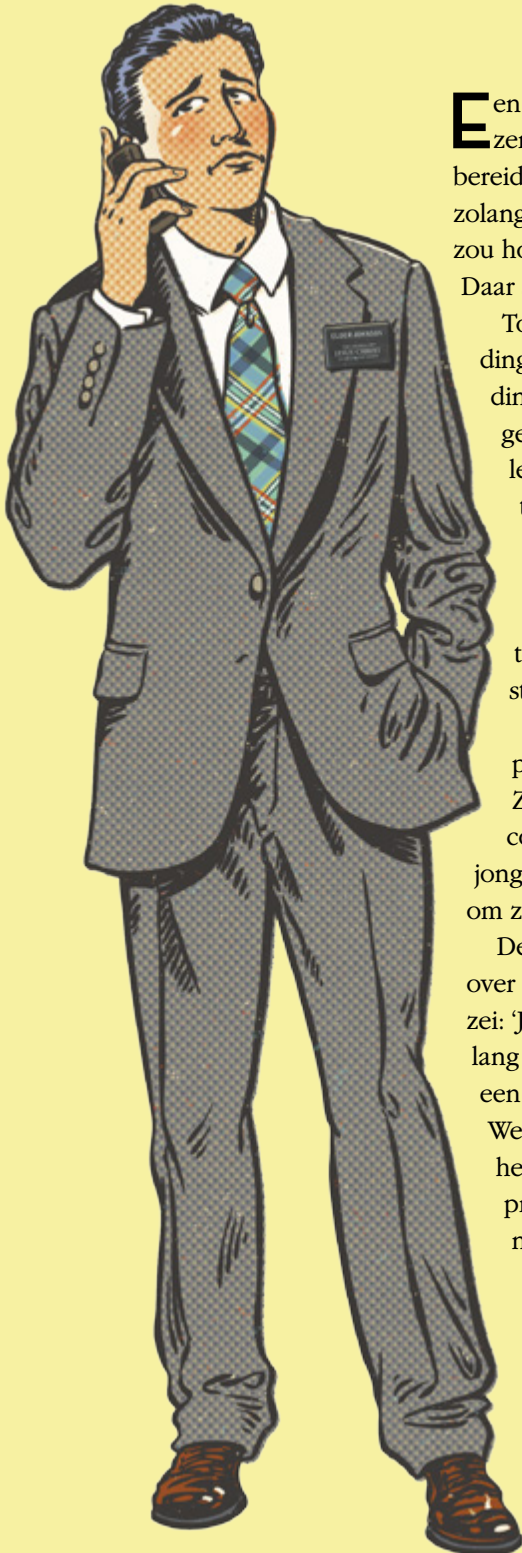

KUNNEN JONGEVROUWEN DEZE ZEGENINGEN OOK ONTVANGEN?

‘De zegeningen van het priesterschap zijn niet alleen voor mannen. Deze zegeningen worden ook uitgestort op onze echtgenote en dochters en alle getrouwe vrouwen in de kerk. Die goede zusters kunnen zich, door de geboden te onderhouden en in de kerk te dienen, op de zegeningen van het huis van de Heer voorbereiden. De Heer biedt zijn dochters elke geestelijke gave en zegen aan die zijn zoons kunnen verwerven.’

President Joseph Fielding Smith (1876–1972), ‘Magnifying Our Callings in the Priesthood’, Conference Report, april 1970, 59.

ALLES ONTVANGEN WAT DE VADER HEEFT: EEN HEDENDAAGSE GELIJKENIS

Een jongeman bereidde zich op een zending voor. Zijn ouders waren bereid zijn zending te bekostigen, zolang hij zich aan de zendingsregels zou houden en hard zou werken.

Daar stemde hij mee in.

Toen hij eenmaal in het zendingsveld was, vond hij het zendingswerk veel zwaarder dan hij gedacht had. Een nieuwe taal leren, zich aan een andere cultuur aanpassen en negatieve reacties ontmoedigden hem.

Zijn collega en zendingspresident probeerden hem moed in te spreken, maar hij wilde er nog steeds de brui aan geven.

Hij zei tegen zijn zendingspresident dat hij naar huis wilde. Zijn zendingspresident nam contact op met de vader van de jongeman en gaf hem toestemming om zijn zoon te bellen.

De zendeling vertelde zijn vader over zijn ontmoediging. Zijn vader zei: 'Je moeder en ik hebben jarenlang uitgekeken naar de dag dat je een voltijdzending zou vervullen. We weten hoe belangrijk het is om het evangelie van Jezus Christus te prediken aan de mensen die het niet kennen.'

De zoon antwoordde: 'Pa, ik wist niet dat een zending zoveel voor je betekende.'

'Een zending betekent alles voor me', verklaarde de vader. 'Mijn hele leven heb ik gewerkt, mijn zaak opgebouwd en geld gespaard met één persoon in gedachte: jij. Ik heb altijd als doel gehad jou een overvloedige erfenis na te laten.'

'Maar pa,' wierp de zoon tegen, 'dat verandert niets aan het feit dat ik geen zin heb in ...'

De vader onderbrak hem met de woorden: 'Hoe kan ik je mijn zaak in handen geven als je jezelf niet twee korte jaren in dienst van de Heer kunt bewijzen?'

Er viel een stilte terwijl de zoon over de vraag van de vader nadacht.

Toen zei de vader: 'Mijn zoon, als je in deze roeping trouw bent en jezelf waardig toont, zal al het mijne het jouwe zijn.'

Geraakt door deze belofte liet de zoon zijn vader dapper weten: 'Ik zal blijven.'

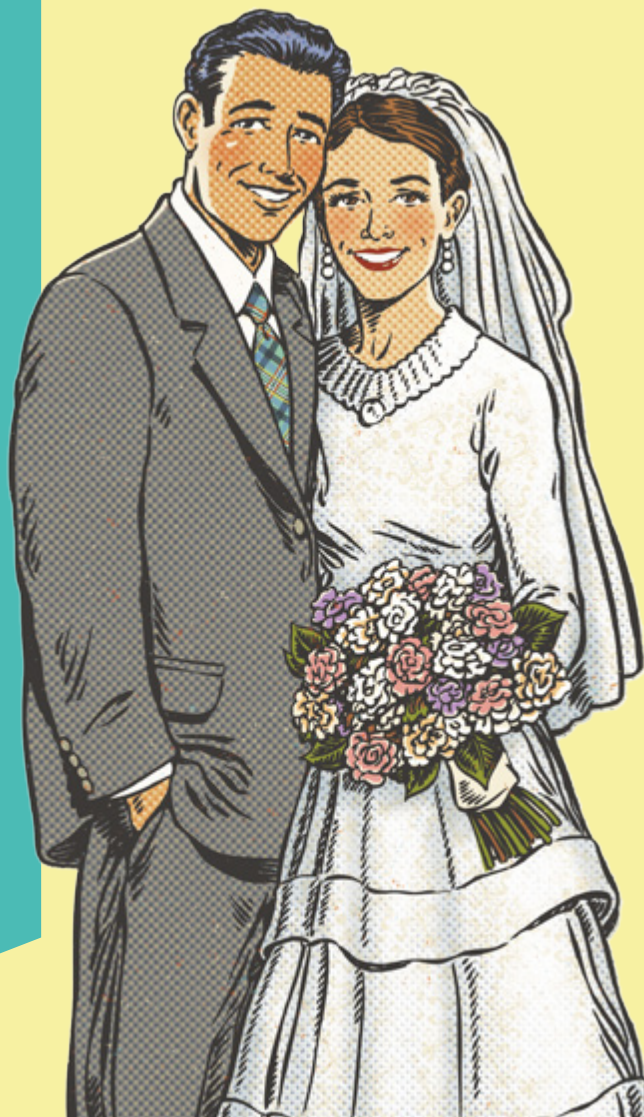
De zoon bleef inderdaad en diende trouw. Hij hield zich aan de zendingsregels en werkte hard. En ja, op een zeker moment na zijn zending ontving hij van zijn vader de beloofde erfenis, namelijk alles wat zijn vader hem te geven had.

Naar ouderling Carlos E. Asay (1926–1999) van de Zeventig, 'The Oath and Covenant of the Priesthood', Ensign, november 1985, 45.

ZEGENINGEN DIE IK DANKZIJ HET PRIESTERSCHAP ONTVANG

Door een rechtschapen levenswandel als dochter van God kan ik vele zegeningen door zijn priesterschap ontvangen. Ik kan lid zijn van Christus' kerk, die door middel van het priesterschap hersteld is. Ik kan deelnemen aan het avondmaal dat met de macht van het priesterschap van Jezus Christus is gezegend om mijn verbonden te hernieuwen en mijn bekering te verdiepen. Ik ontvang persoonlijke leiding van mijn hemelse Vader door priesterschapszegens. Ik kan op aanwijzing van iemand met priesterschapsleutels aangesteld worden en gezag ontvangen om een roeping uit te oefenen. Met dat gezag kan ik anderen tot zegen zijn. Ik kan meer verbonden met onze hemelse Vader sluiten dankzij het priesterschapsgezag in de tempel. Ik kan met een goede priesterschapsdrager in de tempel trouwen en met hem samen een gezin in rechtschapenheid grootbrengen. Met mijn eeuwige gezin kan ik alles ontvangen wat mijn hemelse Vader heeft (zie LV 84:38).

Melissa Hart (Utah, VS)

DOE MEE MET DE DISCUSSIE

Te overdenken voor zondag

- Hoe zou naleving van je verbonden je erop voorbereiden om alles te ontvangen wat de Vader heeft?
- Wat is het verschil tussen het priesterschap 'verkrijgen' (LV 84:33) en het priesterschap 'ontvangen' (zie vers 35)?
- Hoe kun je door de leringen in Leer en Verbonden 98:11-12 beter 'leven naar ieder woord [...] Gods' (LV 84:44)?

Wat je kunt doen

- Streef ernaar de Heilige Geest waardig te zijn. Inspiratie geeft je meer inzicht in de leer van het priesterschap.
- Leer de eed en het verbond van het priesterschap in Leer en Verbonden 84:33-44 uit het hoofd.
- Lees onder gebed aanvullende Schriftteksten over het priesterschap, zoals Alma 13 en Leer en Verbonden 13; 20; 107; 121.

Ouderling
Kent F. Richards

van de Zeventig en
algemeen bestuurder
van de afdeling
tempelzaken

VOORBEREID NAAR HET HUIS VAN DE HEER

Glimlach wanneer je aan de tempel denkt. Je vindt er macht en zegeningen.

Op een van de open dagen van een tempel zag ik enkele meisjes achter hun ouders aan door de tempel lopen. Ze glimlachten toen ze zichzelf in de spiegels van de bruidskamer zagen. Hun grootmoeder fluisterde: 'Onthoud hoe bijzonder jullie zijn en hoeveel onze hemelse Vader van je houdt.' Elk meisje zag voor zich dat ze als gelovige volwassen vrouw, nog lieflijker en capabeler, naar de tempel zou terugkeren, klaar om haar zending op aarde te volbrengen. Jongens die de open dag bezochten, hadden eveneens een glimp van hun toekomstige zegeningen en taken gezien.

Wat die kinderen in de tempel voelden was juist. Onze hemelse Vader wil je zegenen. Zijn grootste zegeningen zijn voor je weggelegd als je de tempel betreedt om heilige verordeningen te ontvangen en heilige verbonden te sluiten en na te komen. Het is aan jou om je voor te bereiden en er klaar voor te zijn.

De tempel is belangrijk in je leven, vooral als je jong bent: 'De jongeman heeft zijn plaats in de tempel nog

meer nodig dan zijn vader en zijn grootvader, die door hun levenservaring een zekere mate van stabiliteit kennen. De jongevrouw die net komt kijken, heeft de geest, invloed en leiding nodig die deelname aan de tempelverordening te bieden heeft.'¹ Begin je hart en verstand nu voor te bereiden om deze zegeningen volledig te kunnen *ontvangen* en *begrijpen* (zie Mattheüs 13:23; Markus 4:20).

De volheid van het evangelie ontvangen

Als je je voorbereidt om naar de tempel te gaan, ben je 'bereid [om] de volheid aan te nemen van [zijn] evangelie' in de tempel (LV 35:12; cursivering toegevoegd). De tempel is een plek van macht en zegeningen. De Heer gaf de profeet Joseph Smith en de eerste heiligen de instructie om zich in Kirtland (Ohio, VS) te vestigen, waar ze uiteindelijk een tempel zouden bouwen. 'Daar zult u worden *begiftigd met macht* uit den hoge' (LV 38:32; cursivering toegevoegd).

Op een van de open dagen van een tempel schaarde een apostel zich

onlangs met zijn familieleden om het heilige altaar heen. Hij vertelde ze dat alles wat we in de kerk doen — lessen, activiteiten, programma's en bijeenkomsten — ons erop voorbereidt om tot het altaar in de tempel te komen en daar de verzegelingsverordening te ontvangen. De tempel weerspiegelt werkelijk de kern van het plan van je hemelse Vader voor jouw eeuwige geluk en vooruitgang.

Je voorbereiden op verbondenheid met God

Je voorbereiding op je bezoek aan de tempel om verbonden te sluiten gaat niet over één nacht ijs. Die is bij je doop en de bevestigende gave van de Heilige Geest begonnen en neemt verder toe door gebed, Schriftstudie, gehoorzaamheid en dienstbetoon. Die vervolg je wekelijks door een reïne deelname aan het avondmaal. Die vindt plaats als je door bekering naar vergeving zoekt, je aan de normen houdt en een tempelaanbeveling voor beperkte toegang waardig bent en bezit. Jeugdprogramma's zullen je stimuleren, maar je voorbereiding

HOOFDZAKEN

- In de tempel ontvang je verordeningen die noodzakelijk zijn voor je heil.
- Je moet de tempel zuiver en rein betreden, vrij van overtredingen die niet vergeven zijn.
- Net als in de Schriften zijn veel leringen en verordeningen in de tempel symbolisch. Zo kun je telkens wanneer je naar de tempel terugkeert steeds meer leren.

is persoonlijk. Je ontwikkelt je *eigen* tempelwaardigheid, je *eigen* getuigenis, je *eigen* bekering. De verzoening van de Heiland is op jou persoonlijk van toepassing.

Als je in geestelijke volwassenheid toeneemt, krijg je het verlangen om je op de tempel voor te bereiden en erheen te gaan. Daar zul je verordeningen ontvangen en verbonden sluiten als noodzakelijke stappen die je dichterbij je hemelse Vader brengen. Tempelverordeningen zijn 'de hoogste [...] verordeningen die aan de mens zijn geopenbaard'.²

Als je tempelverordeningen ontvangt, sluit je maar één keer plechtige verbonden met je Vader voor jezelf, die je vervolgens je leven lang oprecht probeert na te komen. Telkens wanneer je de tempel bezoekt, kun je zijn Geest voelen en meer openbaring en begrip ontvangen terwijl je de noodzakelijke verordeningen voor anderen ondergaat. Je doet kennis en zekerheid op aangaande je eeuwige bestaan en de oneindige macht van je verbonden. Waren we geen eeuwige wezens, dan zou de tempel geen betekenis hebben. Je gaat naar de tempel en sluit verbonden *omdat* je bestaan eeuwig is en je bij je hemelse Vader en je familie wilt zijn in 'een staat van nimmer eindigend geluk' (Mosiah 2:41). Die zekerheid vormt zich in je eigen ziel en wordt door de Heilige Geest bevestigd.

Tempelwaardig zijn

De rol van de Heilige Geest is echt. Hij onderricht je, loutert je en brengt je de liefde van de Vader over (zie

Romeinen 5:5). De Heilige Geest der belofte is de bekrachtigende macht van de Heilige Geest, waarmee elke verordening eeuwigheidswaarde krijgt.

Je ontvangt die Geest als je de tempel zuiver en rein betreedt, vrij van overtredingen die niet vergeven zijn. Mocht de tegenstander je op een of andere wijze kunnen overmeesteren, dan doet hij dat door je van de tempel weg te houden of je te verleiden er onwaardig heen te gaan.

Daarom zul je op uitnodiging in een persoonlijk gesprek met je bisschop of gemeentepresident overwegen of je waardig en voorbereid bent om een aanbeveling voor de tempel te ontvangen. Wees eerlijk en vertrouw erop dat hij je wil helpen. In werkelijkheid bepaal je zelf je status voor de Heer (zie LV 109:24). Je ondertekent je eigen aanbeveling eerst zelf. Je getuigt van je tempelwaardigheid voor de Heer.³

Tempelwaardig zijn betekent niet dat je al volmaakt bent. Het betekent dat je hart zuiver is, dat je de geboden naleeft en dat je naar dagelijkse verbetering verlangt.

Leren van symbolen

De Heer onderwijst ons in de tempel, net als in de Schriften, met behulp van symbolen. Je treft vele symbolen in de Schriften aan, zoals de rots, het zaad, de vrucht, de boom des levens, en het brood en water van het avondmaal (zie bijvoorbeeld 1 Nephi 11; Alma 32; Helaman 5:12). De doop door onderdompeling symboliseert nieuw leven, wedergeboorte en reinheid (zie Romeinen 6:3–5). In de tempel zijn we allemaal in het wit gekleed, wat symbool staat voor zuiverheid, heiligheid, licht en gelijkheid.

Sommige symbolen in de tempel zijn van zowel fysieke als geestelijke aard. Het dragen van de tempelonderkleding is bijvoorbeeld een tastbare herinnering aan de tempelverbonden en de beloofde zegeningen. Houden we de onderkleding respectvol in ere, dan biedt die ons bescherming tegen verleidingen en onrechtshapen invloeden.

Elke tempelverordening is symbolisch. 'In een heilige ceremonie [kan iemand] gewassen en gezalfd worden'⁴, wat doet denken aan koningen en priesters in het oude Israël die voorbereid werden om hun positie te bekleden (zie 1 Samuel 10:1; 16:13). Het onderricht en de verbonden in de begiftiging duiden erop dat we aanvullende macht en beloften van God ontvangen of over ons uitgestort krijgen (zie Lukas 24:49). Het prachtigste symbool is wellicht de verzegelingsverordening, waarbij een echtpaar in een onverbreekelijke band verenigd wordt die in alle eeuwigheid kan voortduren.

De beloften in de tempel zijn overvloedig en edel. Zij zijn de 'grote gunsten' en 'grote zegeningen' (3 Nephi 10:18) die onze Vader voor jou persoonlijk weggelegd heeft. Glimlach dus wanneer je aan de tempel denkt.

Wat je leeftijd ook is, doe alles wat nodig is om je voor te bereiden op het ontvangen van de grootste zegeningen die je Vader in de hemel je te bieden heeft. Denk terug aan het gevoel dat je als kind had toen je zong: 'Ik kijk graag naar de tempel, eens zal ik er ook zijn, [...] Ik bereid mij voor, daarheen te gaan: dat houd ik in gedachte.'⁵ Dat kan ook voor jou opgaan. ■

NOTEN

1. John A. Widtsoe, 'Temple Worship', *Utah Genealogical and Historical Magazine*, april 1921, 91–92.
2. *Voorbereiding op de heilige tempel* (boekje, 2002), 1.
3. Zie Jozua 24:22, 27: 'U bent getuigen voor uzelf dat u voor u de Heere gekozen hebt om Hem te dienen. En zij zeiden: Wij zijn getuigen.' Vervolgens nam Jozua een grote steen, plaatste die onder een eik en zei: 'Deze steen zal [net als onze eigen tempel-aanbeveling] voor ons getuige zijn, want hij heeft al de woorden [...] gehoord.'
4. *Voorbereiding op de heilige tempel*, 1.
5. 'Ik kijk graag naar de tempel', *Kinderliedjes*, 95.

WAAROM BOUWEN WE TEMPELS?

'We moeten een idee krijgen waarom we tempels bouwen en waarom de verordeningen van ons vereist worden. Daarna worden we voortdurend geïnstrueerd in zaken die van geestelijk belang zijn, en krijgen we duidelijker inzicht. We krijgen dat regel op regel, voorschrift op voorschrift, tot we een volheid van licht en kennis ontvangen. Dat wordt dan een bescherming voor ons, voor ieder van ons persoonlijk. [...]

'Geen enkel ander werk geeft ons meer geestelijke ontwikkeling. Geen enkel ander werk dat we doen, geeft ons meer kracht. Geen enkel ander werk vereist een hogere standaard van rechtschapenheid.

'Ons werk in de tempel voorziet ons van een schild en bescherming. [...]

'Als we onze verbonden zonder enig voorbehoud of excuus aangaan, dan beschermt de Heer ons. Dan krijgen we inspiratie die voldoende is om de moeilijkheden in het leven te doorstaan. [...]

'Ga dus naar de tempel – ga erheen en maak aanspraak op uw zegeningen.'

Voorbereiding op de heilige tempel (boekje, 2002), 37–38.

Een manier vinden om te VERGEVEN

Bonnie Brown

Iedereen wordt wel eens door iemand anders gekwetst. Soms lijkt het onmogelijk om de pijn te vergeten. Maar de Heiland leerde ons om iedereen te vergeven, zelfs als ze iets heel ergs gedaan hebben. Iemand vergeven vergt soms zware inspanning, maar als we doen wat ons dichter tot Christus brengt, kunnen we de gemoedsrust krijgen die vergeving ons biedt. In dit artikel vertellen twee jonge vrouwen over hun ervaringen met vergeving.

Een vriendin vergeven

Toen Els* naar een nieuwe school in België ging, was ze blij dat ze nieuwe vriendinnen kreeg. Toen deed een van haar vriendinnen iets waardoor er een kink in de kabel kwam. Els vertelt:

‘Mijn vriendin Nora maakte een Facebook-account aan onder de naam van Katia, een andere vriendin. Ze begon mensen via dat profiel lastig te vallen, en iedereen gaf Katia de schuld. Nora lachte me op school zelfs uit; ze lachte om mijn geloof en

om mij. Ik probeerde haar pesterijen te negeren, maar dat lukte me niet, dus begon ik met andere mensen op te trekken.

‘Toen Nora toegaf dat ze een vals profiel gebruikt had, was iedereen kwaad op haar. Nora gaf me een brief waarin ze zich verontschuldigde, maar ik kon haar niet vergeven. Ik was zo kwaad.

‘Toen ik op een dag in de Schriften zat te lezen, viel mijn oog op Leer en Verbonden 64:9–10: “Daarom zeg Ik u, dat gij elkaar dient te vergeven,

want wie zijn broeder zijn overtredingen niet vergeeft, staat veroordeeld voor het aangezicht des Heren, want in hem verblijft de grotere zonde. Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven.”

‘Ik moest meteen aan Nora denken. Ik wist dat het niet goed was om me zo kwaad te voelen. Ik bad en vroeg mijn hemelse Vader om me de kracht te geven haar te vergeven. Het was niet makkelijk, maar het lukte me. Ik begon haar berichtjes te sturen waarin ik naar haar dag vroeg. En af en toe praatten we tijdens de lunch. Ik ontdekte dat Nora’s vader vier jaar eerder gestorven was. Ze had het moeilijk en dacht dat iedereen een hekel aan haar had. Ik was blij dat ik niet kwaad op haar gebleven was. Katia en wat anderen begrepen niet hoe ik Nora vergeven kon, maar ik wist dat ik het goede gedaan had en dat mijn hemelse Vader trots op me was.’

Els leerde dat God ons gebiedt om iedereen te vergeven. Door dat gebod te gehoorzamen, kreeg ze medeleven en begrip voor Nora en kon ze haar volledig vergeven.

Gemoedsrust na de dood van mijn broer

Toen Jana’s broer omkwam in een auto-ongeluk dat door een dronken tiener en zijn passagiers veroorzaakt was, wist ze dat ze haar verbittering moest loslaten, maar ze wist niet hoe.

‘Het was moeilijk om te achterhalen wat het meeste pijn deed — mijn

woede tegenover die domme tieners of mijn oprechte verlangen om mijn broer terug te krijgen. Ik kon die enorme leegte in mijn leven niet onder ogen zien. Ik weet nog dat ik urenlang vurig bad. Het enige dat ik wilde, was Nathan terugkrijgen.

‘Ik had medelijden met de jongens die voor Nathans dood verantwoordelijk waren omdat ik wist dat ze zich heel schuldig voelden. Maar ik voelde ook woede en haat. Het was makkelijk om hun de schuld te geven. Ik zei tegen mezelf dat ik hen vergaf, maar ik was nog steeds kwaad op hen als ik aan het ongeluk dacht. Ik vroeg me herhaaldelijk af: Hoe ga ik die jongens ooit echt vergeven, en hoe weet ik dat ik ze vergeven heb?’

‘Pas na honderden gebeden, oprecht vasten en veel studie en nadenken, had ik het gevoel dat ik ze echt vergeven had. Ik weet nog dat ik op een dag aan het nadenken was. Ik dacht: ik vergeef ze. Waarom ook eigenlijk niet? Iedereen maakt fouten, en wie ben ik om te oordelen? Ermee bezig blijven lost niets op, dus ik laat het los. Dat gevoel was fantastisch! Ik had er voortdurend naar verlangd om te weten dat ik die jongens echt vergeven had, en na verloop van tijd wist ik het. Ik kan niets aan Nathans ongeval veranderen, maar ik kan ervoor kiezen om met vergeving en liefde te reageren, niet met woede.’

Jana leerde dat oprechte vergeving tijd en inspanning vergt. De Heiland heeft gezegd: ‘Nadert tot Mij en Ik zal tot u naderen’ (LV 88:63). Jana kwam dankzij vasten, gebed,

Schriftstudie en andere inspanningen dichtert tot de Heer. Als wij dat ook doen, worden onze woede en ons verdriet door gemoedsrust en vergeving vervangen.

Vol liefde

Als we anderen vergeven, krijgen we medeleven, begrip en geduld, net als Jana en Els. Als we anderen vergeven, vult de Heer ons met zijn reine liefde en lijken we meer op Hem. ■

De auteur woont in Utah (VS).

**Namen gewijzigd.*

REINE LIEFDE

‘De reine liefde van Christus kan de schellen van wrok en toorn van onze ogen laten vallen en ons in staat stellen andere mensen te zien zoals onze hemelse Vader ons ziet: als onvolmaakte stervelingen met een potentieel en waarde die ons voorstellingsvermogen ver te boven gaan. Omdat God ons zo liefheeft, moeten ook wij elkaar liefhebben en vergeven.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘De barmhartigen krijgen barmhartigheid’, *Liahona*, mei 2012, 76.

FOTO-ILLUSTRATIE DAVID STOKER

LAAT JE LICHT STRALEN

Een glimlach geeft de wereld
kleur. Fleur iemands dag op.

(Zie Mattheüs 5:14-16.)

MUZIEK *in mijn leven*

Ik stopte met pianospelen omdat ik bang was om een fout te maken. Maar ik kreeg de kans om mijn angst te overwinnen.

Sabrina de Sousa Teixeira

Ik heb er altijd al van gedroomd om piano te spelen. Toen ik twaalf was, kreeg ik les van een vriendelijk lid van de kerk. Later kreeg ik van mijn vader een keyboard. Maar de bekoring van het spelen begon af te nemen omdat ik zenuwachtig was als ik in de avondmaalsdienst moest spelen. Ik maakte veel fouten, schaamde me en wilde niet meer spelen. Ik beloofde mezelf dat ik het alleen opnieuw zou proberen als ik veel had geoefend en bijna perfect kon spelen. Maar ik raakte ontmoedigd, verkocht mijn keyboard en verstopte mijn talent.

Jaren later was er op een zondag niemand die piano kon spelen. De zuster die het gewoonlijk deed, was verhuisd. Toen ik de leden zonder de piano of het orgel hoorde zingen, moedigde de Geest me aan om met de bisschop te praten. Ik vroeg: 'Vindt u het goed als ik speel?' Hij ging akkoord.

Nadat ik jaren geen piano had gespeeld, overwon ik mijn angst om fouten te maken. Tot mijn grote

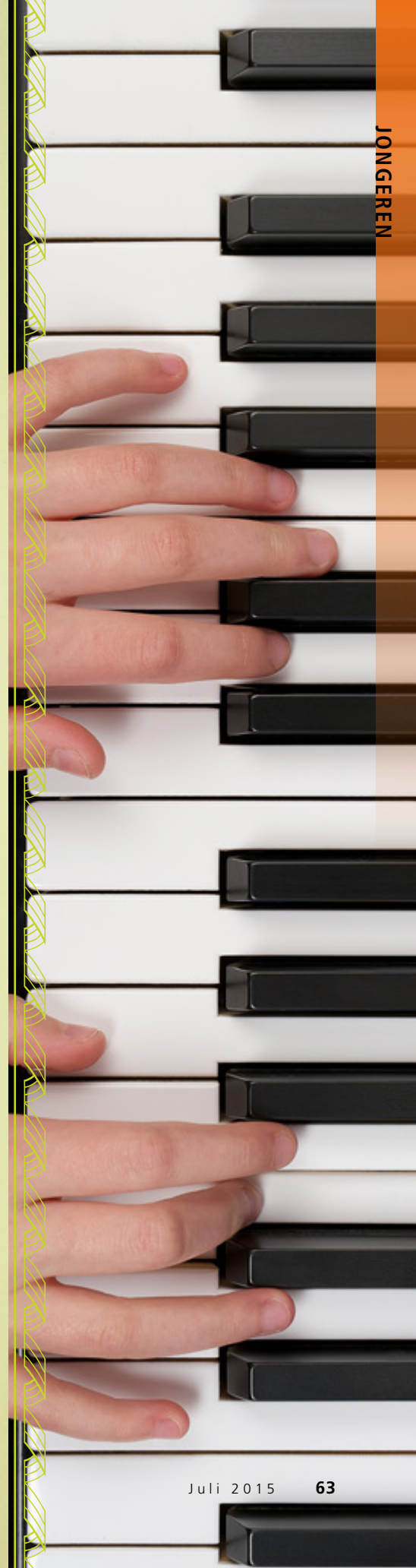
verbazing kon ik spelen alsof ik er nooit mee gestopt was. Ik maakte wel enkele fouten, maar niet zo veel. Die ervaring gaf me de kracht om tegen de bisschop te zeggen dat ik elke zondag zou spelen.

Ik oefen elke week en ben opnieuw van de piano gaan houden. Telkens als ik oefen, voel ik de Geest bij ons thuis. Soms zingen andere gezinsleden die thuis ergens mee bezig zijn, met me mee. We zingen dan eensgezind dezelfde lofzang.

Veel leden van de wijk merken dat ik vooruitga en feliciteren me. Ik ben dankbaar dat ik kan bijdragen aan de geest in onze bijeenkomsten en dat ik het talent dat ik had laten vallen opnieuw een kans gegeven heb.

Ik ben pianomuziek gaan waarderen. Die muziek brengt een fantastische rust teweeg. Ik hoop dat we dit soort muziek in de hemel zullen horen, en wie weet begeleid ik daar wel de celestiale koren! ■

De auteur woont in Brazilië.

Ouderling
Juan A. Uceda
van de Zeventig

Ik sprak met God als met een vriend

'Bid, Hij is daar; spreek, want Hij luistert'
(Kinderliedjes, 6).

Ik was als jongen erg verlegen en vond het moeilijk om vriendschap te sluiten. Ik bad vaak tot God over het overwinnen van mijn angsten en mijn verlegenheid. Ik bad tot Hem als een vriend. Niemand vertelde me hoe dat moest — ik had gewoon echt iemand nodig om mee te praten. Ik had geen vrienden, dus vond ik er een door met Hem te praten.

Toen maakte ik kennis met de zendelingen. Ze gaven me het Boek van Mormon en ik begon erin te lezen. Toen ik 3 Nephi 17 las, maakte de wijze waarop Jezus de kleine kinderen nam en voor hen bad veel indruk op mij. Ik wist dat dit de juiste manier van bidden was.

Ik besloot alle Schriftteksten te lezen waarin Jezus Christus bad. In Lukas 3:21 bad Jezus, nadat Johannes Hem gedoopt had, tot zijn hemelse Vader en de

hemelen werden geopend. Toen ik dat las, wist ik dat ik ook zo wilde bidden dat de hemelen opengingen.

Soms ben ik moe en heb ik geen zin om te bidden. Maar dan bedenk ik hoe Jezus bad. Ik probeer eerlijk en oprecht in mijn gebed te zijn, zodat de hemelen ook voor mij geopend worden.

Soms zijn mijn gebeden kort omdat ik de juiste woorden niet kan vinden. Dan gaan er allerlei gevoelens in mij om en zeg ik: 'U weet wat ik probeer te zeggen. Help me alstublieft.'

Soms besef ik bij het bidden voor de maaltijd dat ook in dat korte gebed de hemelen geopend kunnen worden. Ik probeer de wereld dan even te vergeten en contact met mijn hemelse Vader te maken. Op nederige wijze zeg ik dingen die uit mijn hart komen.

Wanneer ik vrede en gemoedsrust ervaar, weet ik dat de hemelen voor me open zijn.

Nadat de zendelingen ons gezin in het evangelie onderwezen hadden, lieten mijn moeder, mijn zusje en ik ons dopen. Mijn vader, mijn broertje en mijn andere zusje werden echter geen lid van de kerk. Ik wilde heel graag dat mijn vader lid van de kerk werd. Ik vastte, en ik bad elke dag dat mijn vader het evangelie zou aannemen en zich zou laten dopen.

Ik wist dat ik voor mijn vader moest bidden, maar ik wist ook dat ik op Gods antwoord moest wachten. Soms zegt Hij: 'Nee, nog niet.'

Uiteindelijk zag mijn vader het licht en liet hij zich dopen.

Als je moeder of vader nog geen lid van de kerk is, praat dan met je vriend — je Vader in de hemel. Vraag Hem het hart van je moeder of vader te verzachten. Spreek nederig en eerlijk tot Hem, op een oprechte manier. Maar laat het dan met rust. Hij heeft de leiding. Hij weet hoe Hij te werk moet gaan. Hij kent je vader en moeder beter dan jij. Hij weet hoe Hij ze bereiken kan.

Maak je geen zorgen. Je hebt een vriend. Bid met je hart, en je hemelse Vader zal naar je luisteren. De hemelen zullen geopend worden. Hij kent je en Hij zal je zegenen. ■

WAT KUN JIJ DOEN?

Wat als iemand in je familie geen lid van de kerk is? Of wat als je familie niet in de tempel is verzegeld? Hier zijn vijf dingen die ouderling Uceda deed die jij ook kunt doen:

1. Praat met je hemelse Vader in gebed. Hij is je vriend.
2. Bid voor je familie.
3. Vertrouw op je hemelse Vader. Hij kent je familie en Hij weet hoe Hij ze helpen kan.
4. Laat het met rust en maak je geen zorgen. Onze hemelse Vader heeft de leiding.
5. Weet dat je hemelse Vader je kent en dat Hij je zal zegenen.

Dit verhaal vond in mei 1889 plaats.

Anna Matilda Anderson schuilde met haar moeder en zus, Ida, onder de zwarte paraplu. Uit haar ooghoek zag ze de trein naderen. Ze huiverde. Met deze trein zou ze Zweden verlaten en aan haar reis naar Amerika beginnen.

‘Gedraag je en luister naar ouderling Carlson’, fluisterde Anna’s moeder in het Zweeds. Ze hield de meisjes stevig vast. Ouderling Carlson was een zendeling die vanaf dat Anna acht was drie jaar in Zweden werkzaam was geweest. Het was tijd voor hem om naar zijn familie in Idaho in de Verenigde Staten terug te keren.

Toen mama had besloten om Anna en Ida naar Amerika te sturen en zo de vervolging in Zweden te ontvluchten, had ouderling Carlson aangeboden om op hen te passen. Nu stond hij bij de trein. Hij gebaarde naar de twee meisjes om met hem in te stappen. Ida gaf haar moeder een dikke knuffel en ging door, maar Anna bleef achter.

‘Ik hou van je’, zei Anna. ‘Ik zal je missen.’
‘Ik zal jou ook missen. Luister goed naar me. Als je ergens komt waar je de mensen niet kunt verstaan, vergeet dan niet tot je hemelse Vader te bidden, want *Hij* verstaat je wel.’

Met haar moeders woorden in gedachten stapte Anna op de trein en ging naast Ida en ouderling Carlson zitten. Ze was enthousiast geweest voor haar allereerste treinrit, maar nu wilde ze alleen nog maar een laatste glimp van haar moeder opvangen. Het venster was te hoog voor haar om gezichten te kunnen zien, maar ze glimlachte toen ze de zwarte paraplu van haar moeder hoog boven de mensen zag uitsteken. Daardoor wist ze dat mama aan het kijken was.

De trein vertrok met een grote rookpluim. Hij reed eerst zo langzaam dat mama ernaast kon blijven lopen. De zwarte paraplu wuifde naar Anna. Maar al snel verdween de zwarte paraplu uit het zicht. Anna leunde tegen het venster en vroeg zich af wat haar te wachten stond.

Anna's reis

Jessica Larsen

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Een paar weken later leunde Anna tegen het venster van een andere trein. Die bracht haar naar Salt Lake City in Utah. ‘Amerika ziet er anders uit dan Zweden, vind je niet?’ zei ze tegen Ida.

‘Ja’, fluisterde Ida. ‘Maar Amerika is ons thuis nu, en als we hard genoeg werken, kunnen we mama ook laten overkomen.’

Mama had niet genoeg geld om voor zichzelf een vervoerbewijs te kopen. Een gezin uit Ogden (Utah) had Ida’s reis naar Amerika betaald. Ida zou bij hen op de boerderij wonen en werken om hen terug te betalen. Maar Anna ging bij haar tante in Salt Lake City wonen. Anna’s tante was jaren eerder naar Utah verhuisd, en mama had haar per brief verteld dat Anna er aankwam.

Na de treinrit waren ze per schip de Noordzee overgestoken naar Denemarken. Daarna waren ze naar Engeland en Ierland gevaren en vervolgens de Atlantische Oceaan overgestoken naar New York City. Anna

was bijna de hele reis van vijftien dagen ziek geweest. Ze was opgelucht toen ze op de trein van New York naar Utah stapte.

‘Ogden, Utah!’ riep de conducteur. Anna sprak nog geen Engels, maar ze herkende de naam van de stad. De moed zonk haar in de schoenen. Het werd nog erger toen ze zag dat ouderling Carlson opstond en zijn en Ida’s koffers pakte.

‘Moet je echt gaan?’ vroeg ze haar zus.

‘Ja’, zei Ida zachtjes. ‘Maak je geen zorgen, tante zal je in Salt Lake City opwachten.’

Anna keek toe hoe Ida en ouderling Carlson door zijn familie in het station begroet werden. Ze zouden Ida in een huifkar naar haar nieuwe thuis op de boerderij brengen en dan naar Idaho doorreizen. Anna voelde zich nu helemaal alleen.

De trein rolde voort door de nacht tot hij in het station van Salt Lake City schokkend tot stilstand kwam.

Het was bijna middernacht. Anna nam haar koffer en sprong op het perron. Haar vermoeide ogen zochten naar haar tante.

Maar er stond niemand op haar te wachten.

Anna werd bang. Ze keek nog eens rond en hoopte dat ze haar tante over het hoofd gezien had. Ze tuurde in het duister. Ze keek of ze bij het flikkerende licht van de gaslampen een gezicht herkende. Maar haar tante was er niet.

Er kwamen vreemdelingen naar haar toe die haar vragen stelden. Anna dacht dat ze haar wilden helpen, maar ze kon hen niet verstaan.

Ze was nog nooit zo bang geweest. Zelfs niet toen haar klasgenootjes in Zweden haar om haar nieuwe geloof uitlechten. Ook niet toen ze op het schip naar New York ziek werd. En zelfs niet toen ze mama vaarwel zei.

Anna sloot haar ogen en dacht aan de woorden van

haar moeder: 'Vergeet niet tot je hemelse Vader te bidden, want *Hij* verstaat je wel.'

Anna knielde op het perron naast haar koffer neer en bad harder dan ze ooit gebeden had. Ze bad dat haar hemelse Vader iemand zou sturen die Zweeds sprak en haar kon begrijpen.

Toen ze klaar was, keek ze op. Er was nog steeds niemand die haar opwachtte. Maar toen zag ze een Duits gezin dat ze van de treinrit herkende. De moeder gebaarde naar haar om hen te volgen. Anna huilde nog steeds, nam haar koffer en schuifelde achter hen aan.

Ze volgde hen naar de zuidelijke poort van Temple Square. Ze keek naar de plek waar de prachtige nieuwe tempel gebouwd was. Toen hoorde Anna plots snelle voetstappen. Een vrouw haastte zich naar hen toe en bekeek alle nieuwe immigranten aandachtig. De vrouw liet haar blik op het Duitse gezin rusten. Toen keek ze naar Anna. Toen Anna opkeek, stond

de vrouw stil en staarde ze naar haar. Anna staarde terug en begon hoop te krijgen.

Anna kende haar! Het was haar zondagsschoolleerkracht die een jaar eerder naar Utah verhuisd was! Ze kende haar!

De leerkracht trok Anna dicht tegen haar aan. Ze veegde Anna's tranen weg en fluisterde in het Zweeds: 'Ik bleef maar wakker worden. Er gingen steeds beelden door mijn hoofd van immigranten die aankwamen. Ik kon niet gaan slapen. Ik kreeg de ingeving om naar de tempel te gaan om te zien of ik iemand kende.' Ze nam Anna bij de hand en wandelde met haar de straat uit. 'Kom maar mee.'

Later ontdekte Anna dat haar tante en oom uit Salt Lake City verhuisd waren en haar moeders brief niet gekregen hadden. Haar leerkracht bracht de boodschap over en vier dagen later kwamen ze Anna halen. Uiteindelijk konden Ida en Anna hun mama ook naar Amerika laten komen.

Maar dat was nu even niet belangrijk. Toen Anna met haar leerkracht meeging, dacht ze: mijn hemelse Vader heeft me *meer* gegeven dan waar ik om vroeg. Ik vroeg alleen maar om iemand die me kon verstaan, en Hij stuurde me iemand die ik *kende*. ■

De auteur woont in Arizona (VS).

ONTDEK DE HELDEN IN JOUW FAMILIE

.....
Vraag je ouders of grootouders om je verhalen over je familie te vertellen. Misschien ontdek je wel een held in je eigen familiegeschiedenis!

Mijn hemelse Vader verhoort mijn gebeden

George R. (9), New Mexico (VS)

Mijn hemelse Vader heeft veel van mijn gebeden gehoord en verhoord. Toen ik vier was, gebeurde dat voor het eerst, voor zover ik me kan herinneren. Ik kon de blokken niet vinden waar ik mee wilde spelen. Dus ging ik naar mijn kamer en knielde er neer om te bidden. Ik vroeg mijn hemelse Vader om hulp. Mijn gebed werd meteen beantwoord — ik vond de blokken in een andere kamer.

Een van de belangrijkste gebeden die Hij verhoorde was er een in onze hele familie. Een paar maanden nadat hij van zijn zending thuisgekomen was, reed mijn neef Christian 's avonds laat door de bergen. Hij en een andere bestuurder botsten op elkaar. De andere

bestuurder was in orde, maar mijn neef werd per helikopter naar het ziekenhuis gebracht.

Christian had over zijn hele lichaam ernstige verwondingen. Hij belandde in een coma en de dokters dachten dat hij niet meer wakker zou worden. Onze familie besloot te vasten. Mijn ouders, zussen, grootouders, tantes, ooms en al mijn neven en nichten vasten om de beurt voor Christian. Ik vastte op een schooldag. Ik moest aan mijn leerkracht en klasgenootjes uitleggen waarom ik die dag niets at. Ik vond het niet erg om een dag niets te eten omdat ik voor mijn neef vastte.

Onze hemelse Vader verhoorde onze gebeden en Christian ontwaakte uiteindelijk uit zijn coma. Hij is nog steeds niet helemaal de oude, maar hij is aan de beterende hand. Ik weet dat Christian nog veel tijd nodig heeft om te herstellen. We bidden nog steeds voor hem. Met de hulp van onze hemelse Vader is alles mogelijk. ■

VRAAG VOOR JOU

Waarmee heb jij hulp nodig? Vergeet niet om met je hemelse Vader te praten!

Kom, volg Mij na

(Vereenvoudigd)

Tekst: naar John Nicholson
Muziek: Samuel McBurney

Nederig ♩ = 69-76

1. 'Kom,' sprak de Hei - land, 'volg — Mij na.'

2. 'Kom, volg Mij na,' een enk - 'le zin,

3. Is het ge - noeg te we - ten dat

4. Niet slechts als men op aar - de leeft,

Dat elk dus in zijn voet - spoor ga,
toch schuilt er die - pe waar - heid in;
wij moe - ten tre - den 't aard - se pad,
moet on - ze Hei - land na - ge - streefd;

want wij toch wor - den dan — al - leen
't wijst ons de weg naar eeu - wig goed,
en door be - proe - ving wor - den rein?
zijn me - de - erf - ge - naam — te zijn,

met Go - des Zoon, de Hei - land, één.
mach - tig be - zielt het ons ge - moed.
Nee, ook ons hart moet hei - lig zijn.
gaat ver - der dan dit land van pijn.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Het maken van kopieën voor eenmalig, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk is toegestaan.

Deze mededeling moet op elke kopie verschijnen.

De gelijkenis van de talenten

Jean Bingham

Jezus vertelde eens een verhaal, of gelijkenis, over een man die enkele munten toevertrouwde aan drie mensen die voor hem werkten. Daarna ging de man op reis. Terwijl hij weg was, werkten twee van die mensen hard. Ze gebruikten hun munten om meer munten te verdienen en die aan de man terug te geven. Maar één persoon begroef zijn munt, omdat hij bang was die te verliezen. Toen de man thuiskwam, beloofde hij degenen die winst gemaakt hadden met de munten die hij ze toevertrouwd had. Maar hij nam de munt af van de persoon die er niets mee gedaan had. (Zie Mattheüs 25:14–29.)

Net als de man in de gelijkenis heeft onze hemelse Vader ieder van ons iets heel waardevols gegeven — geen munten, maar speciale vermogens of talenten, zoals zingen, liefde tonen, hardlopen of anderen helpen. Net als de mensen in de gelijkenis moet je hard werken om je talenten te ontwikkelen!

Hoe kun je Jezus' leringen navolgen door je talenten te gebruiken en te verbeteren? Je kunt je er gelukkiger door voelen en anderen ermee van dienst zijn. ■

De auteur woont in Utah (VS).

MEER WETEN

Een talent is een speciale gave, zoals een talent om te tekenen. Maar in de tijd van Jezus betekende het woord *talent* een grote hoeveelheid geld. In hoeverre lijken die twee soorten talenten op elkaar?

Plan een talentenshow voor het gezin.

1. Laat ieder gezinslid iets doen waar hij of zij goed in is, bijvoorbeeld iets voordragen, iets lekkers bakken, een muzikaal nummer opvoeren, een grap vertellen, een salto maken of een grote glimlach opzetten.
2. Als iemand uit het gezin aan de beurt is geweest, laat de andere gezinsleden dan vertellen wat ze goed vinden aan die persoon.
3. Maak een heerlijke vruchtensalade met ieders favoriete fruit erin als versnapering!

Plaats: _____

Dag: _____

Tijd: _____

Neem een stuk fruit mee om de versnapering te maken!

Op liahona.lds.org kun je meer uitnodigingen afdrukken.

GEZINSBESPREKING

Laat ieder gezinslid ten minste één talent noemen dat hij of zij heeft. Hoe kun je elkaar helpen om je talenten te ontwikkelen? Bespreek hoe je met je talenten anderen tot zegen kunt zijn en je hemelse Vader je dankbaarheid kunt tonen. Nodig alle gezinsleden uit om elkaars talenten op te merken en elke dag een oprecht compliment te geven.

Lied: 'Geef, zegt het beekje klein' (*Kinderliedjes*, 36)

Schrifttekst: Leer en Verbonden 46:11

Video: Ga naar Biblevideos.lds.org om de video over de gelijkenis van de talenten te bekijken

TEKSTENTIP

Een verhaal uit de Schriften uitbeelden is een leuke manier om er meer over te leren.

1. Verdeel de rollen in het verhaal. Je kunt eenvoudige kostuums en rekwisieten zoals badjassen of muntstukken van papier gebruiken.
2. Laat iemand het verhaal voorlezen en na elk vers even stoppen, zodat de acteurs kunnen uitbeelden wat er net is gelezen.
3. Beeld het verhaal nog een keer uit zodat iedereen aan de beurt komt.

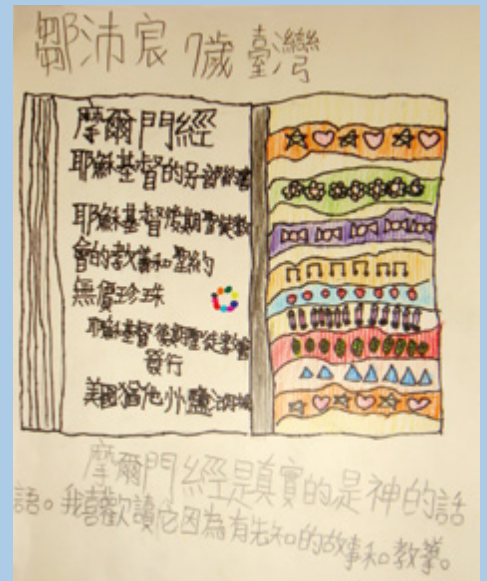
ONS PRIKBORD

IK BAD OM TE WETEN TE KOMEN WAT IK MOEST DOEN

Toen ik in groep vijf zat, hielden we een feestje om het einde van het jaar te vieren. Iedereen gooide met water, schreeuwde en gebruikte slechte woorden. Ik voelde me ongemakkelijk in die situatie en besloot te bidden. De Heilige Geest gaf me een beter gevoel en liet me weten wat ik moest doen. Ik trok me terug uit de groep en ging naar een andere kamer. Ik voelde me veilig en kreeg een warm gevoel van binnen.

Cristina V. (11), Uruguay

Het Boek van Mormon is waar. Het is het woord van God. Ik lees het graag omdat de verhalen en leringen van de profeten erin staan.

Z. Pei-chen (7), Taiwan

Ik ben dol op het verhaal over de ark van Noach in de Bijbel. Ik vind tekenen, schilderen, spelen en tijd doorbrengen met ons gezin ook heel fijn. Dit is mijn tekening van de Kirtlandtempel.

Leonardo G. (7), Venezuela

Joaquin V. (9), Californië (VS)

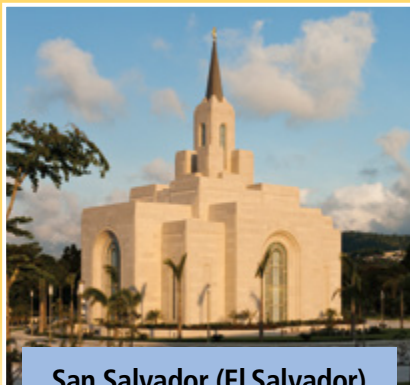
Tempelkaartjes

Knip deze pagina uit, plak ze op karton en knip de kaarten uit.
Ga naar liahona.lds.org om meer kaartjes af te drukken. Je vindt er ook kaartjes van andere tempels.

Kiev (Oekraïne)

Op 29 augustus 2010 door
president Thomas S. Monson ingewijd

San Salvador (El Salvador)

Op 21 augustus 2011 door
president Henry B. Eyring ingewijd

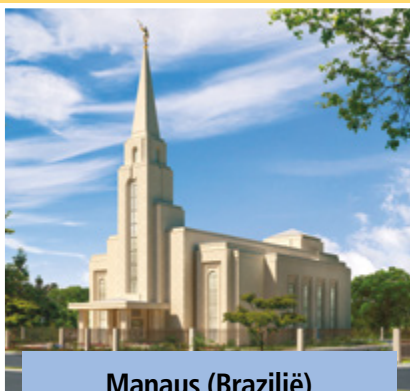
Quetzaltenango (Guatemala)

Op 11 december 2011 door
president Dieter F. Uchtdorf ingewijd

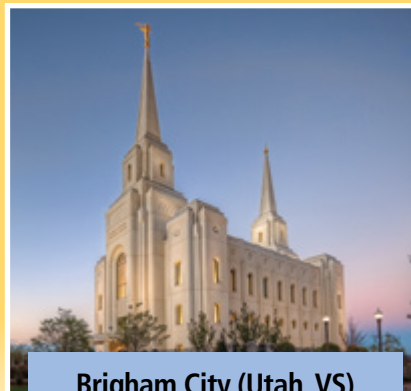
Kansas City (Missouri, VS)

Op 6 mei 2012 door
president Thomas S. Monson ingewijd

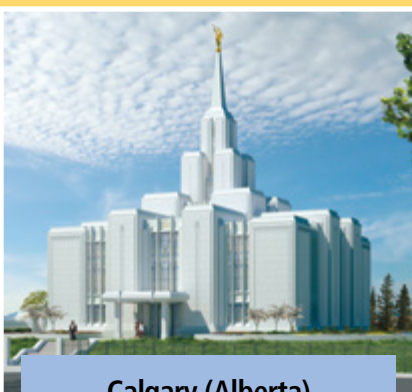
Manaus (Brazilië)

Op 10 juni 2012 door
president Dieter F. Uchtdorf ingewijd

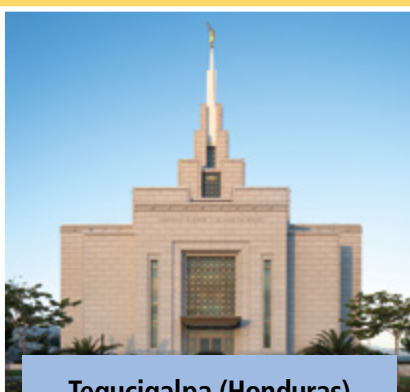
Brigham City (Utah, VS)

Op 23 september 2012 door
president Boyd K. Packer ingewijd

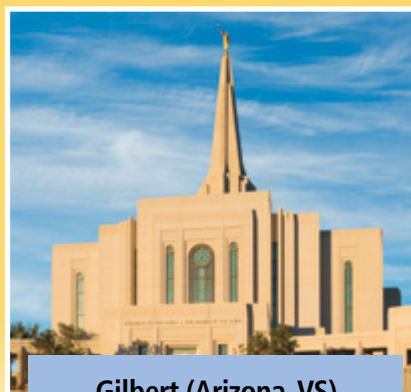
Calgary (Alberta)

Op 28 oktober 2012 door
president Thomas S. Monson ingewijd

Tegucigalpa (Honduras)

Op 17 maart 2013 door
president Dieter F. Uchtdorf ingewijd

Gilbert (Arizona, VS)

Op 2 maart 2014 door
president Thomas S. Monson ingewijd

Wat doen we IN DE TEMPEL?

Carolyn Colton

De tempel is het huis van de Heer. Als we er naar binnen gaan, voelen we ons dicht bij onze hemelse Vader en Jezus Christus. We kunnen er de Heilige Geest voelen. In de tempel nemen we deel aan heilige *verordeningen*, zoals de doop. Ook sluiten we *verbonden* (doen we beloftes) met onze hemelse Vader. We kunnen mensen die dood zijn de kans geven om het evangelie te aanvaarden. Het zal een heel bijzondere dag zijn als je voor het eerst naar de tempel gaat! ■

DOOPVONT

Als je twaalf bent, kun je je laten dopen voor mensen die zonder doop gestorven zijn. De doopvont staat op runderen die de twaalf stammen van Israël voorstellen.

CELESTIALE ZAAL

De celestiale zaal is prachtig! Ze doet ons denken aan hoe vredig en gelukkig we zullen zijn als we ooit weer bij onze hemelse Vader en Jezus Christus wonen.

VERZEGELKAMER

In deze kamers kunnen gezinsleden voor eeuwig aan elkaar verzegeld worden. Dat betekent dat ze voor altijd — niet alleen in dit leven — als gezin samen kunnen zijn.

Want de tempel is het huis van God, vol liefde, en zo prachtig. Ik bereid me voor, daarheen te gaan: dat houd ik in gedachten.

(‘Ik kijk graag naar de tempel’, *Kinderliedjes*, 99)

Voor foto’s van tempels over de hele wereld ga je naar temples.lds.org en klik je op ‘Gallery’.

Als je twaalf bent, kun je na een gesprek met je bisschop je eigen tempel-aanbeveling krijgen. Dan kun je naar de tempel om je te laten dopen.

VERORDENINGSZAAL

In deze zaal komen we meer te weten over het plan van onze hemelse Vader voor ons, en sluiten we verbonden waardoor we bij Hem terug kunnen keren. We leren er over de schepping van de aarde, over Adam en Eva, en over Jezus Christus. We leren er ook over de zegeningen die we in het hiernamaals krijgen als we getrouw zijn.

Eens zal ik er ook zijn

Mary N. (12), Maryland (VS)

Toen ik bijna twaalf was, keek ik er heel erg naar uit om naar de tempel te gaan. We spraken er thuis over hoe het er binnen zou zijn, en ik had ook foto's van de binnenkant van de tempel gezien.

Een paar weken voordat ik me in de tempel liet dopen, hielden we thuis een speciale gezinsavond. We luisterden naar geweldige verhalen over enkele voorouders en kwamen te weten waar ze gewoond en hoe ze geleefd hadden. Mijn betovergrootvader bleek zelfs door de bliksem te zijn getroffen en het nog overleefd te hebben ook! Omdat sommige voorouders uit Engeland kwamen, kleurden mijn broertjes en ik kleurplaten van de Engelse vlag. Ik had het gevoel dat ik een band met mijn voorouders kreeg.

De tempel was van binnen net zo mooi als van buiten. Iedereen was ontzettend aardig en er heerste een hartelijke en vredige sfeer. Het was anders dan ik ooit had gevoeld. Alles was gewoon perfect. Mijn tante had namen meegebracht van enkele

familieleden die nog niet gedoopt waren. Toen we zaten te wachten, probeerden mijn moeder en tante en ik ons voor te stellen hoe deze vrouwen er driehonderd jaar geleden uitzagen. Het was bijzonder dat mijn vader mij voor hen doopte.

Iedereen om mij heen was in het wit gekleed. Het leek wel of ik door engelen omringd was. De tempel is een stukje hemel op aarde. ■

VIJF TIPS VOOR JE EERSTE TEMPELBEZOEK

Praat met ouders of leerkrachten over wat je kunt verwachten.

Bekijk foto's van de ruimten in de tempel.

Maak een afspraak met je bisschop voor je aanbeveling. Hij zal met je spreken over je getuigenis en vragen of je de geboden onderhoudt.

Leer je voorouders kennen. Zoek zo mogelijk een voorouder op voor wie je je kunt laten dopen! Ga naar FamilySearch.org voor meer informatie.

Bid dat de Heilige Geest bij je zal zijn.

Geniet daarna van je eerste bezoek aan de tempel!

Ouderling
Neil L. Andersen

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn bijzon-
dere getuigen van
Jezus Christus.*

Hoe zal het zijn als ik naar de tempel ga?

Je zult meer over de schepping van de wereld te weten komen.

Je zult meer over
onze Heiland,
Jezus Christus, te
weten komen.

De vrede van de
Heiland zal je
zorgen en angst
wegnemen.

Je zult een heilig
gevoel hebben.

Je zult sterker
zijn als het
leven moeilijk
wordt.

**President
James E. Faust
(1920–2007)**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

OVER LAMMEREN EN HERDERS

*Mijn vriendje was bang in de storm
en ik kon hem horen blaten.*

Toen ik nog klein was, vond mijn vader een lammetje helemaal alleen in de woestijn. De kudde schapen waar dat lammetje bij had gehoord, was verder getrokken, en op de een of andere manier was het lammetje zijn moeder kwijtgeraakt. De herder zal niet geweten hebben dat het lammetje zoek was. Omdat het alleen in de woestijn niet zou overleven, pakte mijn vader het op en nam het mee naar huis. Als hij het lammetje had laten liggen, was het doodgegaan, hetzij door de prairiewolven, hetzij van de honger, want het was zo jong dat het nog melk nodig had. Mijn vader gaf het weeslammetje aan mij en ik werd zijn herder.

Een paar weken lang maakte ik koeienmelk in een babyflesje warm en gaf ik die aan het lammetje. We werden al snel vriendjes. Ik noemde hem Nigh — waarom weet ik niet meer. Hij begon te groeien. Mijn lammetje en ik speelden vaak in het gras. Soms gingen we samen in het gras liggen en legde ik mijn hoofd op zijn

zachte, wollige zij en keken we naar de blauwe lucht en de grote witte wolken. Ik sloot mijn lammetje overdag niet op. Hij liep toch niet weg. Al gauw ging hij gras eten. Ik kon mijn lammetje van overal vandaan roepen door zo goed mogelijk het geblaat van een schaap na te doen: *Bèdèè. Bèdèè.*

Op een avond stak er een geweldige storm op. Ik vergat die nacht mijn taak om het lammetje in de schuur te doen. Ik ging naar bed. Mijn vriendje was bang in de storm en ik kon hem horen blaten. Ik wist dat ik mijn lammetje moest helpen, maar ik wilde veilig, warm en droog in bed blijven. Ik had er uit moeten komen, maar deed het niet. Toen ik de volgende ochtend naar buiten

ging, vond ik mijn lammetje dood. Een hond had hem horen blaten en had hem doodgebeten. Mijn hart was gebroken. Ik was geen goede herder geweest, geen goede rentmeester van wat mijn vader mij had toevertrouwd. Mijn vader zei: 'Jongen, kan ik niet eens de zorg voor één lammetje aan je overlaten?' Die opmerking van mijn vader deed meer pijn dan het verlies van mijn wollige vriendje. Die dag nam ik me voor, klein als ik was, dat als ik ooit weer herder zou worden, ik mijn rentmeesterschap nooit meer zou verwaarlozen. [...]

Na meer dan zestig jaar hoor ik nog steeds het angstige geblaat van mijn lammetje waar ik geen goede herder voor was geweest. Ook herinner ik me de liefdevolle bestraffing van mijn vader: 'Jongen, kan ik niet eens de zorg voor één lammetje aan je overlaten?' Als we geen goede herder zijn, vraag ik me af hoe we ons in de eeuwigheid zullen voelen. ■

Naar: James E. Faust, 'De taken van een herder', zie De Ster, juli 1995, 41–43.

INZICHT

De familie Rasolo uit Madagaskar zijn pioniers in hun afgelegen gemeenschap.

En als ik geen pioniers onder mijn voorouders heb?

'Ik heb diep ontzag voor het geloof en de moed van die eerste pioniers van de kerk. Mijn eigen voorouders woonden in die tijd aan de overkant van de oceaan. Geen van hen woonde in Nauvoo of Winter Quarters, en geen van hen maakte de tocht over de vlakten. Maar als lid van de kerk maak ik dankbaar en trots aanspraak op hun pionierserfgoed als mijn eigen erfgoed.

'Met dezelfde vreugde maak ik aanspraak op het erfgoed van de hedendaagse pioniers in elke natie, wier verhalen van volharding, geloof en offers nieuwe, melodieuze verzen toevoegen aan het imposante refrein van de hedendaagse lofzang op het koninkrijk Gods.'

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

VOL LEVEN & ENERGIE ZIJN

Leer deze gewoonte aan. Het zal je gezondheid ten goede komen, je zult meer energie hebben en meer inspiratie krijgen.

p. 42

VOOR JONGEREN

p. 52

KLAAR VOOR HET MELCHIZEDEKS PRIESTERSCHAP?

Dankzij deze leringen van kerkleiders zul je de eed en het verbond van het priesterschap beter begrijpen.

VOOR KINDEREN

Anna's reis

Toen Anna in Amerika van de trein stapte, was ze helemaal alleen en was er niemand die haar verstond. Maar toen herinnerde ze zich de raad van haar moeder dat onze hemelse Vader onze gebeden altijd hoort en verstaat.

p. 66

